

OPPORTUNITY

RUTS STRATEGIC
PLAN
2023 - 2027

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

SCAN เพื่อชม
คลิปวิดีโอ

RUTS

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส
เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย อยู่ในสภาวะที่ต้องเผชิญกับความท้าทายและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) จากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศที่มีความผันแปรสูง ทั้งที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร เทคโนโลยีสร้างความพลิกผัน (Technology Disruption) การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) รวมไปถึงข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

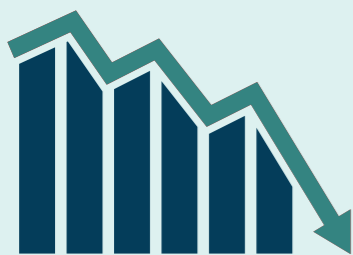
จากความท้าทายของบริบททั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ต้องทบทวนบทบาทหน้าที่และการกิจ ให้มีความสอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและตลาดแรงงาน วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนประเด็นสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาการผลิตและบริการแก่ภาคอุตสาหกรรมและชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ด้วยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายสำคัญของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) รวมไปถึงแผนและนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับนี้เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งได้กำหนดเป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ มาตรการ แผนงาน/โครงการสำคัญ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ **“มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง”**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
กรกฎาคม 2565

สารบัญ

บทที่ 2

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

หน้า 54-105

บทที่ 3

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยระยะปานกลาง 5 ปี ที่ 1 (พ.ศ. 2561-2565)

หน้า 106-119

บทที่ 4

บทบาทหน้าที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

หน้า 120-125

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

หน้า 126-197

บทที่ 6

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ไปสู่การปฏิบัติ

หน้า 198-217

ภาคผนวก

หน้า 218-233

บทสรุปผู้บริหาร

1. ความสำคัญและความเป็นมาของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

ตามที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะยาว ภายใต้ความเชื่อมโยงระหว่างแผนและนโยบายฉบับต่าง ๆ ในระดับชาติ อาทิ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายสำคัญของรัฐบาล และแผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) ที่จะส่งผลกระทบต่อโลกและประเทศไทยในระยะยาว ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและการเมืองมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจึงต้องเตรียมพร้อม และกำหนดแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ นวัตกรรมพลิกโฉมและนวัตกรรมขั้นแนวหน้า/ล้ำยุค (Disruptive Innovation and Frontier Technology) สังคมสูงวัย (Aging Society) การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคทางสังคม (Disparity and Social Inequality) การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการขาดแคลนทรัพยากร (Environmental Degradation and Scarcity of Resource) ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นต้น

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนแผนและนโยบายในระดับชาติ และระดับมหาวิทยาลัย ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งเพื่อวางแนวทางรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาสำหรับอนาคต มหาวิทยาลัย จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566- 2570) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) ฉบับนี้ขึ้น

2. แนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) จำนวน 8 ชุด ซึ่งประกอบด้วย

1) คณะกรรมการกำหนดกรอบนโยบายการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทำหน้าที่มอบนโยบาย และวางกรอบแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนและนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับประเทศ ภูมิภาค และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) รวมไปถึงความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบัน

2) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา

3) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร

5) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

6) คณะอนุกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

7) คณะกรรมการวิพากษ์ร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทำหน้าที่วิพากษ์ ให้ข้อเสนอแนะร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางนโยบายของประเทศ และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

8) คณะกรรมการพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทำหน้าที่พิจารณากลับกรอง ให้ข้อเสนอแนะร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

โดยมหาวิทยาลัย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. มหาวิทยาลัย รัับมอบนโยบายจากคณะกรรมการกำหนดกรอบนโยบายการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อวางกรอบแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนและนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับประเทศ ภูมิภาค และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) รวมไปถึงความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบัน

2. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการองค์กร และด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง ดำเนินการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงบริบทและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยคณะกรรมการ ได้ดำเนินการทบทวน ประชญา ประชญาการศึกษา ปณิธาน พันธกิจ ค่านิยมหลักองค์กร วัฒนธรรมองค์กร อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ วิสัยทัศน์ พร้อมทั้งได้ออกแบบยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย แพลตฟอร์มการพัฒนามหาวิทยาลัย เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ แผนงาน งบประมาณ และผู้รับผิดชอบดำเนินการ ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนและนโยบายระดับประเทศ ภูมิภาค แผนและนโยบายระดับมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) สู่การปฏิบัติในระยะ 5 ปีที่สอง (พ.ศ. 2566-2570)

3. ต่อมาคณะอนุกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ดำเนินการรวบรวมและประมวลผลร่างแผนยุทธศาสตร์ จากคณะกรรมการจัดทำร่างแผนทั้ง 4 ด้านข้างต้น ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันโดยสามารถนำส่งผลผลิต และผลลัพธ์ ไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์เดียวกัน

4. มหาวิทยาลัย นำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ต่อคณะกรรมการวิพากษ์ร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ตามลำดับ โดยคณะอนุกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ดำเนินการปรับปรุงร่างแผนยุทธศาสตร์ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

5. ต่อมามหาวิทยาลัย นำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์ ต่อเวทีประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย และเสนอสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พิจารณา ซึ่งสภามหาวิทยาลัย ได้ให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์เมื่อการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ครั้งที่ 217-10/2565 วันที่ 27 กรกฎาคม 2565

6. และต่อมามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ไปสู่การปฏิบัติ โดยการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์แก่ประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และสาธารณชน เพื่อสื่อสารความความเข้าใจและสร้างการรับรู้อย่างทั่วถึง รวมทั้งกำหนดกลไกในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี คำเสนอของงบประมาณประจำปี แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี ของหน่วยงานทุกระดับ ให้มีความสอดคล้องและบูรณาการร่วมกัน อีกทั้งเชื่อมโยงตัวชี้วัด และผลสัมฤทธิ์ ของแผนยุทธศาสตร์ เข้ากับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของบุคลากรอย่างเป็นระบบ โดยมีการปรับปรุงและทบทวนแผนยุทธศาสตร์ เมื่อสภาพแวดล้อม และบริบทจากปัจจัยในและภายนอก ที่มีผลกระทบต่อองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ รวมไปถึงวางระบบและกลไก กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงาน ต่อมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาต่อไป

3.

สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ถือเป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปีที่สอง ที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ในระยะ 5 ปีที่สอง มหาวิทยาลัยแห่ง “โอกาส” เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง ที่มีความมุ่งมั่นในการสร้างผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยได้กำหนดบทบาทหน้าที่และภารกิจดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา

มีอาชีพด้านนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2. ปรัชญาการศึกษา

จัดการศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัยสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมระดับสูงด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

3. ปณิธาน

มุ่งผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพที่สร้างสรรค์สังคม

4. พันธกิจ

- 1) ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- 2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- 3) ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4) สืบถอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์

5. ค่านิยมหลัก

มหาวิทยาลัยกำหนดค่านิยมหลักขององค์กรซึ่งแทนด้วยตัวอักษร 4 ตัว คือ **RUTS** โดยมีความหมายดังนี้

R

R = Responsibility

รับผิดชอบตนเอง รับผิดชอบต่อหน้าที่ เพื่อผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

U

U = Unity

เป็นหนึ่งเดียว กลมเกลียวสามัคคี ทำงานเป็นทีม เสริมกำลัง สร้างความเข้มแข็ง เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตกำลังคนและสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

T

T = Technology and Innovation

ตามทัน พัฒนา ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ การจัดการศึกษาและการสร้างเครือข่าย

S

S = Shining Wisdom

ริเริ่มแก้ปัญหา การสร้างปัญญาด้วยการฝึกฝนและสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของความรักและศรัทธา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทย

6. วัฒนธรรมองค์กร

มีความสุข กันสมัย ใจบริการ

7. อัตลักษณ์

มีทักษะการสื่อสาร เชี่ยวชาญปฏิบัติ

8. เอกลักษณ์

สร้างนักปฏิบัติมืออาชีพ

9. อัตลักษณ์เชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างความเข้มแข็งและโดดเด่นตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เพื่อเป็นเสาหลักของภูมิภาคในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในระดับประเทศและสากล โดยกำหนดอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ไว้ดังนี้

พื้นที่สงขลา

ด้านการพัฒนาเมืองด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

พื้นที่ระยอง

ด้านการจัดการฟาร์มอัจฉริยะ

พื้นที่รังสิต

ด้านการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

พื้นที่นครศรีธรรมราช กุ้งใหญ่ ไสใหญ่

ด้านการจัดการเกษตรด้วยนวัตกรรม (นวัตกรรมเกษตร)

พื้นที่นครศรีธรรมราช ขนอม

ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

10. กรอบวิสัยทัศน์การพัฒนามหาวิทยาลัย

การพัฒนามหาวิทยาลัยภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) กำหนดวิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยแห่ง “โอกาส” เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ในระยะ 5 ปีที่สอง ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์ระยะยาว “มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม”

11. เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- 2) เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) เป็นองค์กรสมัยใหม่

12. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา
- 2) สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- 3) สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 4) สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

13. แพลตฟอร์มการพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) แพลตฟอร์มการจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)
- 2) แพลตฟอร์มการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)
- 3) แพลตฟอร์มการจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)
- 4) แพลตฟอร์มการสร้างนวัตกรรมเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

14. เป้าประสงค์

- 1) ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- 2) วิจัย นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model
- 3) พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- 4) ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อมอบเพาะผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

15. กลยุทธ์/มาตรการ

1) การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบ นอก ระบบ และ นานาชาติ
- มาตรการที่ 1 สร้างกระบวนการรับเข้ารูปแบบใหม่เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัย
- มาตรการที่ 2 สร้างระบบบริหารจัดการนักศึกษา เพื่อลดนักศึกษาตกออก
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ “ได้งานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ”
- มาตรการที่ 2 พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non degree) เพื่อผลิตกำลังคนที่สมรรถนะสูง ตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบหลายช่วง (Multi Stage life) “ทำงานก่อน ปรึญญาทีหลัง”
- มาตรการที่ 3 จัดการศึกษาที่แตกต่างจากมาตรฐานการอุดมศึกษา (RUTS Higher Education Sandbox) เพื่อผลิตนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกับสถานประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ 3** พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)
- กลยุทธ์ที่ 4** ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff)
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้สอนให้มีสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะทาง
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาสมรรถนะผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
- กลยุทธ์ที่ 5** พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต
- มาตรการที่ 2 สร้างผู้เรียนให้เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ
- มาตรการที่ 3 พัฒนาผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ 6** พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 1 สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยร่วมกับภาครัฐ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า (Alumni Engagement)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาแพลตฟอร์ม สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 5 พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2) การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบ กลไก และระบบนิเวศสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- มาตรการที่ 1 สนับสนุนการวิจัย และบริการทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ ในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- กลยุทธ์ที่ 3** ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บนฐาน BCG Model
- มาตรการที่ 1 พัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

3) การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** ขับเคลื่อนองค์กรด้วยระบบบริหารจัดการดิจิทัลที่มีสมรรถนะสูง
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบและกลไกรองรับการบริหารจัดการดิจิทัล
- มาตรการที่ 2 ขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล
- มาตรการที่ 3 ขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวตามองค์ประกอบของ Green campus
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาบุคลากรดิจิทัลที่มีทักษะแห่งอนาคต และมีสมรรถนะสูง
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
- มาตรการที่ 2 บริหารจัดการบุคลากรสายวิชาการเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงแห่งอนาคต
- กลยุทธ์ที่ 3** บริหารทรัพยากรบุคคลและจัดหารายได้ เพื่อการพึ่งพาตนเอง
- มาตรการที่ 1 จัดหารายได้ ลดรายจ่าย และการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน
- กลยุทธ์ที่ 4** สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัลรองรับการเปลี่ยนแปลง
- กลยุทธ์ที่ 5** จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)
- มาตรการที่ 1 ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)

4) การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบและกลไกการสร้างโอกาสทางธุรกิจ
- มาตรการที่ 2 สร้างระบบบริการที่ทันสมัย และสนับสนุนระบบนิเวศที่เหมาะสม
- กลยุทธ์ที่ 2** สร้างโอกาสทางธุรกิจบนฐานนักปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 1 ให้บริการทางธุรกิจบนฐานนักปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

“
**แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยการมีส่วนร่วมของประชาคมทุกภาคส่วน
ทำให้มหาวิทยาลัยมีความมั่นใจว่าในช่วงระยะเวลาการพัฒนา
ของแผนฉบับนี้ จะสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของ
มหาวิทยาลัย ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับภูมิภาค
และเป็นประชาคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืนสืบไป**
”

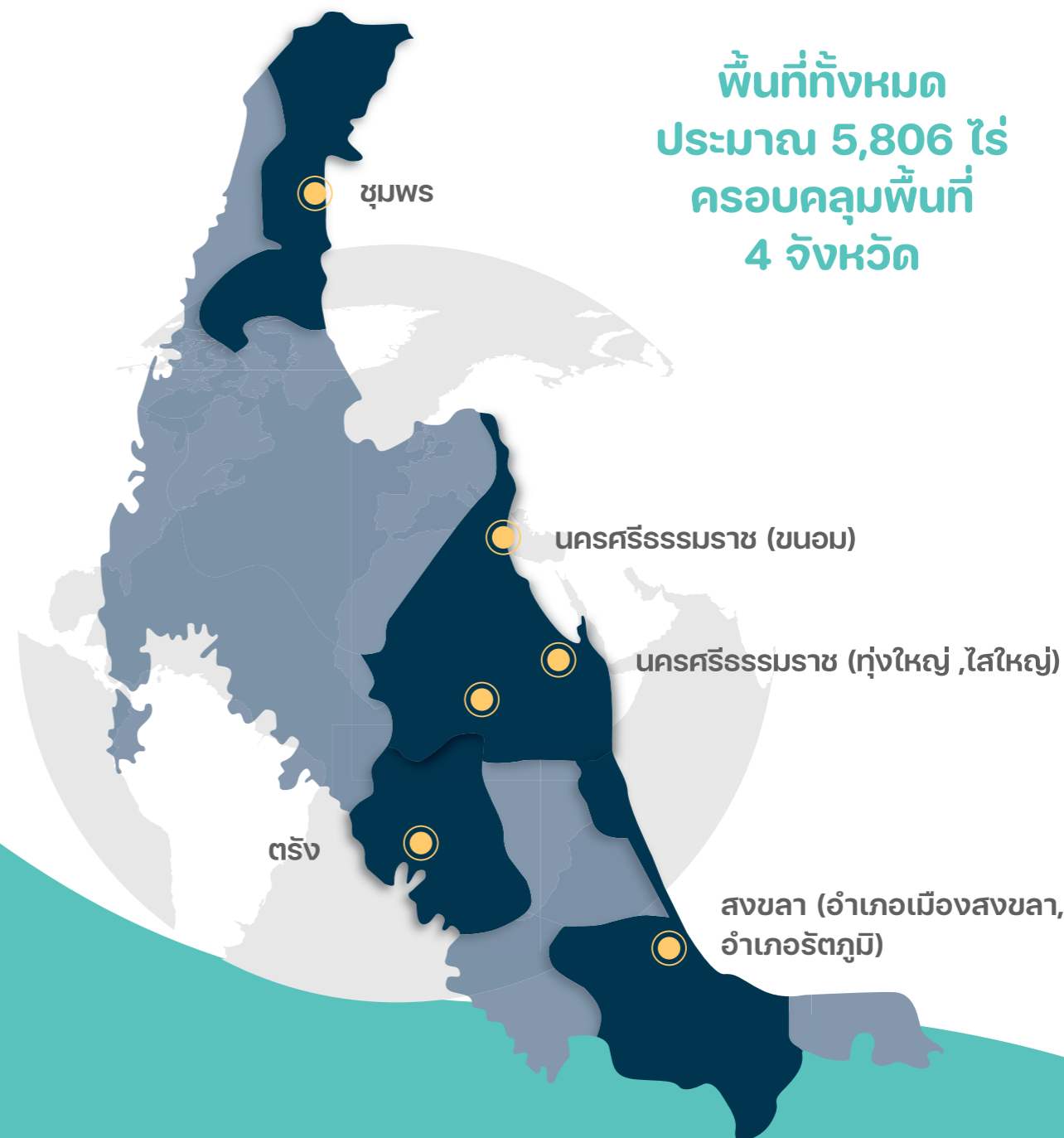
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มาตรา 7 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีหน่วยงานจัดการศึกษาระดับคณะ จำนวน 15 หน่วยงาน มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5,806 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา นครศรีธรรมราช ตรัง และชุมพร แบ่งเป็นพื้นที่จัดการศึกษา 5 พื้นที่ ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดสงขลา 2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดตรัง 3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ไซใหญ่ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช กุ้งใหญ่ และ 5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนอม รวมไปถึงมหาวิทยาลัยมีพื้นที่สนับสนุนการจัดการศึกษา และวิจัย ในพื้นที่จังหวัดชุมพร

สภาพปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แผนภาพที่ 1-1 พื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 5,806 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด

พื้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

พื้นที่จังหวัดสงขลา มีพื้นที่จัดการศึกษา 2 แห่ง คือ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ 262 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุน 8 หน่วยงาน คือ

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะบริหารธุรกิจ
3. คณะศิลปศาสตร์
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
6. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
7. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
8. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนภาพที่ 1-2 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา (อำเภอเมืองสงขลา)

2. วิทยาลัยรัตภูมิ

ตั้งอยู่เลขที่ 414 หมู่ 14 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ 160 ไร่ จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี

แผนภาพที่ 1-3 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา (อำเภอรัตภูมิ)

พื้นที่จังหวัดตรัง

วิทยาเขตตรัง (อำเภอสิเกา)

ตั้งอยู่เลขที่ 179 หมู่ที่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีพื้นที่ 1,700 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุน รวม 6 หน่วยงาน คือ

- 1) สำนักงานวิทยาเขตตรัง
- 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
- 3) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
- 5) สถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) สถาบันวิจัยและพัฒนา

แผนภาพที่ 1-4 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง (อำเภอสิเกา)

พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่จัดการศึกษา 3 แห่ง คือ

1. พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ไซใหญ่

ตั้งอยู่เลขที่ 109 หมู่ 2 ตำบลลำใหญ่ อำเภอกงหรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 552 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษา 3 หน่วยงาน คือ

- 1) คณะเกษตรศาสตร์
- 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 3) คณะเทคโนโลยีการจัดการ

แผนภาพที่ 1-5 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ไซใหญ่)

2. พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช กุ้งใหญ่

ตั้งอยู่เลขที่ 133 หมู่ 5 ตำบลกุ้งใหญ่ อำเภอกงหรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 2,025 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุน รวม 4 หน่วยงาน คือ

- 1) สำนักงานวิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- 2) คณะเกษตรศาสตร์
- 3) คณะอุตสาหกรรมเกษตร
- 4) คณะสัตวแพทยศาสตร์

แผนภาพที่ 1-6 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (กุ้งใหญ่)

3. พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนอม

ตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 4 ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 589 ไร่ มีหน่วยงาน 1 หน่วยงาน คือ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

แผนภาพที่ 1-7 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ขนอม)

พื้นที่จังหวัดชุมพร

มทร.ศรีวิชัย จังหวัดชุมพร

เป็นที่ตั้งของโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการเกษตรศรีวิชัย มีพื้นที่ 2 แห่ง คือ แห่งที่ 1) ด้านพืชศาสตร์ ตั้งอยู่เลขที่ 168 หมู่ 5 ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ 218 ไร่ และแห่งที่ 2) ด้านสัตวศาสตร์ ตั้งอยู่เลขที่ 134 หมู่ 3 ตำบลสลุย อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ 300 ไร่ ซึ่งเป็นหน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษาและวิจัย

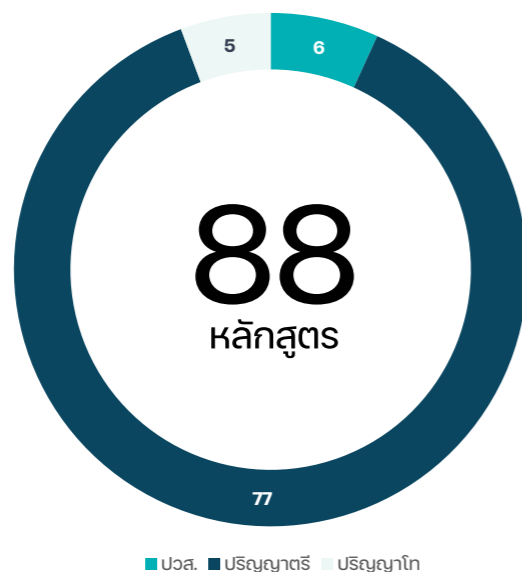
แผนภาพที่ 1-8 พื้นที่ มทร.ศรีวิชัย จังหวัดชุมพร

2. หลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน

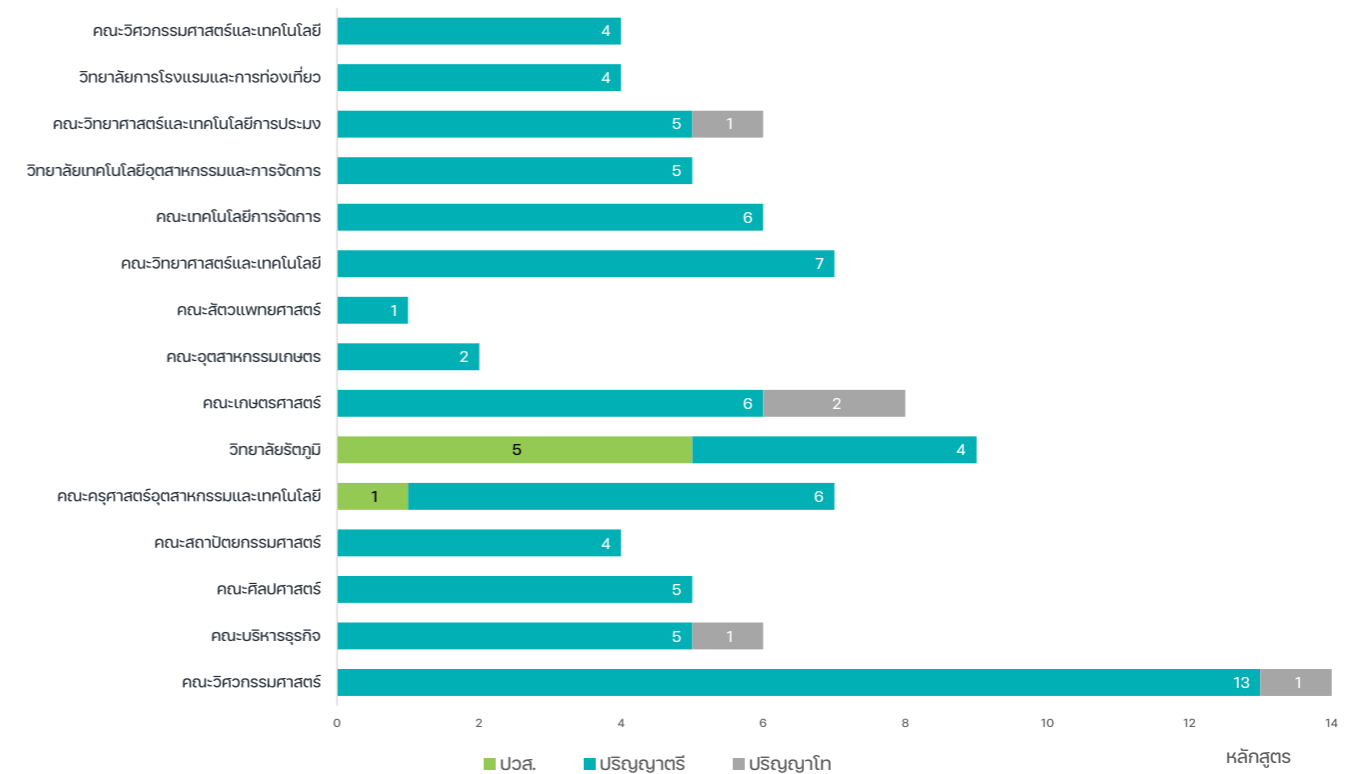
ตารางที่ 1-1 จำนวนหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา 2565

ลำดับที่	คณะ/วิทยาลัย	จำนวนหลักสูตร			
		ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
1	คณะวิศวกรรมศาสตร์	-	13	1	14
2	คณะบริหารธุรกิจ	-	5	1	6
3	คณะศิลปศาสตร์	-	5	-	5
4	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	-	4	-	4
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	1	6	-	7
6	วิทยาลัยรัตภูมิ	5	4	-	9
7	คณะเกษตรศาสตร์	-	6	2	8
8	คณะอุตสาหกรรมเกษตร	-	2	-	2
9	คณะสัตวแพทยศาสตร์	-	1	-	1
10	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	7	-	7
11	คณะเทคโนโลยีการจัดการ	-	6	-	6
12	วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ	-	5	-	5
13	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง	-	5	1	6
14	วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว	-	4	-	4
15	คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	-	4	-	4
รวมทั้งสิ้น		6	77	5	88

ข้อมูล ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2565

แผนภาพที่ 1-9 จำนวนหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565

แผนภาพที่ 1-10 จำนวนหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565 จำแนกคณะ/วิทยาลัย

รายละเอียดหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 14 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี

- 1.1 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
- 1.2 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- 1.3 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- 1.4 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต
- 1.5 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
- 1.6 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
- 1.7 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
- 1.8 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ
- 1.9 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องนุ่งห่ม
- 1.10 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
- 1.11 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ
- 1.12 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล
- 1.13 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ระดับปริญญาโท

- 1.14 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

2. คณะบริหารธุรกิจ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 6 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี

- 2.1 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
- 2.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน
- 2.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
- 2.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ
- 2.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ระดับปริญญาโท

- 2.6 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการผู้ประกอบการดิจิทัล

3. คณะศิลปศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี

- 3.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- 3.2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโรงแรม
- 3.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
- 3.4 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- 3.5 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจคหกรรมศาสตร์สร้างสรรค์

4. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี

- 4.1 หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- 4.2 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการผังเมือง
- 4.3 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์
- 4.4 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 7 หลักสูตร ได้แก่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- 5.1 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม

ระดับปริญญาตรี

- 5.2 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม
- 5.3 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- 5.4 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
- 5.5 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์
- 5.6 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- 5.7 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคมและเครือข่าย

6. วิทยาลัยรัตภูมิ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 9 หลักสูตร ได้แก่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- 6.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
- 6.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด
- 6.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 6.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
- 6.5 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์

ระดับปริญญาตรี

- 6.6 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์
- 6.7 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องจักรกลเกษตร
- 6.8 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตรอัจฉริยะ
- 6.9 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

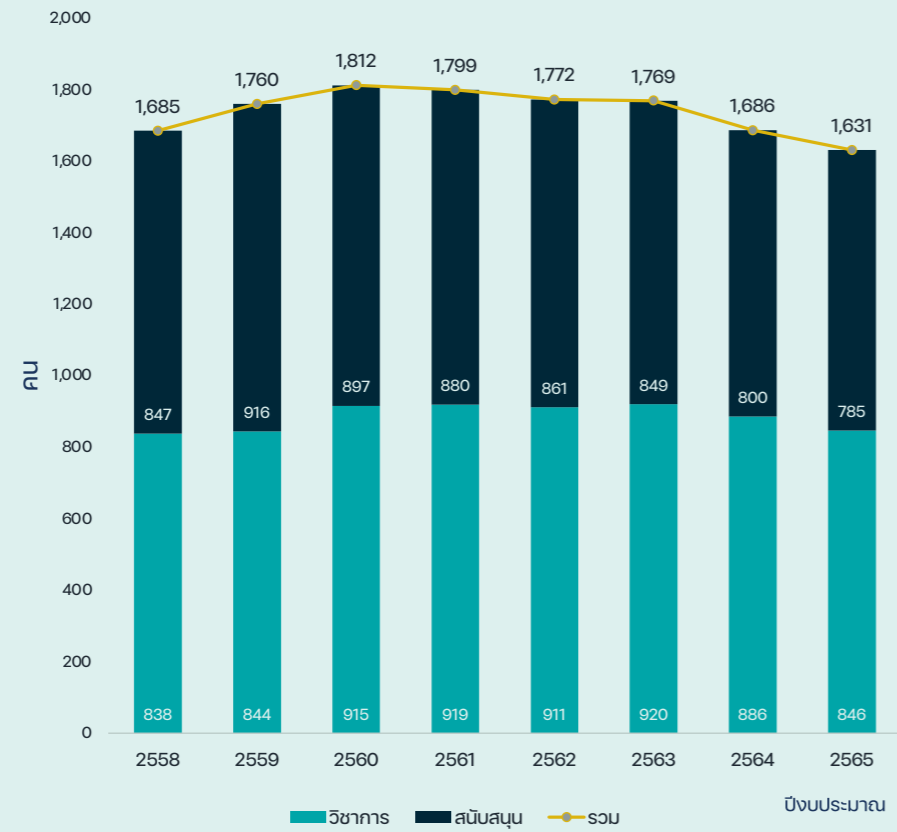
3. ข้อมูลบุคลากร

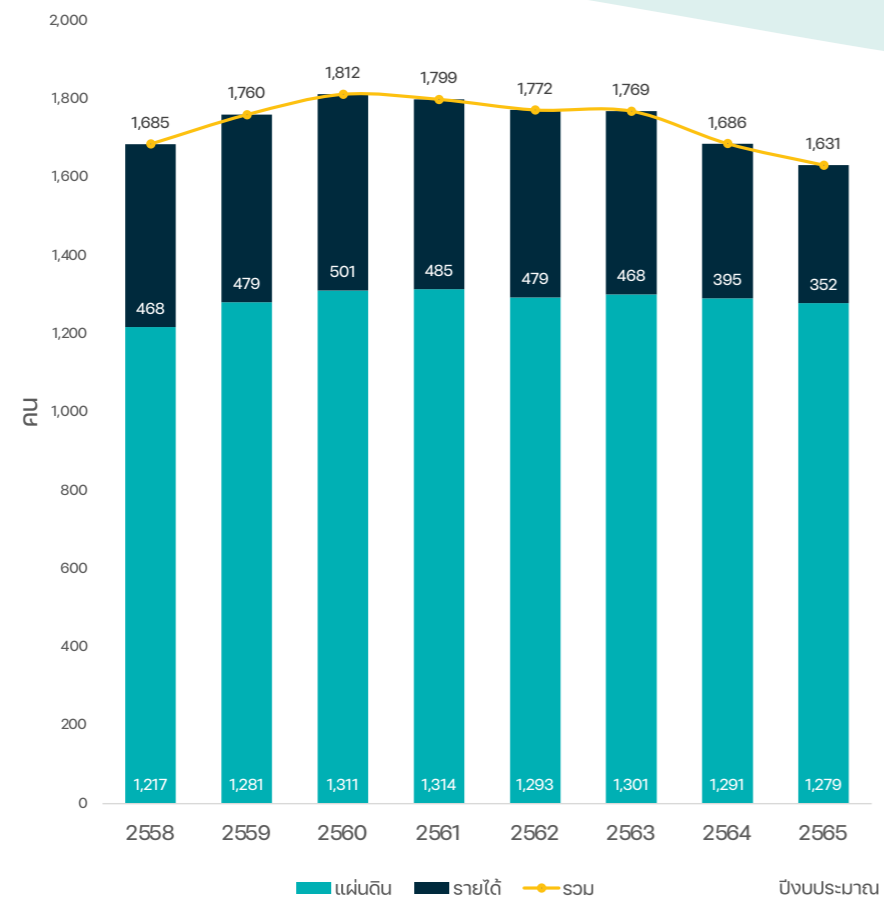
ตารางที่ 1-2 จำนวนบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

ประเภทบุคลากร	ปีงบประมาณ/คน								
	2558			2559			2560		
	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม
1. งบประมาณแผ่นดิน	763	454	1,217	813	468	1,281	829	482	1,311
- ข้าราชการ	370	25	395	358	24	382	346	22	368
- พนักงานมหาวิทยาลัย	369	330	699	440	342	782	468	362	830
- พนักงานราชการ	24	35	59	15	44	59	15	44	59
- ลูกจ้างประจำ	0	64	64	0	58	58	0	54	54
2. งบประมาณเงินรายได้	75	393	468	31	448	479	86	415	501
- ลูกจ้างชั่วคราว	75	393	468	31	448	479	86	415	501
รวม (คน)	838	847	1,685	844	916	1,760	915	897	1,812

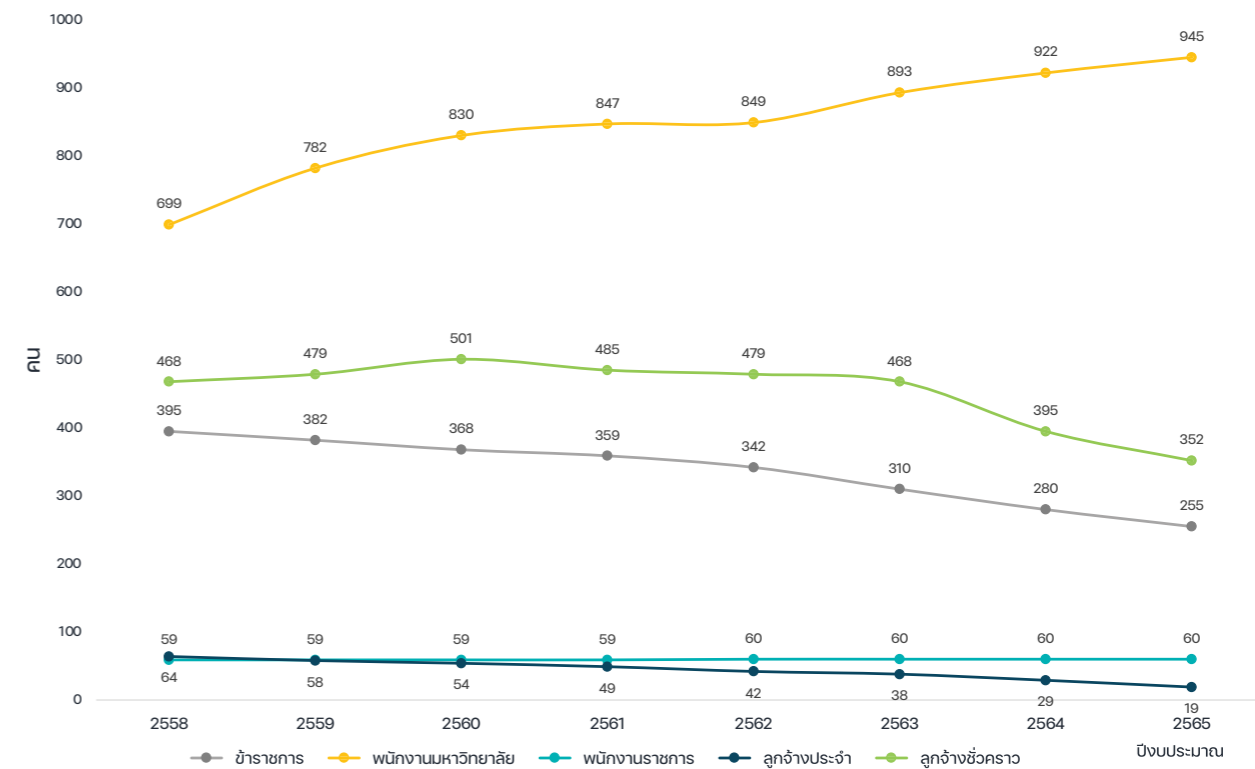
ปีงบประมาณ/คน														
2561			2562			2563			2564			2565		
วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม
840	474	1,314	824	469	1,293	838	463	1,301	822	469	1,291	793	486	1,279
334	25	359	321	21	342	291	19	310	261	19	280	236	19	255
491	356	847	490	359	849	534	359	893	550	372	922	546	399	945
15	44	59	13	47	60	13	47	60	11	49	60	11	49	60
0	49	49	0	42	42	0	38	38	0	29	29	0	19	19
79	406	485	87	392	479	82	386	468	64	331	395	53	299	352
79	406	485	87	392	479	82	386	468	64	331	395	53	299	352
919	880	1,799	911	861	1,772	920	849	1,769	886	800	1,686	846	785	1,631

แผนภาพที่ 1-11 จำนวนนุคลากร ปรจําปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565 จําแนกสายวิชากรและสายส่นิสฺนุ

แผนภาพที่ 1-12 จำนวนนุคลากร ปรจําปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565 จําแนกตามหล่งงบปรจมาณ

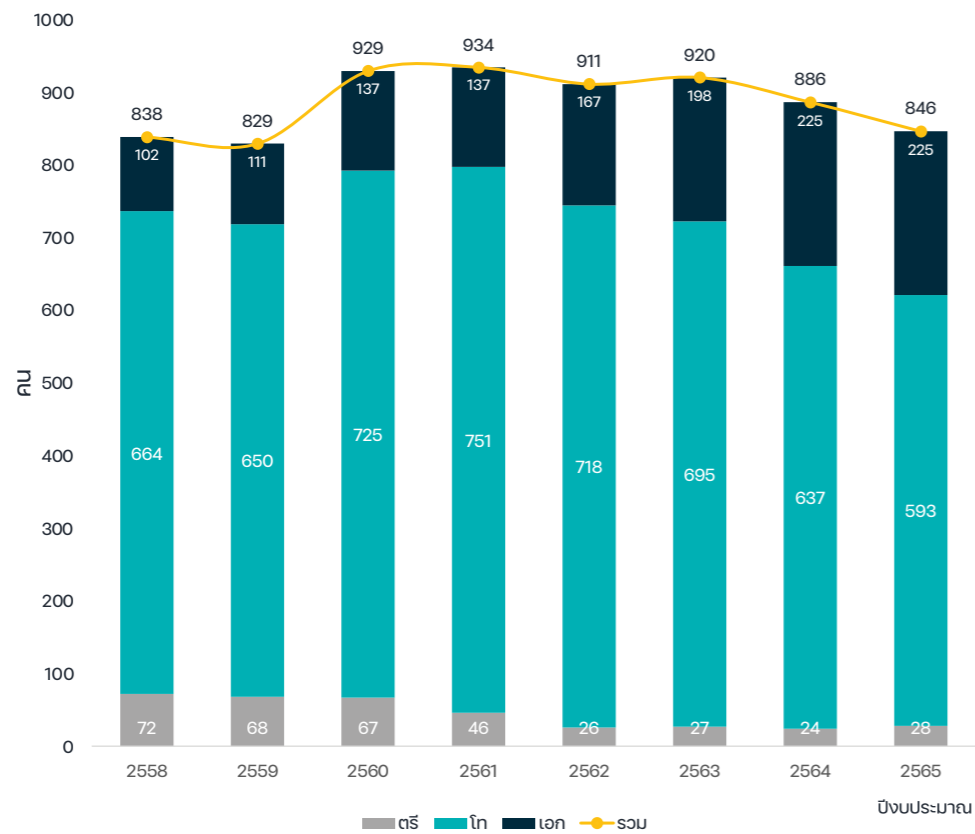
แผนภาพที่ 1-13 จำนวนนุคลากร ปรจําปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565 จําแนกตามปรเภทนุคลากร

ตารางที่ 1-3 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

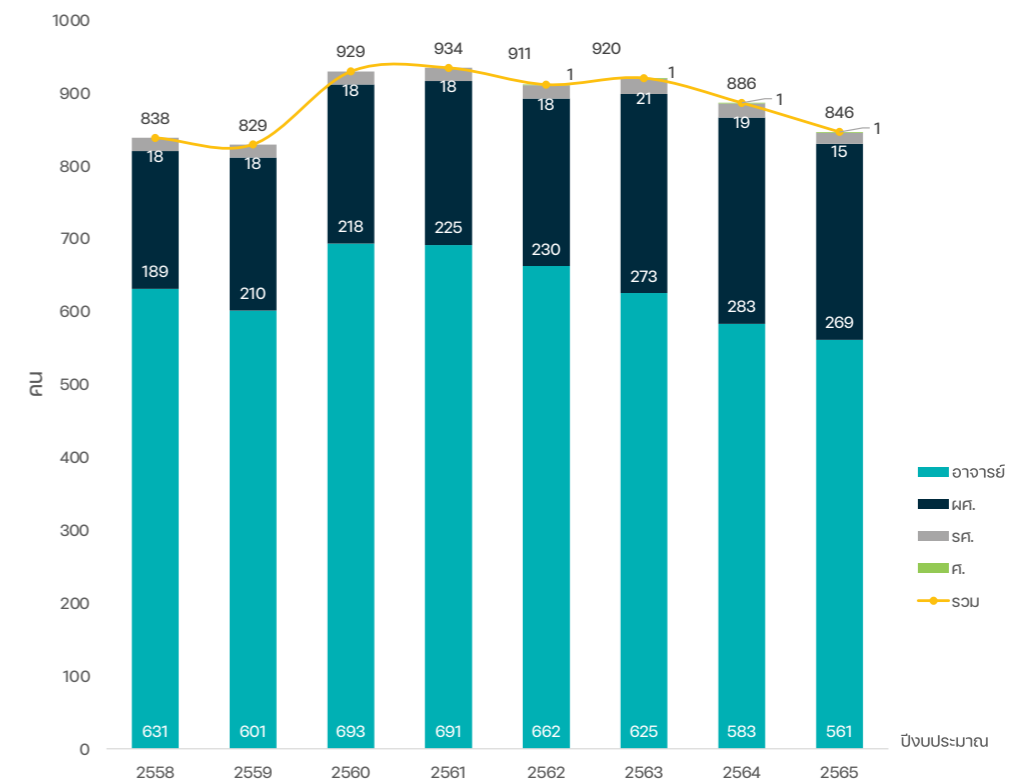
ปีงบประมาณ	คุณวุฒิ				สัดส่วน (ร้อยละ) ป.ตรี : ป.โท : ป.เอก
	ตรี	โท	เอก	รวม	
2558	72	664	102	838	9 : 79 : 12
2559	68	650	111	829	8 : 79 : 13
2560	67	725	137	929	7 : 78 : 15
2561	46	751	137	934	5 : 80 : 15
2562	26	718	167	911	3 : 79 : 18
2563	27	695	198	920	3 : 77 : 20
2564	24	637	225	886	3 : 72 : 25
2565	28	593	225	846	5 : 70 : 25

ตารางที่ 1-4 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

ปีงบประมาณ	คุณวุฒิ					สัดส่วน (ร้อยละ) อ. : ผศ. : รศ.+ศ
	อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	รวม	
2558	631	189	18		838	75:23:02
2559	601	210	18		829	73:25:02
2560	693	218	18		929	75:23:02
2561	691	225	18		934	74:24:02
2562	662	230	18	1	911	73:25:02
2563	625	273	21	1	920	70:28:02
2564	583	283	19	1	886	66:32:02
2565	561	269	15	1	846	70:29:01

แผนภาพที่ 1-14 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

แผนภาพที่ 1-15 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

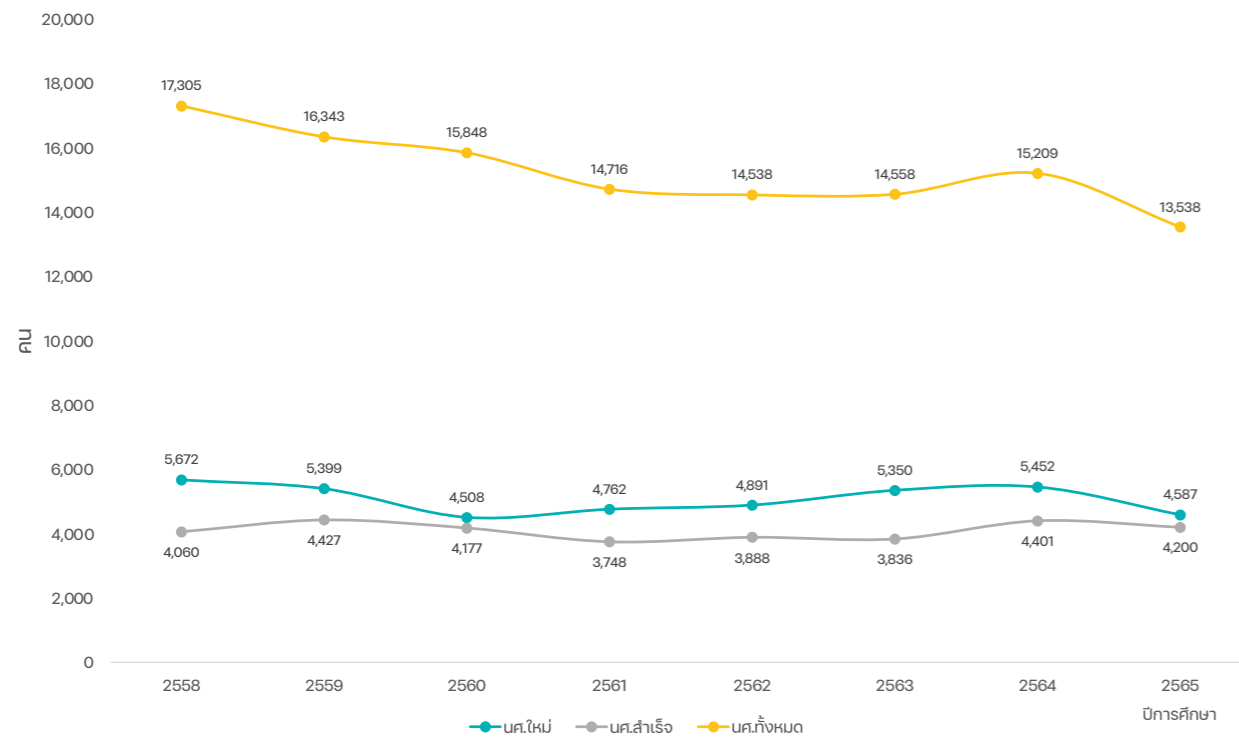
4. ข้อมูลนักศึกษา

ตารางที่ 1-5 จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

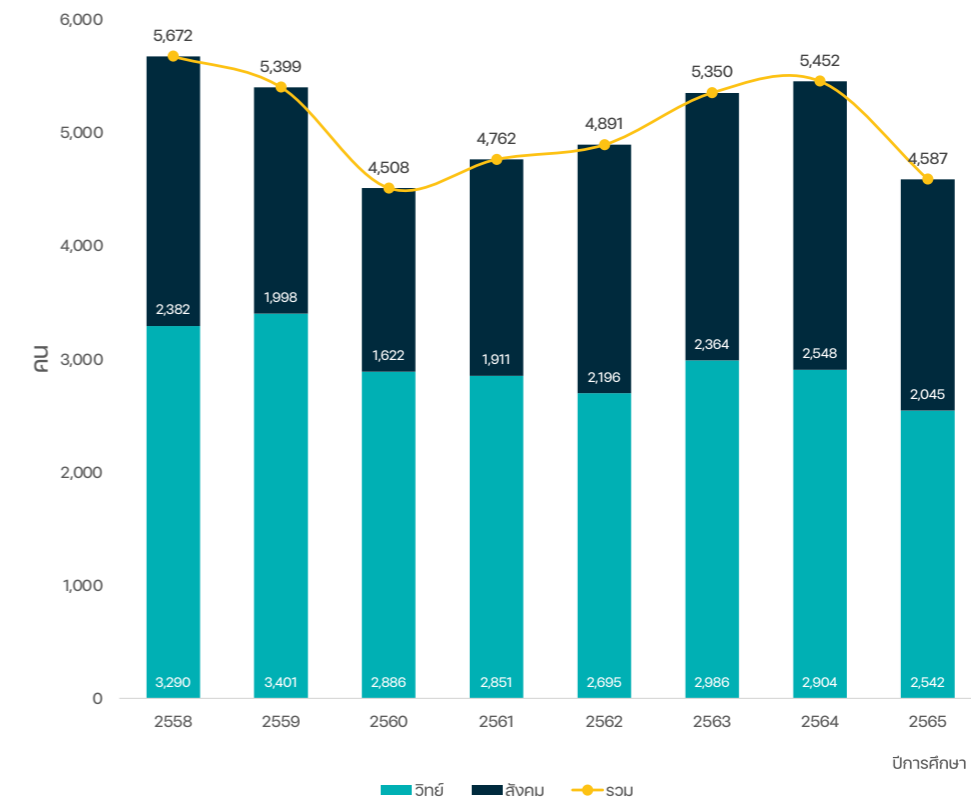
ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)		
	นศ.ใหม่	นศ.สำเร็จ	นศ.ทั้งหมด
2558	5,672	4,060	17,305
2559	5,399	4,427	16,343
2560	4,508	4,177	15,848
2561	4,762	3,748	14,716
2562	4,891	3,888	14,538
2563	5,350	3,836	14,558
2564	5,452	4,401	15,209
2565	4,587	4,200	13,538

ตารางที่ 1-6 สัดส่วนนักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ) วิทย์ : สังคม
	วิทย์	สังคม	รวม	
2558	3,290	2,382	5,672	58 : 42
2559	3,401	1,998	5,399	63 : 37
2560	2,886	1,622	4,508	64 : 36
2561	2,851	1,911	4,762	60 : 40
2562	2,695	2,196	4,891	55 : 45
2563	2,986	2,364	5,350	56 : 44
2564	2,904	2,548	5,452	53 : 47
2565	2,542	2,045	4,587	55 : 45

แผนภาพที่ 1-16 จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

แผนภาพที่ 1-17 นักศึกษาใหม่ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

*หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565 เป็นนักศึกษาตามแผน

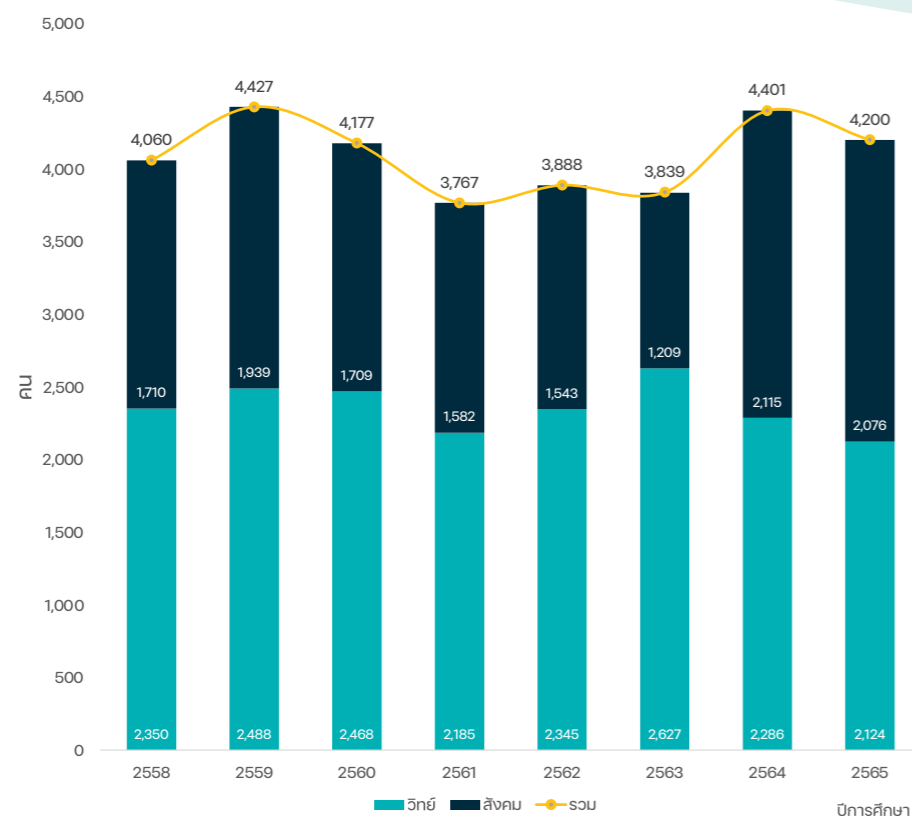
*หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565 เป็นนักศึกษาใหม่ตามแผน

ตารางที่ 1-7 นักศึกษาสำเร็จ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

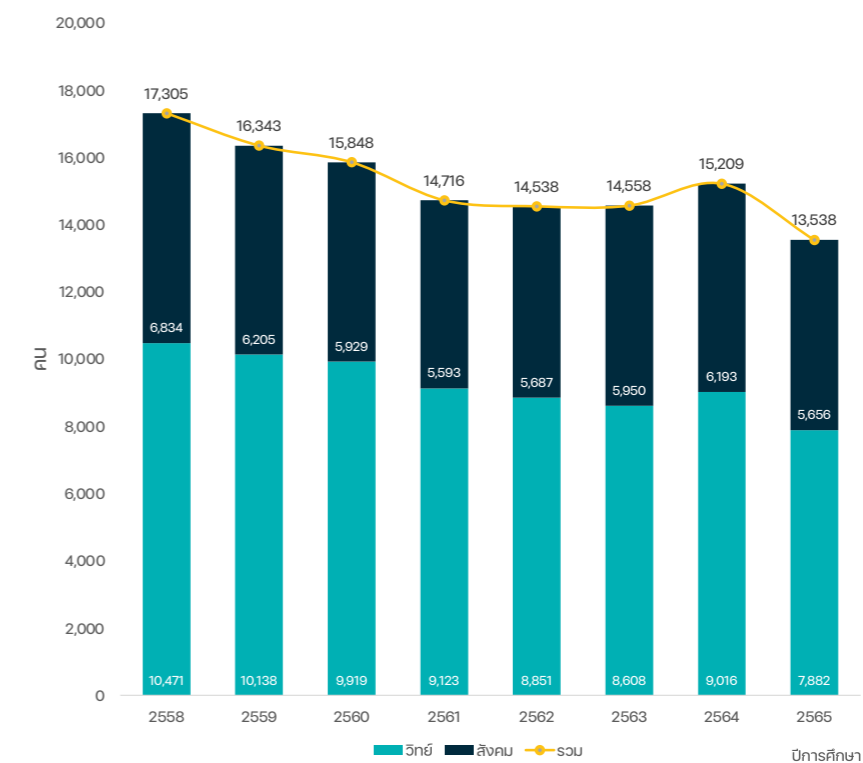
ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ) วิทย์ : สังคม
	วิทย์	สังคม	รวม	
2558	2,350	1,710	4,060	58:42
2559	2,488	1,939	4,427	56:44
2560	2,468	1,709	4,177	59:41
2561	2,185	1,582	3,767	58:42
2562	2,345	1,543	3,888	60:40
2563	2,627	1,209	3,839	68:32
2564	2,286	2,115	4,401	51:49
2565	2,124	2,076	4,200	51:49

ตารางที่ 1-8 นักศึกษาทั้งหมด ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ) วิทย์ : สังคม
	วิทย์	สังคม	รวม	
2558	10,471	6,834	17,305	61:39
2559	10,138	6,205	16,343	62:38
2560	9,919	5,929	15,848	63:37
2561	9,123	5,593	14,716	62:38
2562	8,851	5,687	14,538	61:39
2563	8,608	5,950	14,558	59:41
2564	9,016	6,193	15,209	58:42
2565	7,882	5,656	13,538	58:42

แผนภาพที่ 1-7 นักศึกษาสำเร็จประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

แผนภาพที่ 1-8 นักศึกษาทั้งหมดประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

* หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565 เป็นนักศึกษาสำเร็จตามแผน

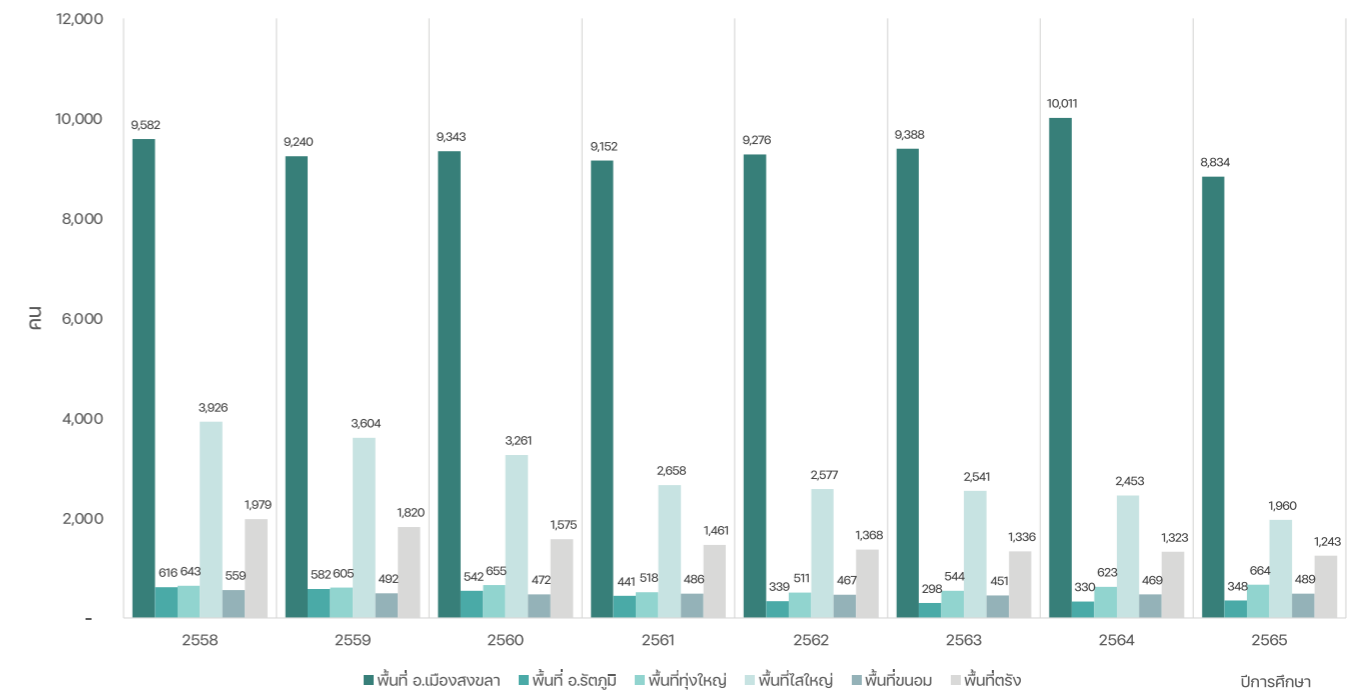
* หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565 เป็นนักศึกษาทั้งหมดตามแผน

ตารางที่ 1-9 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด จำแนกตามพื้นที่ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

พื้นที่ / หน่วยงาน	ปีการศึกษา							
	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่สงขลา	10,198	9,822	9,885	9,593	9,615	9,686	10,341	9,182
พื้นที่ อ.เมืองสงขลา	9,582	9,240	9,343	9,152	9,276	9,388	10,011	8,834
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,753	2,651	2,740	2,732	2,662	2,689	2,786	2,280
2. คณะบริหารธุรกิจ	3,328	3,103	3,144	3,246	3,363	3,506	3,753	3,179
3. คณะศิลปศาสตร์	1,541	1,486	1,483	1,467	1,646	1,764	1,859	1,809
4. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	907	858	828	723	672	622	605	627
5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	1,053	1,142	1,148	984	933	807	1,008	939
พื้นที่ อ.รัตภูมิ	616	582	542	441	339	298	330	348
1. วิทยาลัยรัตภูมิ	616	582	542	441	339	298	330	348
พื้นที่นครศรีธรรมราช	5,128	4,701	4,388	3,662	3,555	3,536	3,545	3,113
พื้นที่ทุ่งใหญ่	643	605	655	518	511	544	623	664
1. คณะเกษตรศาสตร์	248	263	312	205	168	170	219	195
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	42	25	30	21	11	8	3	-
3. คณะอุตสาหกรรมเกษตร	150	137	119	85	109	117	137	192
4. คณะสัตวแพทยศาสตร์	203	180	194	207	223	249	264	277
พื้นที่ไสใหญ่	3,926	3,604	3,261	2,658	2,577	2,541	2,453	1,960
1. คณะเกษตรศาสตร์	885	761	808	748	675	614	593	535
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	876	762	812	694	683	654	584	405
3. คณะเทคโนโลยีการจัดการ	2,165	2,081	1,641	1,216	1,219	1,273	1,276	1,020
พื้นที่ขนอม	559	492	472	486	467	451	469	489
1. วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ	559	492	472	486	467	451	469	489
พื้นที่ตรัง	1,979	1,820	1,575	1,461	1,368	1,336	1,323	1,243
1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง	1,058	931	677	411	389	379	347	357
2. วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว	921	889	765	677	557	489	471	439
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-	133	373	422	468	505	447
รวมทั้งสิ้น	17,305	16,343	15,848	14,716	14,538	14,558	15,209	13,538

แผนภาพที่ 1-20 นักศึกษาทั้งหมด จำแนกตามจังหวัด ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

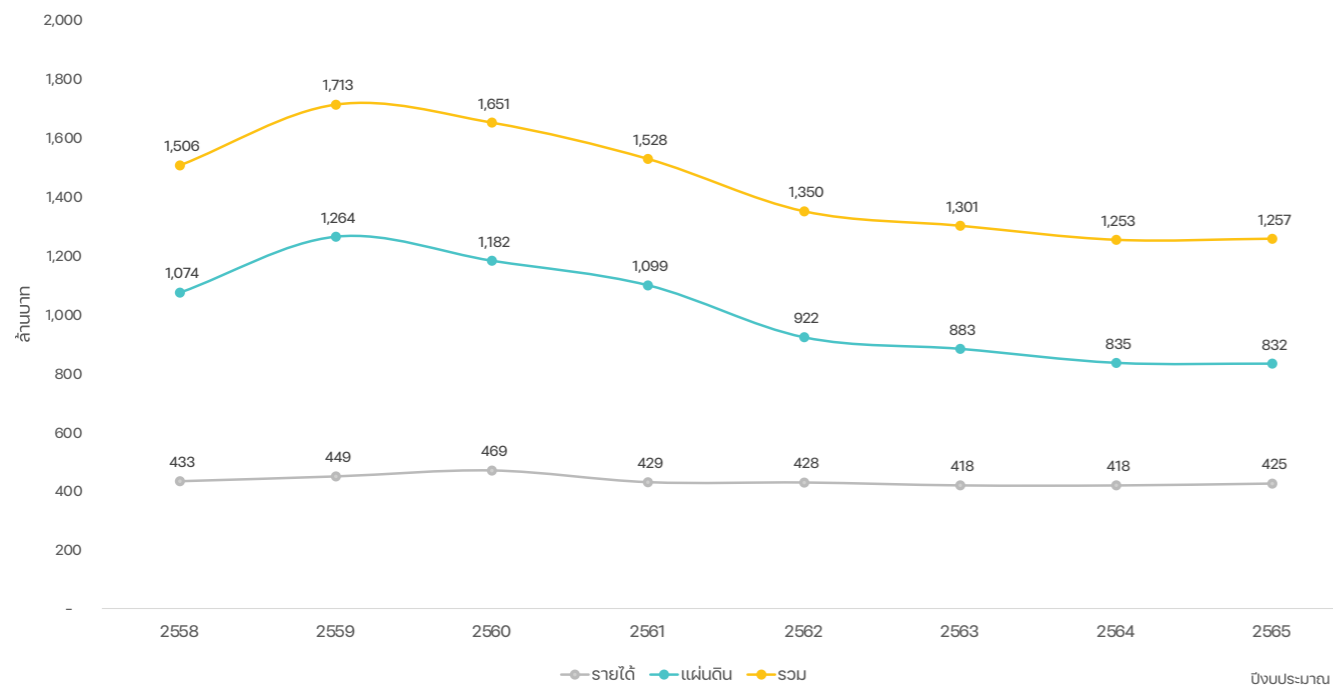

แผนภาพที่ 1-21 นักศึกษาทั้งหมด จำแนกตามพื้นที่จัดการศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2565

5. ข้อมูลด้านงบประมาณ

ตารางที่ 1-10 งบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

ปีงบประมาณ	งบประมาณ (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ) รายได้ : แผ่นดิน
	รายได้	แผ่นดิน	รวม	
2558	432.69	1,073.70	1,506.39	29 : 71
2559	449.02	1,263.92	1,712.94	26 : 74
2560	469.28	1,182.08	1,651.36	28 : 72
2561	429.46	1,098.67	1,528.13	28 : 72
2562	428.33	921.82	1,350.15	32 : 68
2563	418.46	882.60	1,301.06	32 : 68
2564	418.26	835.00	1,253.27	33 : 67
2565	424.74	832.32	1,257.06	34 : 66

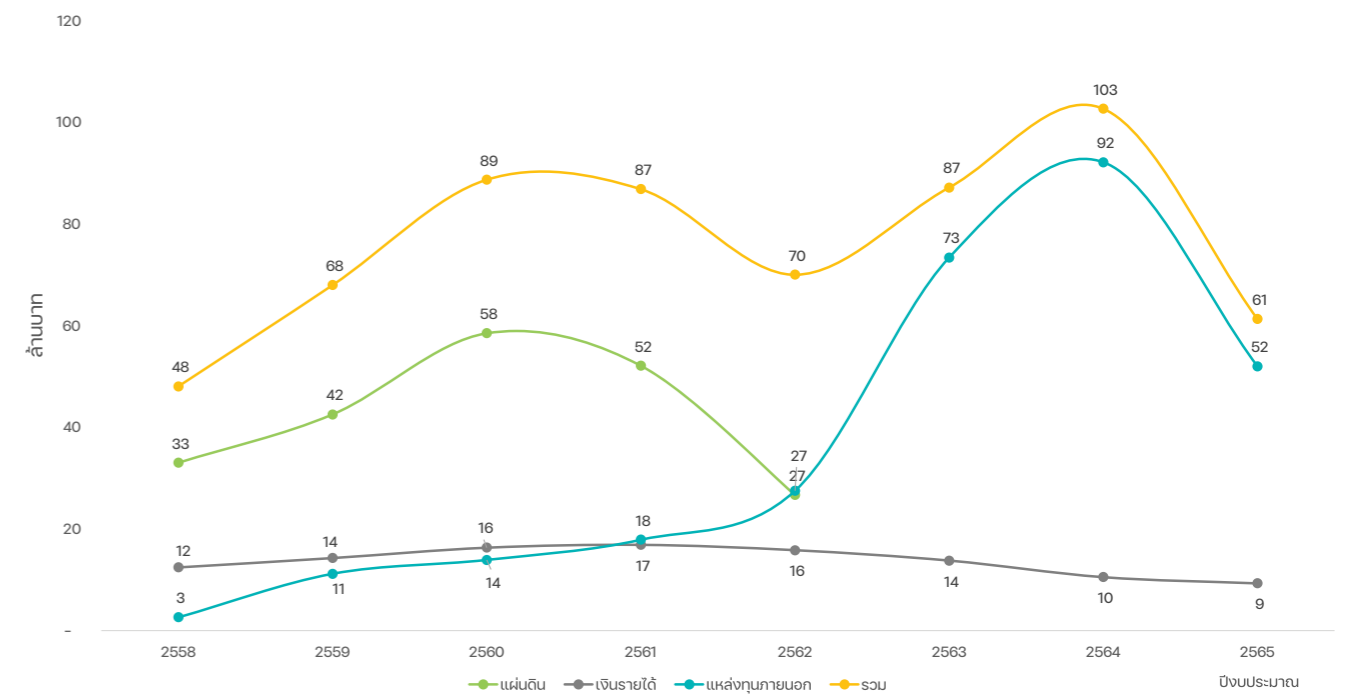

แผนภาพที่ 1-23 งบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

6. ข้อมูลด้านการวิจัยและพัฒนา

ตารางที่ 1-11 งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

แหล่งทุนวิจัย	ปีงบประมาณ							
	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
งบประมาณแผ่นดิน	32.99	42.49	58.44	52.06	26.66	-	-	-
งบประมาณเงินรายได้	12.41	14.25	16.29	16.85	15.80	13.76	10.50	9.27
งบประมาณแหล่งทุนภายนอก	2.60	11.16	13.89	17.86	27.48	73.33	92.07	51.95
รวม (ล้านบาท)	48.00	67.91	88.62	86.77	69.94	87.10	102.57	61.23

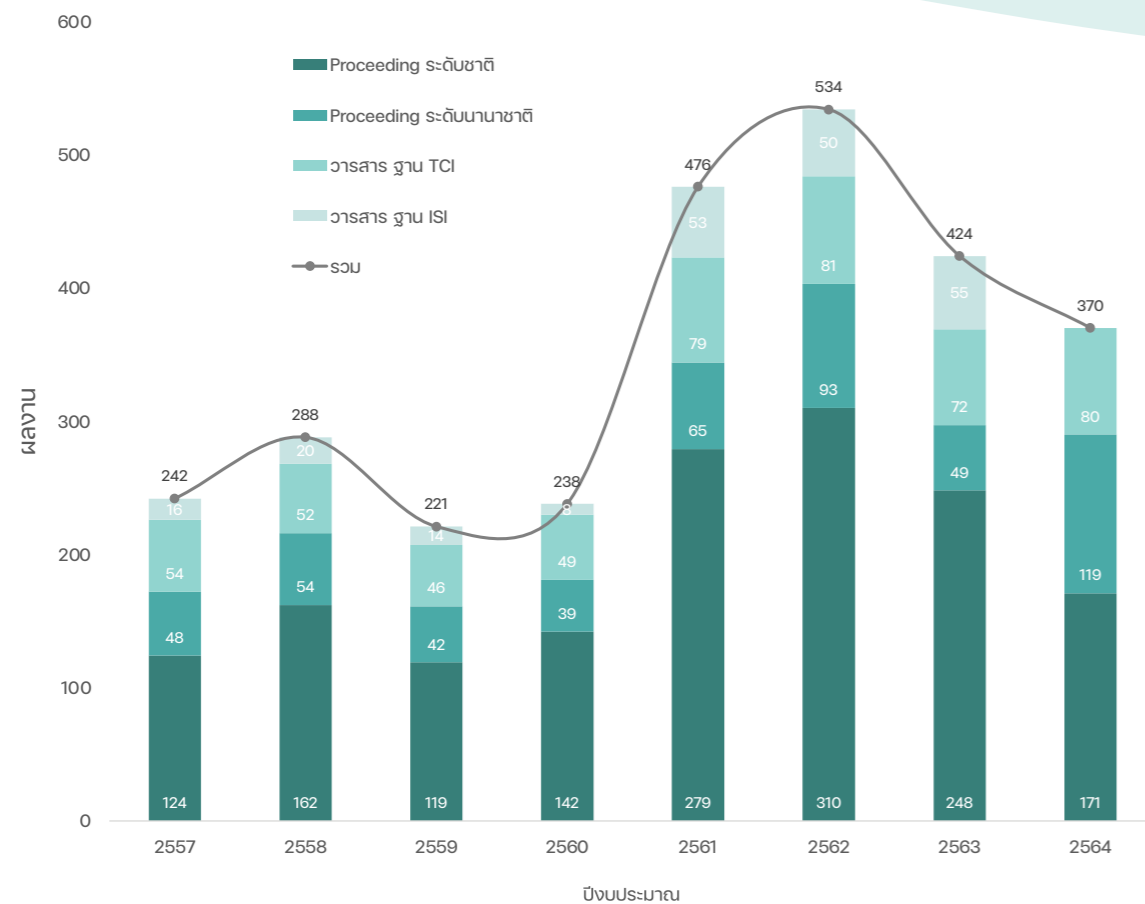

แผนภาพที่ 1-24 งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

7. ข้อมูลด้านการให้บริการวิชาการ

ตารางที่ 1-12 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2564

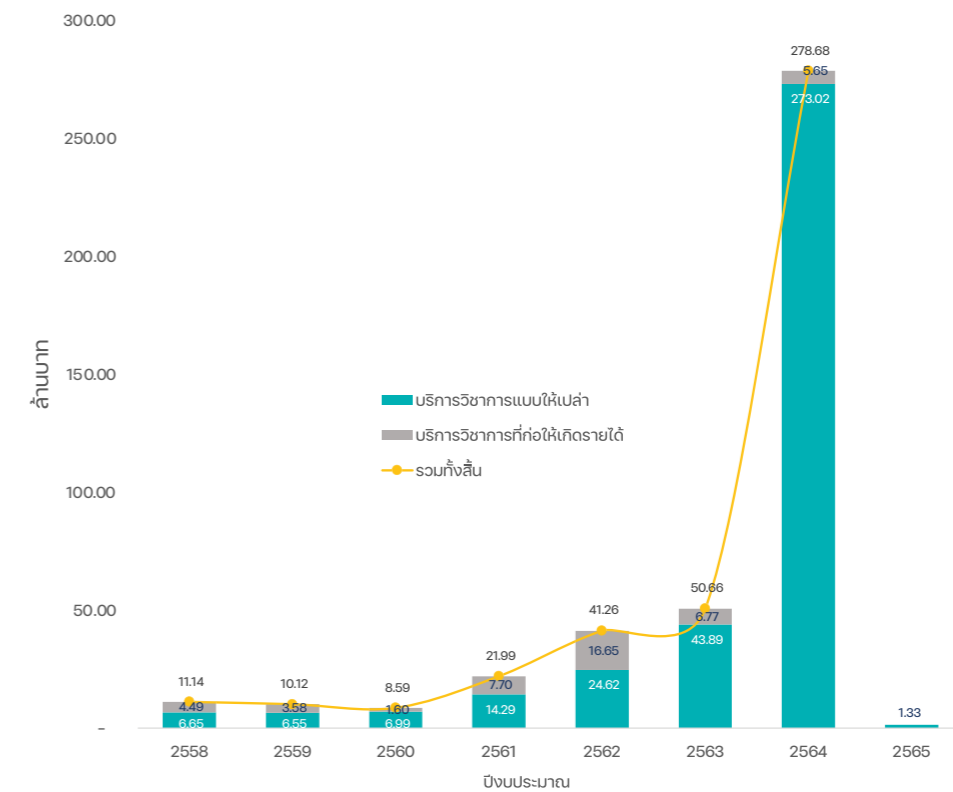
การตีพิมพ์	ปีงบประมาณ							
	2557	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564
Proceeding ระดับชาติ	124	162	119	142	279	310	248	171
Proceeding ระดับนานาชาติ	48	54	42	39	65	93	49	119
วารสาร ฐาน TCI	54	52	46	49	79	81	72	80
วารสาร ฐาน ISI	16	20	14	8	53	50	55	-
รวม (ผลงาน)	242	288	221	238	476	534	424	370

แผนภาพที่ 1-25 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2564

ตารางที่ 1-13 งบประมาณด้านบริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

ประเภท/แหล่งทุน	ปีงบประมาณ							
	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
1. บริการวิชาการแบบให้เปล่า	6.65	6.55	6.99	14.29	24.62	43.89	273.02	1.33
1.1 งบประมาณแผ่นดิน	4.45	4.45	4.45	5.74	5.74	3.00	-	-
1.2 งบประมาณเงินรายได้	-	0.07	0.07	0.05	0.07	0.04	0.13	0.46
1.3 หน่วยงานภายนอก	2.20	2.03	2.47	8.51	18.81	40.86	272.90	0.88
2. บริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้	4.49	3.58	1.60	7.70	16.65	6.77	5.65	-
รวมทั้งสิ้น	11.14	10.12	8.59	21.99	41.26	50.66	278.68	1.33

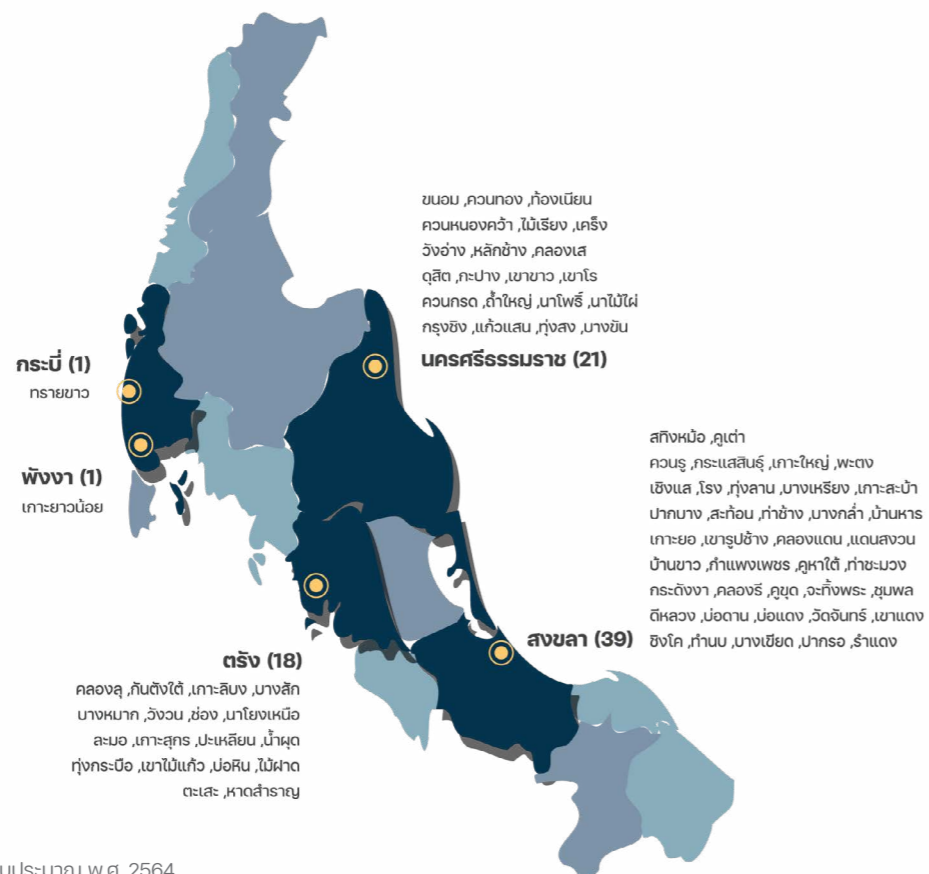
แผนภาพที่ 1-26 งบประมาณด้านบริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2565

หมายเหตุ โครงการบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ข้อมูล ณ กรกฎาคม 2565

ตารางที่ 1-14 จำนวนพื้นที่ให้บริการวิชาการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555-2565

พื้นที่ให้บริการวิชาการ	ปีงบประมาณ							
	พ.ศ. 2555-2558	พ.ศ. 2559	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
1. จังหวัดสงขลา	17	16	11	11	19	25	39	48
2. จังหวัดตรัง	5	3	6	7	10	25	18	24
3. จังหวัดนครศรีธรรมราช	13	10	6	6	14	15	21	44
4. จังหวัดพัทลุง	2	2	3	3	4	-	-	1
5. จังหวัดสตูล	-	2	8	8	10	15	-	7
6. จังหวัดกระบี่	-	1	-	-	1	-	1	7
7. จังหวัดพังงา	-	-	-	-	-	-	1	1
8. จังหวัดปัตตานี	-	-	1	1	1	-	-	1
9. จังหวัดระนอง	-	-	-	3	3	-	-	-
10. จังหวัดยะลา	-	-	-	-	-	-	-	1
11. จังหวัดนราธิวาส	-	-	-	-	-	-	-	1
รวม (ชุมชน)	37	34	35	39	62	80	80	135

ตารางที่ 1-14 จำนวนพื้นที่ให้บริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555-2565

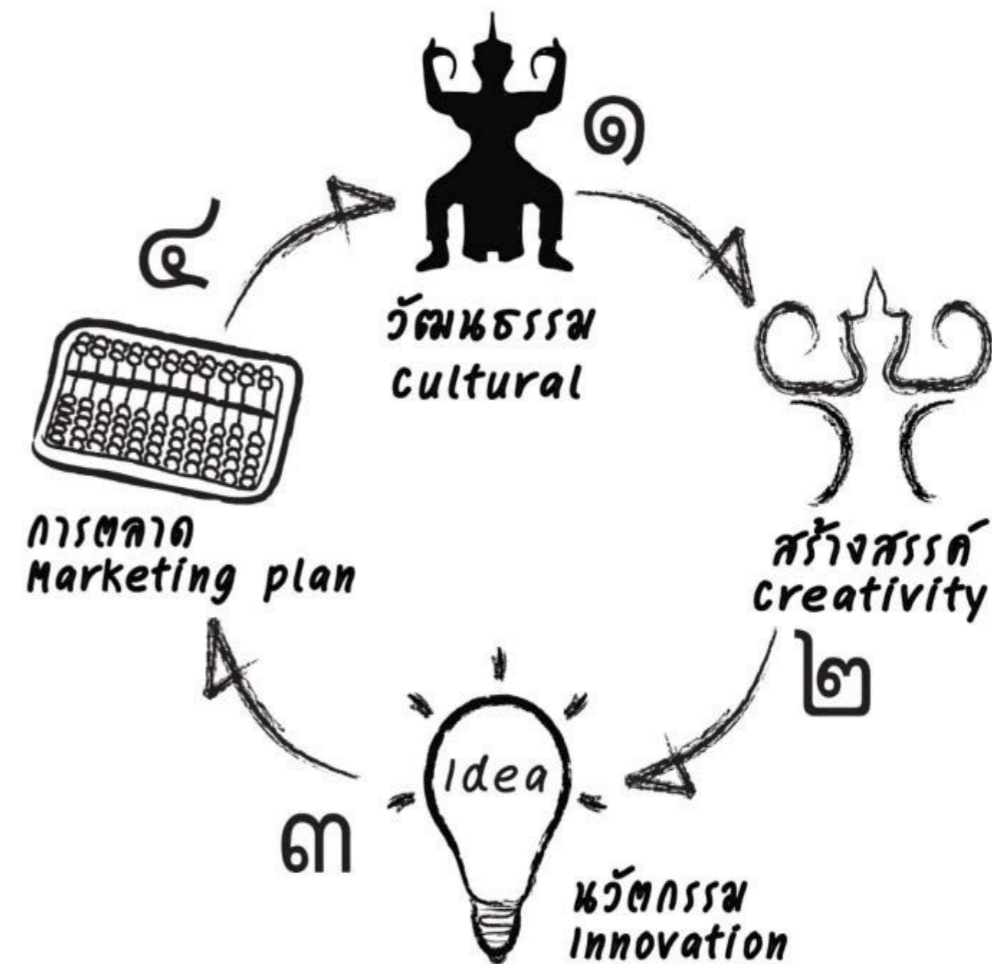

แผนภาพที่ 1-27 พื้นที่ให้บริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

8. ข้อมูลด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ดำเนินโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักการบูรณาการร่วมกันกับการพัฒนาการเรียนการสอนภายใต้กรอบการดำเนินงาน “ศิลปวัฒนธรรม ดำรงคุณค่า พัฒนาเป็นรูปธรรม เกิดมูลค่าอย่างยั่งยืน”

วิสาหกิจเพื่อวัฒนธรรม
We do Cultural Enterprise

แผนภาพที่ 1-28 กรอบการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

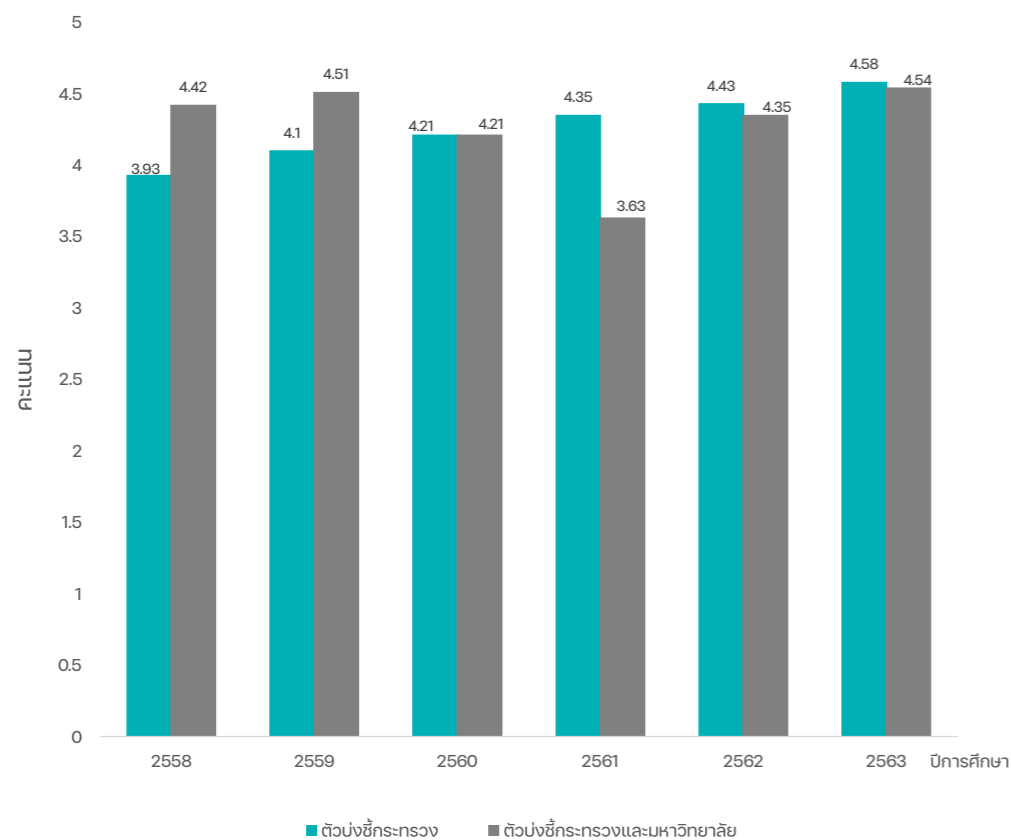
9. ข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้มีการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จากการประเมินตนเอง ระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2558-2563 โดยมีผลคะแนนการประเมินดังนี้

ตารางที่ 1-17 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558- 2563

ปีการศึกษา	ตัวชี้วัด	
	ตัวบ่งชี้กระทรวง	ตัวบ่งชี้กระทรวงและมหาวิทยาลัย
2558	3.93	4.42
2559	4.1	4.51
2560	4.21	4.21
2561	4.35	3.63
2562	4.43	4.35
2563	4.58	4.54

แผนภาพที่ 1-31 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2558- 2563

ปัจจัยที่มีผลกระทบ

ต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. ปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงความท้าทายของโลกและของประเทศ¹

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ศึกษาถึงปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ความท้าทายของโลกและของประเทศที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) โดยนำเสนอประเด็นสำคัญดังนี้

1.1 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (The Fourth Industrial Revolution) ซึ่งเป็นยุคของการต่อยอดและผสมผสานเทคโนโลยีที่มีขอบเขตแตกต่างกันเข้าด้วยกัน ส่งผลให้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างพลิกผัน อาทิ การผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าด้วยกันกับเทคโนโลยีชีวภาพและกายภาพ โดยการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุคนี้ ส่งผลให้เกิดการเร่งความเร็ว และความครอบคลุมของการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และแตกต่างไปจากวิถีการดำเนินชีวิตและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมแบบเดิม อาทิ การใช้ระบบอัตโนมัติในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ในการกำหนดทิศทางธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเฉพาะเจาะจง และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษา หรือแม้กระทั่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการยกระดับประสิทธิภาพ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

4 ด้านของการปฏิบัติ	ตัวอย่างเทคโนโลยี
เทคโนโลยีดิจิทัล	เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics), บล็อกเชน (Block chain), อินเทอร์เน็ตประสานสรรพสิ่ง (Internet of Things)
โลกกายภาพ	ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติ (Artificial Intelligence and Automation), วัสดุล้ำสมัย (Advance Materials), และการผลิตแบบเพิ่ม (Additive Manufacturing - 3D Printing)
การเปลี่ยนแปลงมนุษย์	เทคโนโลยีชีวภาพ, ประสาทเทคโนโลยี (Neuroethology), ความจริงเสมือนและความจริงเสริม (Virtual Reality and Augmented Reality: VR & AR)
การบูรณาการสิ่งแวดล้อม	การดักจับ กักเก็บ และการส่งพลังงาน (Capture, Storage, and Transmission Technology), วิศวกรรมดาวเคราะห์ (Planet Engineering), และวิศวกรรมอวกาศ (Space Engineering)

แผนภาพที่ 2-1 ตัวอย่างเทคโนโลยีที่สำคัญในการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4

¹ “กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2564,” 6-30.

ทั้งนี้ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 แนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของประเทศ ประกอบด้วย (1) การเติบโตของเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม (Platform Economy) และเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับ การจัดสรรทรัพยากรในธุรกิจภาคบริการ อาทิ การคมนาคมและโลจิสติกส์ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และที่พักอาศัย รวมถึงการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย ประชากรในพื้นที่ห่างไกล และการทำงานในรูปแบบใหม่ที่มีความยืดหยุ่นมากกว่าเดิม (2) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) จะช่วยยกระดับผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่เชิงลึกที่มีความซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินนโยบายสาธารณะ การทำการตลาด หรือการพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองช่องว่างทางการตลาดเกิดการพลิกโฉม ทั้งนี้การพัฒนาและใช้งานข้อมูลขนาดใหญ่จะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องมีมาตรฐานการจัดเก็บและเชื่อมโยงฐานข้อมูลผ่านเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ อาทิ อินเทอร์เน็ตประสาธา สสวสิ่ง (Internet of Things: IoT) และบล็อกเชน (Block chain) ร่วมกับการมีบุคลากรที่มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น เหมืองข้อมูล (Data Mining) และการเรียนรู้ของเครื่องกล (Machine Learning) เป็นต้น และ (3) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติ (Automation & Robotics) ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการทดแทนแรงงานที่ไม่ต้องใช้ทักษะซับซ้อนในภาคการผลิต (อุตสาหกรรมยานยนต์ ปิโตรเคมี และอิเล็กทรอนิกส์) ภาคการเกษตร และภาคบริการ (กลุ่มร้านอาหารและร้านค้า)

การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบในวงกว้างของเทคโนโลยี (Technological Disruption) ที่กำลังเกิดขึ้น จะส่งผลให้พลวัตการพัฒนาในอนาคตของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน และอาจทำให้ผู้ที่ก้าวไม่ทัน หรือไม่สามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น จะต้องเป็นผู้รับแรงกดดันและเผชิญความเสี่ยงต่อความอยู่รอด ทั้งในระดับปัจเจกองค์กร หรือแม้กระทั่งในระดับประเทศ อาทิ การปรับตัวขององค์กรและแผนการดำเนินธุรกิจ การปรับตัวของแรงงานให้ได้มาซึ่งทักษะในการทำงานที่มีจุดแข็งอย่างแตกต่างและสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกันกับปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างกลมกลืน หรือการปรับตัวของภาครัฐในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ร่วมกับการออกแบบระบบ การกำกับดูแล และนโยบายที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการเปลี่ยนแปลงได้สูงสุดและเป็นไปอย่างทั่วถึง

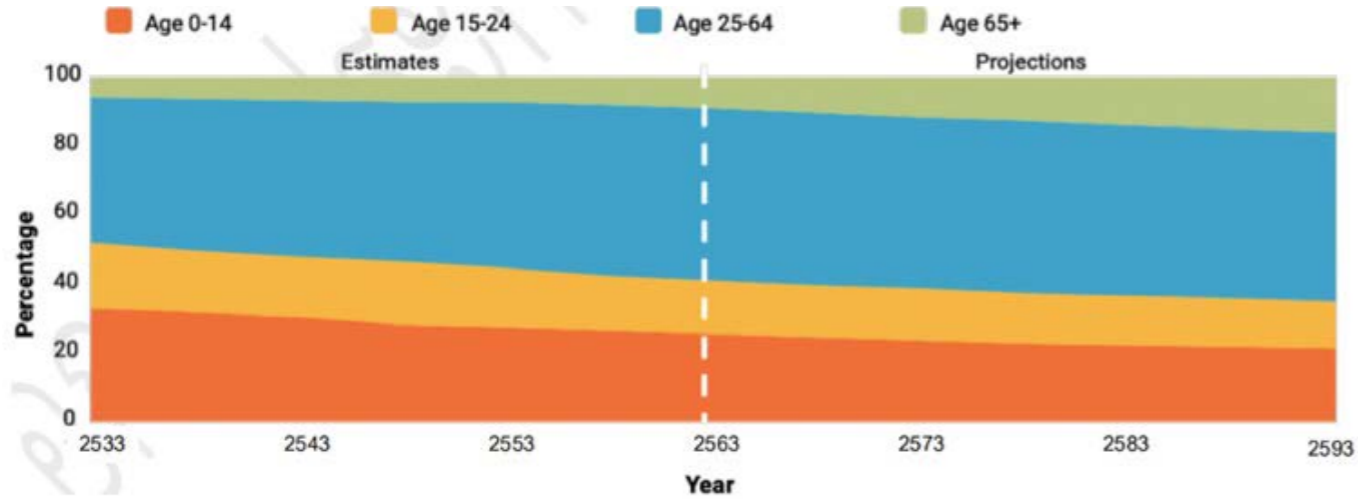
ในกรณีของประเทศไทย แม้ว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้งานจะช่วยยกระดับผลผลิตทางเศรษฐกิจในภาพรวมให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง แต่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อตลาดแรงงาน โดยอาจนำไปสู่การขาดแคลนแรงงานทักษะ และเกิดความไม่สอดคล้องระหว่างทักษะของแรงงานกับทักษะที่ต้องการใช้ในการทำงาน (Skill Mismatch) โดยเฉพาะทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูง ขณะที่แรงงานระดับล่างจะถูกขจัดด้วยหุ่นยนต์และจักรกลมากขึ้น โดยคาดการณ์ว่าปัญหาประติศฐและระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติจะส่งผลให้อัตราการว่างงานของประเทศไทยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5 ภายในปี 2578 หากแรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้รับการพัฒนา และสร้างทักษะ (Re/Up-Skill) ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ ในขณะที่เดียวกันการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัลที่มีการใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่และปัญญาประดิษฐ์อาจนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีระหว่างผู้มีศักยภาพและผู้ขาดโอกาส (Digital Divide) ไม่ว่าจะเป็นด้านการเข้าถึงความรู้ แหล่งเงินทุน หรือสวัสดิการทางสังคม อันจะส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากร รวมถึงความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขันระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่กับ SMEs ซึ่งเป็นเหตุให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อีกทั้งความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ยังมีแนวโน้มแปรผันตามปริมาณการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นของประชากร ซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชนในวงกว้าง ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรให้มีทักษะด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพิ่มมากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ต้องเร่งให้ความสำคัญ

นอกจากนี้ความก้าวหน้าของการพัฒนาเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพ (Biotechnology) ที่เป็นอีกหนึ่งกระแสการเปลี่ยนแปลงหลักของโลก ยังเป็นโอกาสที่สำคัญหากได้มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม โดยจะช่วยยกระดับผลผลิตของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังสามารถช่วยลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อีกด้วยไม่น้อยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการตัดแปลงจีโนม (Genome Editing) การพัฒนาชีวไมโครจุลชีพ (Microbiome) ชีววิทยาสังเคราะห์ (Synthetic Biology) และชีวภัณฑ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเทคโนโลยีทางกายภาพอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของภาคการผลิต อาทิ แบตเตอรี่ วัสดุกราฟ (Graphene) หรือคาร์บอนคอมโพสิต การผลิตแบบเพิ่มเนื้อวัสดุ หรือนาโนเทคโนโลยี

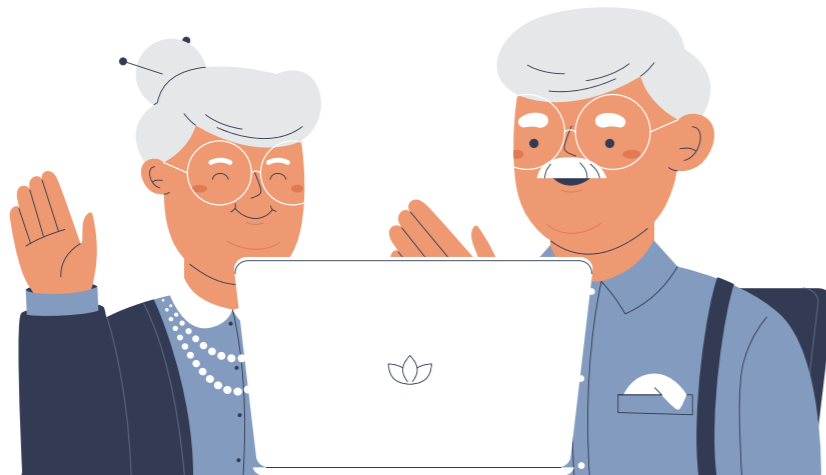

1.2 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร

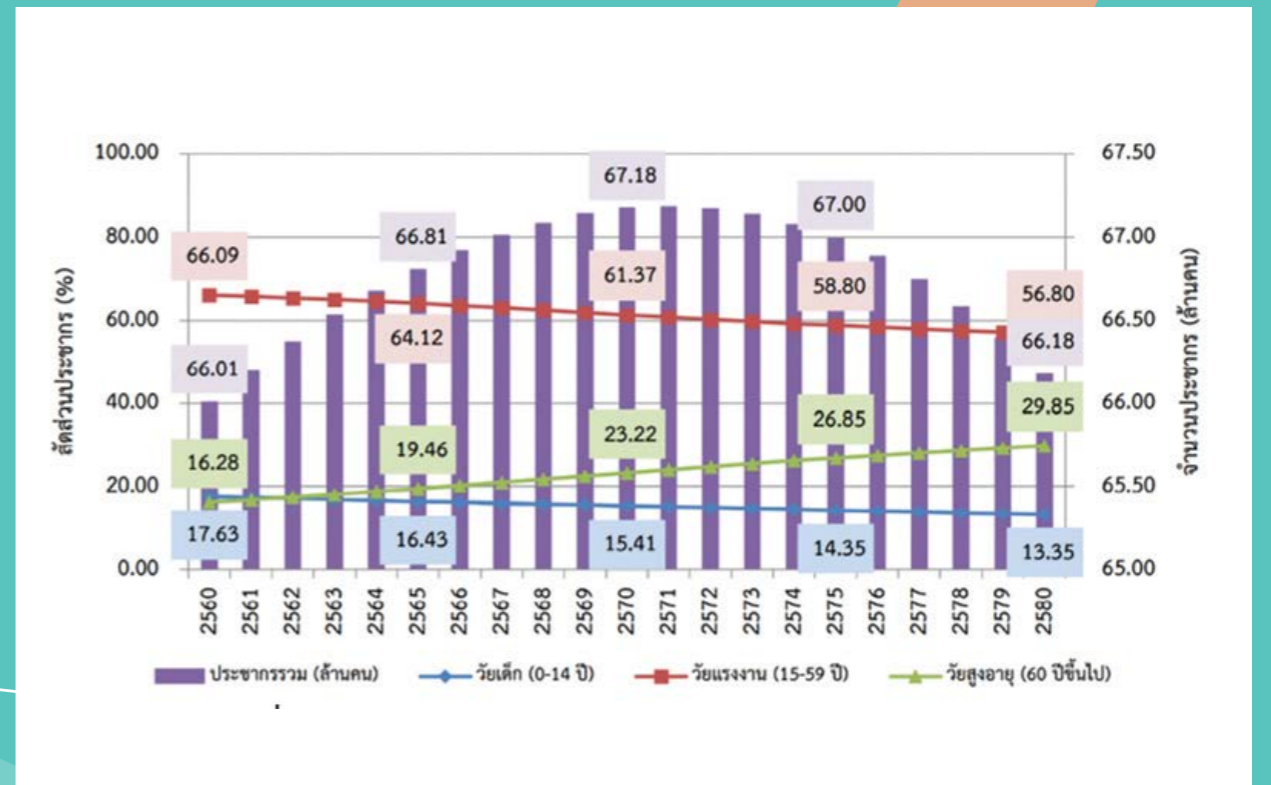
ในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า โครงสร้างประชากรของโลก จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยองค์การสหประชาชาติคาดการณ์ว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปี ขึ้นไป จะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยกว่าร้อยละ 120 จนมีจำนวนรวมถึง 1.5 พันล้านคน ภายในปี 2593 และส่งผลให้สัดส่วน ประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกประเทศโดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีจำนวนผู้สูงอายุมาก ที่สุดในโลกในปัจจุบัน และยังคงมีแนวโน้มที่ประชากรผู้สูงอายุจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกราว 312 ล้านคน จนคาดว่าจะมีจำนวนผู้สูงอายุรวมกว่า 573 ล้านคน ภายในระยะเวลา 30 ปีข้างหน้า

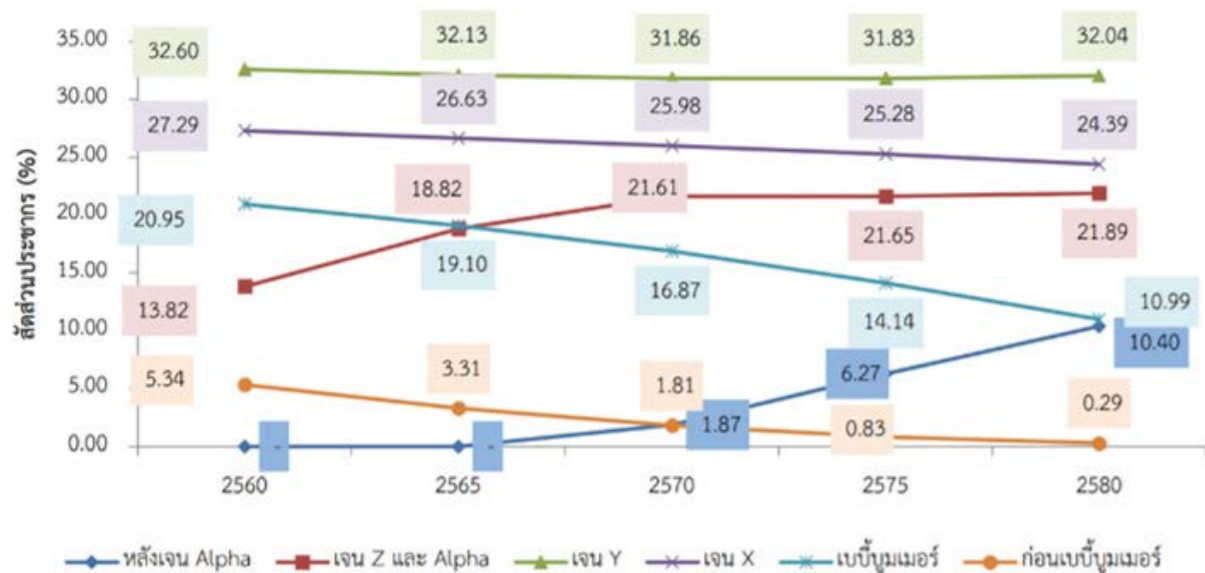
แผนภาพที่ 2-2 สัดส่วนประชากรโลกระหว่างปี 2533 - 2593 จำแนกตามช่วงอายุ

ประเทศไทยคาดว่าจะกลายเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมากที่สุดในโลก โดยประชากรผู้สูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 17.2 ภายในปี 2593 ทั้งนี้ ไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี 2548 (มีประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด) และคาดการณ์ว่าจะกลายเป็น "สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์" (Complete-aged Society) ภายในปี 2566 เนื่องจากมีประชากรสูงวัยประมาณร้อยละ 20.1 ซึ่งจะส่งผลให้ไทยกลายเป็น ประเทศสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แห่งแรก ๆ ในภูมิภาคต่อจากญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ในขณะที่ไทยยังไม่ สามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูงดังเช่นประเทศดังกล่าว อีกทั้งประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าเข้าสู่ "สังคม สูงวัยระดับสุดยอด" (Superaged Society) ภายในปี 2577 เมื่อมีสัดส่วนของประชากรสูงวัยสูงถึงร้อยละ 28.1 ของ ประชากรทั้งหมด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรตามรุ่นเจนเนอเรชัน พบว่าประชากร รุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชันวาย ซี และอัลฟา รวมถึงรุ่นหลังเจนเนอเรชันอัลฟา ซึ่งเริ่มเข้ามาเป็นวัยเด็กตั้งแต่ปี 2569 จะมีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สวนทางกับประชากรเจนเนอเรชัน เอกซ์ เบนีบูเมอริ และรุ่นก่อนเบนีบูเมอริ ที่จะมียุคมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะต่อจากนี้

แผนภาพที่ 2-3 โครงสร้างประชากรตามกลุ่มอายุ ระหว่างปี 2560 - 2580

แผนภาพที่ 2-4 สัดส่วนประชากรแต่ละรุ่นเจนเนอเรชันต่อจำนวนประชากรทั้งหมด ระหว่างปี 2560 - 2580

ในกรณีของประเทศไทย ซึ่งมีโครงสร้างประชากรเป็นสังคมสูงวัยจะทำให้จำนวนวัยแรงงานลดลง หากไม่มีการปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมถึงจะทำให้อัตราส่วนพึ่งพิงของผู้สูงอายุด้วยวัยแรงงาน และภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุมีโอกาสเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง และมีภาวะทุพพลภาพเพิ่มขึ้นตามวัย ส่งผลให้ภาครัฐจำเป็นต้องพิจารณารูปแบบการพัฒนาคอนกรีตให้เต็ม ตามศักยภาพโดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงวัยที่ยังมีสุขภาพดี เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือสังคมได้อย่างสมศักดิ์ศรี และสามารถปรับใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้กำลังแรงงานที่ลดลงยังอาจส่งผลให้เกิดการพึ่งพาแรงงานข้ามชาติมากขึ้น จนนำไปสู่การขยายตัวของภาคบริการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งภายใน และระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้รูปแบบของสังคมไทยปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในที่สุด

อย่างไรก็ดีสภาการณ์ดังกล่าวอาจนำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ จากความต้องการสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลให้ภาคการผลิตส่วนหนึ่งมีโอกาสเติบโตเพิ่มขึ้น อาทิ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ และศูนย์พักพิงผู้สูงอายุรวมทั้งยังเป็นช่องทางในการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มสูงวัย อาทิ หุ่นยนต์สำหรับการดูแลและนวัตกรรมของใช้ภายในบ้านสำหรับผู้สูงอายุ นอกจากนี้แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชันวาย ซี และอัลฟ่า ซึ่งมีสัดส่วนและทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในด้านสมดุลระหว่างการ ทำงานกับชีวิตส่วนบุคคลที่มีแนวโน้มต้องการอิสระและความยืดหยุ่นในการทำงานสูง รวมถึงมีความเป็น ผู้ประกอบการที่ต้องการเป็นเจ้าของธุรกิจสูง และอาจนำไปสู่รูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และสภาพสังคม รูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งจะปรากฏชัดเจนขึ้นในระยะต่อไป

1.3 การดูแลสุขภาพคุณภาพและการรักษาพยาบาล

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ในระยะ 10 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย 2 แนวโน้มหลักที่ส่งผลกระทบต่อ การกำหนดทิศทางการพัฒนาของหลายประเทศในโลก รวมถึง ประเทศไทย ดังนี้

1) พฤติกรรมในการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน พฤติกรรมการใช้ ชีวิตในสังคมเมืองสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การบริโภคอาหารที่มี สารปรุงแต่งและมีไขมันสูง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และขาดการออกกำลังกาย ตลอดจนการเผชิญกับมลพิษที่เพิ่มขึ้น ตามการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ได้ก่อให้เกิดเป็นปัญหา สุขภาพทางกาย ในขณะที่ระดับความเครียดในการทำงานและการ ใช้ชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความตื่นกลัวจากการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19 ได้สร้างความวิตกกังวลและนำมาสู่การเพิ่มขึ้น ของปัญหาสุขภาพจิต ทำให้ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีประชากร ทั่วโลกมีอัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) อาทิ โรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน และ โรคซึมเศร้า เพิ่มสูงขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญ โดยมีสถิติผู้เสียชีวิตจาก โรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นจำนวนถึง 41 ล้านคนต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 71 ของการเสียชีวิตทั้งหมดทั่วโลก ซึ่งโรค NCDs เป็นโรคที่รักษา ยาก มีค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง และหากไม่มีการจัดการที่เหมาะสม จะเกิดเป็นภาระต่อสถานะทางการเงินของผู้ป่วยและเป็นภาระ ทางการคลังของประเทศในระยะยาว อย่างไรก็ตามในอีกมิติหนึ่งพบว่า ภาระความตระหนักในการดูแลสุขภาพในเชิงป้องกัน (Preventive Care) มีแนวโน้มเด่นชัดขึ้นทั่วโลก ซึ่งเป็นผลให้ความต้องการ อาหารเพื่อสุขภาพ รวมถึงอุปกรณ์และบริการการดูแลสุขภาพเพิ่ม สูงขึ้นในทิศทางเดียวกันในอนาคต อาทิ ยอดขายสินค้า Smart-watch ทั่วโลก ในครึ่งปีแรกของปี 2563 มีอัตราการเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 20 จากปี 2562 และอาจส่งผลให้อุปสงค์ที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตามความตื่นตัวในการ ป้องกันโรคติดต่อที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก็จะเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการด้านบริการสุขภาพและการท่องเที่ยว ต้องยกระดับมาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัยในการ ให้บริการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลโลก

2) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการรักษาพยาบาล

เทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวหน้าและความต้องการในการรักษา พยาบาลที่เพิ่มสูงขึ้น ได้กระตุ้นให้เกิดการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามา ใช้ในการให้บริการสาธารณสุข อาทิ การตรวจวินิจฉัยและเฝ้าระวัง สุขภาพผ่านโทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน และอุปกรณ์ สำหรับสวมใส่ที่มีเซ็นเซอร์ หรือเทคโนโลยีตรวจวัดสุขภาพ (Wearable Health Monitoring Devices) เช่น การวัดความดัน วัดระดับน้ำตาลในเลือด และคลื่นไฟฟ้าหัวใจ เป็นต้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เกิดการสื่อสาร ผ่านระบบออนไลน์ระหว่างบุคลากรทางการแพทย์หรือระหว่าง ผู้ป่วยและแพทย์ที่แพร่หลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีโอกาสที่จะพัฒนาไปเป็นความปกติใหม่ (New Normal) ของการให้บริการด้านสุขภาพ ในขณะที่เดียวกันการนำระบบ จัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) มาใช้ร่วมกับ Machine Learning และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial

Intelligence: AI) ในการจัดการข้อมูลในเชิงชีวสารสนเทศ (Bioinformatics) จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงสาธารณสุขและช่วยในการติดตามข้อมูลทั้งเพื่อการบริหาร จัดการคลังยา วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการควบคุมโรค ระบาดที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ความก้าวหน้าของการวิจัย ในด้านพันธุกรรม (Genetic) และจีโนมิกส์ (Genomics) ยังส่ง ผลให้เกิดการรักษาพยาบาลที่เฉพาะเจาะจง และสามารถพัฒนา หรือยกระดับบริการขั้นสูง ซึ่งเป็นโอกาสใหม่ทางธุรกิจสำหรับ อุตสาหกรรมการแพทย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ในกรณีของประเทศไทยแนวโน้มการเกิดโรค NCDs พบว่า ประชาชนไทยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตเป็นไปตามกระแสนิยมและการ เปลี่ยนแปลงของโลกในทิศทางเดียวกัน ยังส่งผลให้ประเทศไทย มีผู้ป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นจำนวนมาก และเป็นสาเหตุ หลักของการเสียชีวิตถึงร้อยละ 75 ของการเสียชีวิตทั้งหมด ของประชากรในประเทศ หรือประมาณ 320,000 คนต่อปี ทั้งนี้โรค ไม่ติดต่อเรื้อรังที่พบมากที่สุด คือ โรคหลอดเลือดสมอง รองลงมา คือโรคหัวใจขาดเลือด โรคทางเดินหายใจอุดกั้น เบาหวาน และความดันโลหิตสูง อย่างไรก็ตามประเทศไทยจะมีโอกาสด้านการท่องเที่ยว ทางทางการแพทย์และสุขภาพ เนื่องจากการเดินทางระหว่างประเทศ มีความสะดวกรวดเร็วในขณะที่ยังมีค่าใช้จ่ายและระยะเวลาการเข้ารับ บริการทางการแพทย์ในประเทศพัฒนาแล้วเปรียบเทียบกับประเทศ กำลังพัฒนามีความแตกต่างกันมากรวมถึงไทยมีความได้เปรียบ ในเชิงภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีคุณภาพการรักษาอยู่ในระดับสูง แต่ค่ารักษา พยาบาลจัดได้ว่าอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ไทยจึงได้รับความสนใจ จากผู้ต้องการรับบริการจากต่างประเทศจำนวนมาก โดยในปี 2561 ไทยมีมูลค่าการใช้จ่ายในภาคตลาดการท่องเที่ยวทางการแพทย์และ สุขภาพเป็นอันดับที่ 189 และ 13 ของโลก ตามลำดับจากสถานการณ์ ทั้งหมด ส่งผลให้แนวโน้มความต้องการใช้บริการทางการแพทย์และ การดูแลสุขภาพในไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งแม้จะสร้างโอกาสที่ดี ให้กับประเทศ แต่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการให้บริการแก่ประชากร ในประเทศได้จึงควรต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ ประชาชนไทยทั้งในด้านอัตราค่าบริการที่อาจปรับตัวสูงขึ้น และการ เข้าถึงบริการของประชาชน และอาจทำให้ความเหลื่อมล้ำในการเข้า ถึงบริการทางการแพทย์ที่มีคุณภาพ ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีราย ได้ต่างกันขยายตัวมากขึ้น ทั้งนี้ความก้าวหน้าทางการแพทย์ที่ ก้าวหน้า รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลทางการแพทย์ที่แพร่หลาย จะเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทยในการเพิ่ม ประสิทธิภาพการรักษาพยาบาลและการพัฒนาขีดความสามารถใน การให้บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพตามแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

1.4 การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization)

ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ในหลายมิติ ทั้งความสะดวกรวดเร็วด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและบริการสาธารณะ และการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้พื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกมีการย้ายถิ่นฐานของประชากร เข้ามาอาศัยและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมือง และมีการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็วมากขึ้น โดยประชากรกว่าครึ่งหนึ่งของโลกอาศัยอยู่ในเขตเมืองตั้งแต่ปี 2551 และจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ภายในปี 2593 โดยพบว่าภูมิภาคแอฟริกา เอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเป็นเมืองเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในระยะที่ผ่านมาเนื่องจากความเป็นเมืองมีส่วนในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งเห็นได้จากสัดส่วนขนาดทางเศรษฐกิจ (GDP) ของเมืองทั่วโลกคิดเป็นร้อยละ 85 ของเศรษฐกิจโลกอันเป็นผลจากข้อได้เปรียบของความเป็นเมืองผ่านการรวมกลุ่มของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Agglomeration Forces) โดยเฉพาะในภาคบริการและภาคการผลิต และการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) จากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค เช่น ท่าอากาศยาน โครงข่ายรถไฟฟ้ายุติในเขตเมือง และสถานีรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น รวมถึงยังเอื้อประโยชน์ต่อระบบการศึกษา และสาธารณสุข ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

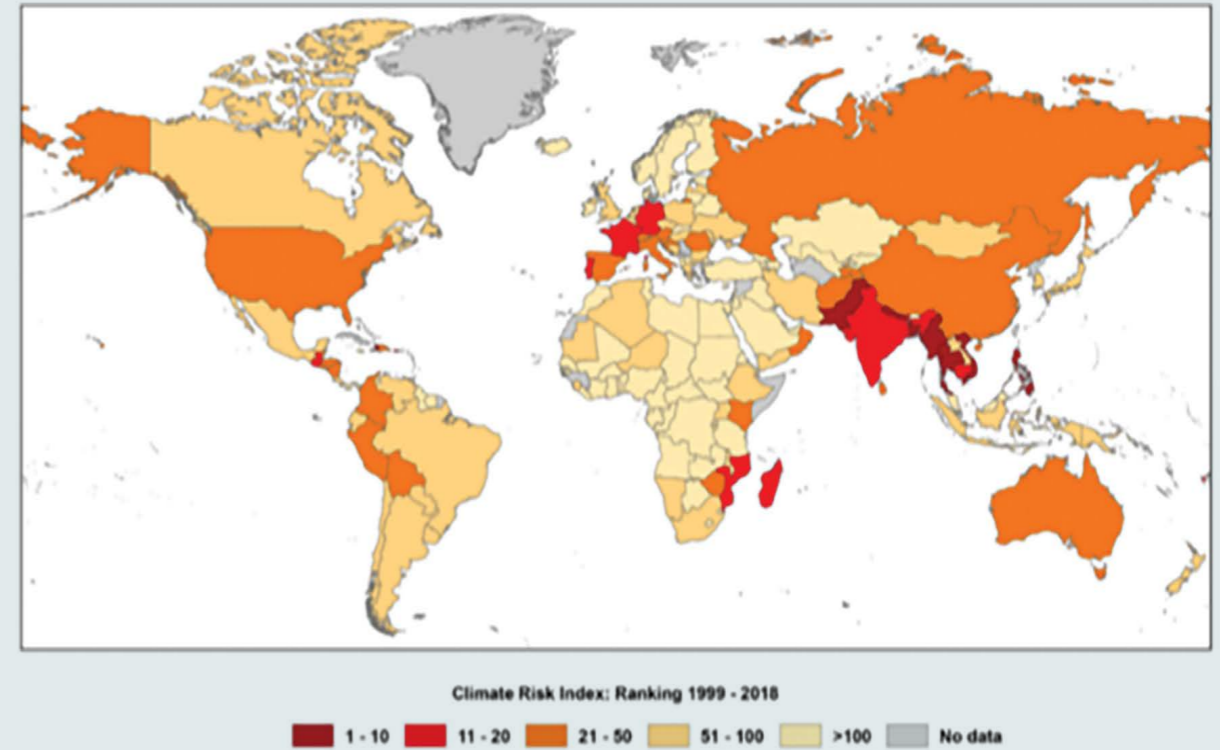
อย่างไรก็ดี แม้ว่าความเป็นเมืองจะช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างโอกาสให้แก่ภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ แต่เมืองที่มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดได้สร้างผลกระทบโดยตรงต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาทิ เมืองที่มีประชากรหนาแน่น และมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจสูงจะมีแนวโน้มจากก๊าซเรือนกระจกสูงในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเมืองมีสัดส่วนการใช้พลังงานประมาณ 3 ใน 4 ของโลก อีกทั้งสร้างขยะมูลฝอยและของเสียถึงร้อยละ 50 ของโลก ยิ่งไปกว่านั้นวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อเมืองในหลายมิติทั้งในมิติของการดำเนินชีวิต กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ อันเป็นปัจจัยเร่งให้เมืองต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ที่มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ มากขึ้น อาทิ อินเทอร์เน็ตประสานสรรพสิ่ง (Internet of Things) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสุขภาพของคนเมืองและการบริหารจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในกรณีของประเทศไทย แม้ว่าสัดส่วนความเป็นเมืองของประเทศไทยจะยังอยู่ในระดับไม่สูงนัก เมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวมในระดับโลก แต่การพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศไทยกลับมีการกระจุกตัวสูง ซึ่งปรากฏชัดจากดัชนีความเป็นเอกนครของเมือง (Urban Primacy Index) ของไทยสูงที่สุดในโลก กล่าวคือ กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศมีขนาดแตกต่างอย่างมากจากเมืองลำดับรองลงมา ได้แก่ เชียงใหม่ และนครราชสีมา อีกทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดศักยภาพในการบริหารจัดการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เมืองหลักในหลายพื้นที่ของไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายด้านการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสีย ความแออัดขาดแคลนที่อยู่อาศัยในราคาที่เข้าถึงได้ และการขยายตัวของเมืองอย่างไร้ระเบียบ (Sprawl)

ในขณะที่ยวกับการเติบโตของเมืองหลักหลายพื้นที่ของไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายด้านการจัดการปัญหาการปล่อยของเสียและมลพิษ รวมทั้งการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตามยังมีสัญญาณบ่งชี้หลายประการที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของกลไกการปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการเพื่อกำกับดูแลพื้นที่ในขอบเขตความรับผิดชอบในหลายด้าน เช่น ในหลายพื้นที่ที่มีผู้นำที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในการสร้างสรรคการพัฒนาที่เข้มแข็ง แต่ละปีมีผู้นำท้องถิ่นผ่านการอบรมหลักสูตรที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะความเป็นผู้นำการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทุกปี ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่าภาคเอกชนในพื้นที่ยังมีการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นบริษัทพัฒนาเมืองในหลายเมืองที่มีศักยภาพเพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะและประเด็นการพัฒนาอื่น ๆ ของเมืองอย่างเข้มแข็ง นับเป็นการแสดงเจตจำนงของเอกชนที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและช่วยสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ให้เจริญก้าวหน้าที่เป็นรูปธรรม

1.5 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะเกิดรวดเร็วและรุนแรงขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้เดิม โดยใน พ.ศ. 2550 มีการคาดการณ์ว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกจะเพิ่มขึ้น 1.5 ถึง 5.1 องศาเซลเซียสภายในปี 2643 เมื่อเทียบกับระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรม (Preindustrial Level) แต่การคาดการณ์เมื่อ พ.ศ. 2561 ระบุว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจเพิ่มขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียสเร็วขึ้นเป็นภายใน พ.ศ. 2573 - 2595 ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มสูงขึ้นดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มนุษย์ตั้งถิ่นฐานอยู่ และในบางพื้นที่จะมีโอกาสที่ภัยแล้งและภาวะฝนทิ้งช่วงจะเกิดขึ้น ในขณะที่หลายภูมิภาคอาจเผชิญกับความถี่ของการเกิดพายุที่บ่อยและรุนแรงขึ้นตามสภาพทางภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่

แผนที่ภาพที่ 2-5 ครอบคลุมการจัดอันดับความรุนแรงของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะสร้างความเสียหายต่อทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดย Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) ได้คาดการณ์ว่าหากไม่มีการดำเนินงานที่สำคัญเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จะทำให้ภายใน พ.ศ. 2603 ความเสียหายอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นทั่วโลกจะมีมูลค่า ถึงร้อยละ 1.0-3.3 ของ GDP โลก และมูลค่าความเสียหายจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.0-10.0 ภายใน พ.ศ. 2643 โดยภาคการเกษตรจะได้รับผลกระทบมากกว่าภาคการผลิตอื่น เนื่องจากภาคการเกษตรต้องพึ่งพาสภาพอากาศและฤดูกาลตามธรรมชาติ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจส่งผลให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง หรือพืชบางชนิดอาจมีระยะเวลาการให้ผลผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป ยิ่งไปกว่านั้นพื้นที่การเกษตรบางส่วนที่ประสบกับภัยแล้งยาวนานหรือน้ำท่วมซ้ำซากจะไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ ส่งผลกระทบต่อรายได้และความเป็นอยู่ของเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ในขณะเดียวกันสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปยังส่งผลทำให้การแพร่ระบาดของโรคตามฤดูกาลมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น รวมทั้งยังเป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำในหลายพื้นที่ของโลก เนื่องจากอากาศร้อนทำให้พาหะนำโรคติดต่อบางชนิดเพิ่มจำนวนเร็วขึ้น โดยเฉพาะยุง แมลงวัน และหนู ซึ่งการแพร่ระบาดของโรคมีผลกระทบต่อสังคม ทั้งในมิติของสุขอนามัยประชาชน ชุมชน และเศรษฐกิจครัวเรือน นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในชั้นบรรยากาศยังส่งผลให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงและปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำลดลง เกิดการสูญเสียทรัพยากรชายฝั่งอันเนื่องมาจากการกัดเซาะที่รุนแรง และจำนวนสัตว์ทะเลลดลงจากการที่ทะเลมีความเป็นกรดสูงขึ้น อีกทั้งพื้นที่ราบที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเลจะถูกน้ำทะเลท่วม สร้างความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลให้ผู้ที่

อยู่อาศัยในพื้นที่น้ำท่วมต้องอพยพย้ายถิ่นฐาน โดยกลุ่มคนผู้มีรายได้น้อยจะเป็นกลุ่มเปราะบางที่มีความสามารถในการปรับตัวต่ำ และอาจไม่สามารถฟื้นตัวกลับมาใช้ชีวิตได้ดังเดิม

ในกรณีของประเทศไทย สภาพภูมิประเทศของไทยซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากดำรงชีพด้วยการพึ่งพิงภาคการเกษตร รวมทั้งมีระยะทางของพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวถึง 3,100 กิโลเมตร จึงมีโอกาสสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากกว่าหลายประเทศ โดยพบว่าที่ผ่านมาพื้นที่ร้อยละ 23 ของประเทศได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลากหลายรูปแบบ เช่น น้ำท่วมฉับพลัน ภาวะภัยแล้ง และการรุกคืบของน้ำทะเล เป็นต้น ซึ่งรายงาน Global Climate Risk Index ของ German watch ได้จัดอันดับให้ประเทศไทยมีมูลค่าความสูญเสียจากภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศในช่วงปี 2542- 2560 สูงเป็นอันดับที่ 8 จาก 181 ประเทศทั่วโลก

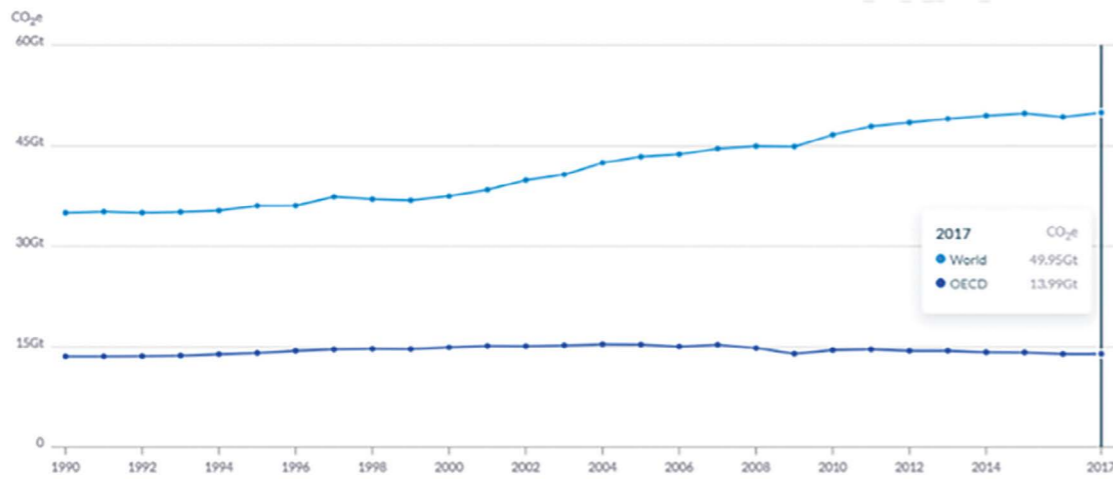
นอกจากนี้ประเทศไทยยังเผชิญกับความท้าทายในการรับมือกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของเมืองและกิจกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั่วประเทศ โดยการคาดการณ์พบว่าเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความต้องการการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค การผลิตทางอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ตลอดจนเพื่อรักษาระบบนิเวศ โดยรวมทั้งหมดเพิ่มมากขึ้นจาก 2,404.91 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2560 เป็น 2,977.55 ล้านลูกบาศก์เมตรในปี 2580 อีกทั้งแบบแผนการผลิตของผู้ประกอบการและพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนที่ผ่านมามจนถึงปัจจุบันยังขาดการคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่นับวันจะเสื่อมโทรมลงและอาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระยะยาวที่ทวีความซับซ้อนในการแก้ไขได้

ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Global Climate Action) ด้วยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ในเดือนพฤศจิกายน 2559 ประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญากรอบการทำงานแห่งสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) จำนวน 197 ประเทศ ได้มีมติเห็นชอบกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่มีเป้าหมายระยะยาวที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้น้อยกว่า 2 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และมุ่งมั่นพยายามในการจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้อยู่ที่ 1.5 องศาเซลเซียส โดยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสเมื่อ 21 กันยายน 2559 ทั้งนี้ได้มีการประเมินโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UN Environment Program: UNEP) ว่าเพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 2 องศาเซลเซียส ภายในปี พ.ศ. 2572 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปีทั่วโลกจะต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปี 2561 และหากต้องการควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกต้องลดลงร้อยละ 55 ในขณะเดียวกันจากการประเมินของ

Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) 21 พบว่าปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ ของโลกจะต้องลดลงเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) เพื่อที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ที่ผ่านมามีประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศประสบความสำเร็จในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมของกลุ่มประเทศสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ซึ่งเป็นกลุ่มของประเทศที่พัฒนาแล้วมีแนวโน้มที่ลดลงเล็กน้อยหลังจากปี 2550 ในขณะที่ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ รวมถึงประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว จึงมีแนวโน้มที่ประเทศกำลังพัฒนาจะถูกกดดันมากขึ้นในอนาคตเพื่อให้มีการดำเนินการเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง ทั้งนี้ในปัจจุบันมีหลายประเทศที่ได้ตั้งเป้าว่าจะบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในช่วงปี พ.ศ. 2593 - 2603 อาทิ อาร์เจนตินา บราซิล แคนาดา ชิลี จีน และสหราชอาณาจักร

แผนภาพที่ 2-6 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในกลุ่มประเทศ OECD ปี ค.ศ.1990-2017

ประเทศ	สถานะของการกำหนดเป้าหมาย	ที่ตั้งเป้าว่าจะบรรลุ Net Zero Emissions
อาร์เจนตินา	ยื่นเสนอต่อ UN	2593 (2050)
บราซิล	ยื่นเสนอต่อ UN	2603 (2060)
แคนาดา	เสนอเป็นร่างกฎหมายในปี 2563	2593 (2050)
ชิลี	Policy position	2593 (2050)
จีน	Statement of intent	2603 (2060)
สหราชอาณาจักร	ประกาศเป็นกฎหมายแล้ว	2593 (2050)

แผนภาพที่ 2-7 ประเทศที่มีการประกาศเป้าหมายว่าจะมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

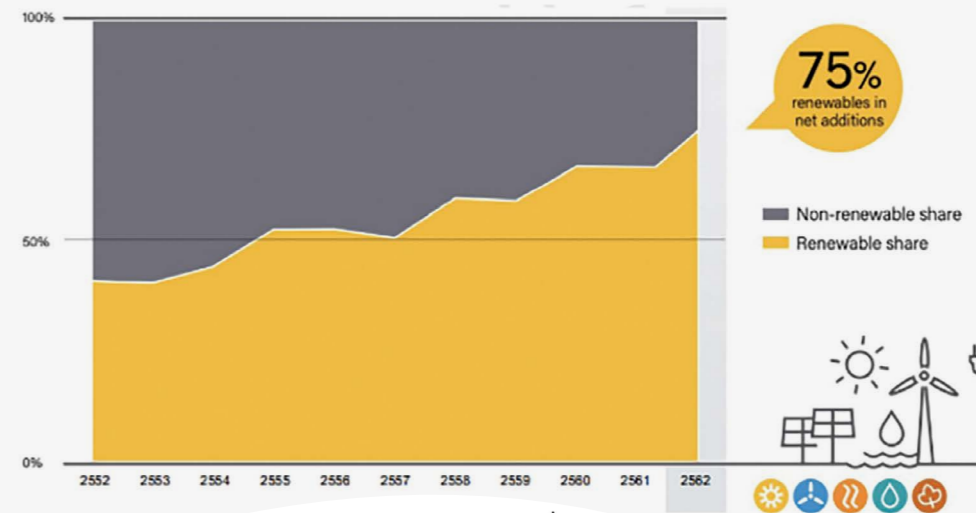
ในกรณีของประเทศไทย ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคี UNFCCC และได้มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการของตนเองตามความเหมาะสม หรือที่เรียกว่า Intended Nationally Determined Contribution (INDC) ซึ่งต้องมีการทบทวนและเสนอเป้าหมายการดำเนินงานใหม่ทุก ๆ 5 ปี พร้อมทั้งมีการนำเสนอรายงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวอย่างโปร่งใส สำหรับ INDC ที่ประเทศไทยเสนอในปี 2558 ได้กำหนดเป้าหมายสำหรับการดำเนินงานภายหลังจากปี 2563 ในการที่จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงอย่างน้อยร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ประมาณการจากกรณีปกติภายในปี 2573 ซึ่งเท่ากับว่าประเทศไทยต้องควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี 2573 ไม่ให้เกิน 444 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าจากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี 2556 ที่เท่ากับ 319 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

1.6 พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า

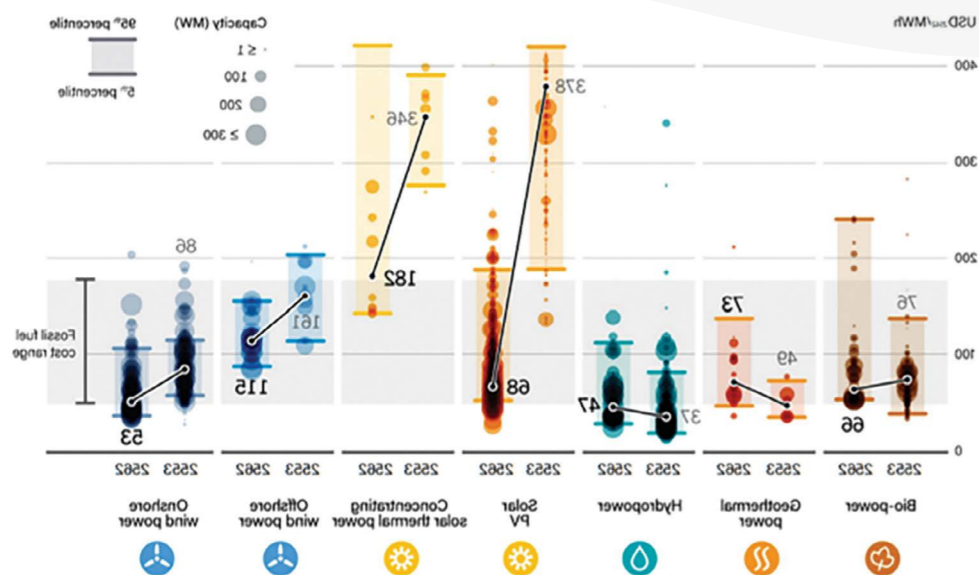
กระแสความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ได้สร้างแรงกดดันให้เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้วัฏกรรมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสาขาการผลิตที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ สาขาพลังงาน และสาขาการคมนาคมขนส่ง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) รวมทั้งมีการคิดค้นการพัฒนา ยานยนต์สมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าจากแบตเตอรี่หรือเซลล์เชื้อเพลิงไฮโดรเจน (Hydrogen Fuel Cell) เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกและการใช้งานยานยนต์สมัยใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก โดยในปี 2562 ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือก ประกอบด้วย พลังงานชีวภาพ พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม มีแนวโน้มลดต่ำลงอยู่ในระดับที่เทียบเท่าหรือต่ำกว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล และคาดว่าพลังงานหมุนเวียนจะมีต้นทุนรวม (ต้นทุนทางการเงินรวมกับต้นทุนภายนอก) ลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตแบบดั้งเดิมภายในปี 2570

ทั้งนี้พบว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ในปี 2563 การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนคิดเป็นสัดส่วนสูงกว่า 1 ใน 4 ของพลังงานทั้งหมดของโลก และมีสัดส่วนการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตถึง 3 ใน 4 ของการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตไฟฟ้าทั้งหมดของโลก

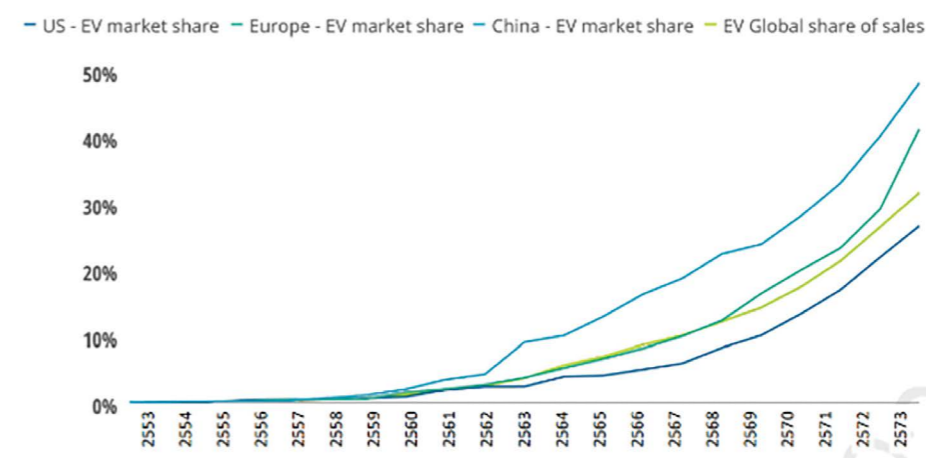

แผนภาพที่ 2-9 สัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในการเพิ่มขีดความสามารถการผลิตไฟฟ้าของโลกระหว่างปี 2552-2562

อีกทั้งยังพบว่าแนวโน้มการใช้พลังงานในด้านคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะในส่วนของยานพาหนะส่วนบุคคลในปี 2563 มีปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเติบโตสูงขึ้นถึงร้อยละ 40 ต่อปี และคาดว่ายานยนต์ไฟฟ้าจะมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 1 ใน 3 ของโลกภายใน 10 ปีข้างหน้า

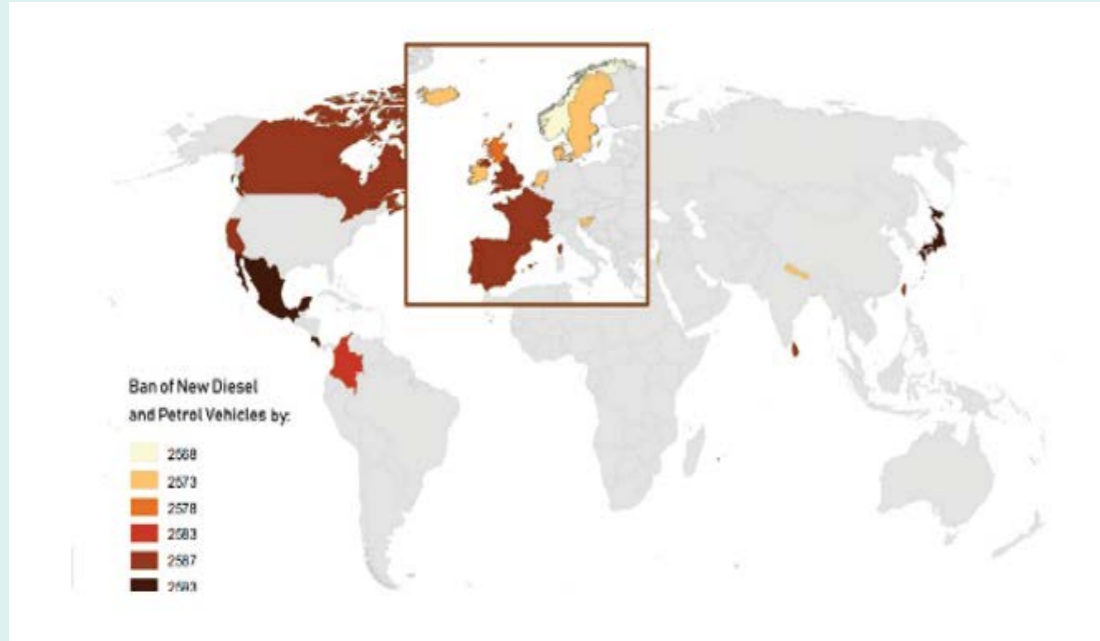

แผนภาพที่ 2-8 แนวโน้มต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ระหว่างปี 2553 และ 2562

แผนภาพที่ 2-10 สัดส่วนการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าระหว่างปี 2553-2573

จากการรวบรวมข้อมูลเชิงนโยบายและแผนของประเทศต่าง ๆ พบว่ามีประเทศ/เขตปกครอง อย่างน้อย 18 แห่ง เช่น นอร์เวย์ ญี่ปุ่น สวีเดน แคลิฟอร์เนีย ไต้หวัน และอิสราเอล เป็นต้น มีแผนในการระงับการจำหน่ายยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และสนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้ยานพาหนะทางเลือกอย่างยานยนต์ไฟฟ้าภายในปี 2593

แผนภาพที่ 2-11 ประเทศ/เขตปกครองที่มีนโยบายหรือแผนยกเลิกการใช้งานพาหนะ พลังงานฟอสซิล

ในกรณีของประเทศไทย การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยและภาคครัวเรือนให้สามารถผลิตไฟฟ้าใช้งานได้เอง โดยสามารถขายไฟฟ้าส่วนเกินกลับเข้าระบบเพื่อสร้างรายได้ ในขณะเดียวกันการลดการใช้พลังงานฟอสซิล และเพิ่มสัดส่วนของการใช้ยานยนต์ไฟฟ้ายังเป็นแนวทางสำคัญในการช่วยบรรเทาปัญหามลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการผลิตพลังงานและการคมนาคมขนส่ง ทั้งนี้เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่รับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือในการอนุรักษ์พลังงานและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้องให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเชื้อเพลิง และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าไปสู่การใช้พลังงานทางเลือกในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามพันธะสัญญาระหว่างประเทศตามที่กำหนดไว้ ประกอบกับในปัจจุบันไทยเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนและส่งออกยานยนต์แบบดั้งเดิมจึงมีศักยภาพและโอกาสในการที่จะต่อยอดการพัฒนาฐานการผลิตเดิมไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงการส่งออกยานยนต์แบบสันดาปภายในที่มีแนวโน้มลดลงในอนาคตลงได้

1.7 แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศไทยในปีเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีบทบาทในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจการเมืองโลกมากขึ้น จนนำมาสู่สถานการณ์ที่อยู่ภายใต้แรงกดดันระหว่างชีวอำนาจใหม่ทางตะวันออกกับชีวอำนาจดั้งเดิมอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจก่อให้เกิดการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศขึ้นได้ และอาจทำให้ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของโลกได้รับผลกระทบ เนื่องจากห่วงโซ่มูลค่าโลกมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกับมหาอำนาจทั้งสองประเทศดังกล่าว ในขณะเดียวกันการลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจได้เพิ่มความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งทางการเมืองและส่งผลกระทบต่อแนวทางการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศและบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในปัจจุบัน โดยสถาบันความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีขอบเขตแคบลง และ/หรือมุ่งเน้นเฉพาะประเด็นอาจมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

ในกรณีของประเทศไทย แนวโน้มการหดตัวของห่วงโซ่มูลค่าโลกและการปรับเปลี่ยนทิศทางไปให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงการพึ่งพาเศรษฐกิจระหว่างกันภายในภูมิภาคมากขึ้น (Regionalization) จะเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทย ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งใกล้ศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการที่จะสร้างโอกาสในการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านการค้า การลงทุนและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเข้ากับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากนี้แนวโน้ม เศรษฐกิจการเมืองในช่วงแผนฯ ยังคงขึ้นอยู่กับทิศทางยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาภายใต้ การบริหารของโจไบเดน ที่มีแนวโน้มจะดำเนินยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ (1) นโยบายระหว่างประเทศที่จะเพิ่มบทบาทของสหรัฐอเมริกาในเวทีโลก และยังคงท้าทายจีนทั้งในด้านเศรษฐกิจการเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลทำให้เงื่อนไขทางการค้าของประเทศไทยยังจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับโอกาสจากการกระจายความเสี่ยงของห่วงโซ่มูลค่าจากตำแหน่งที่ตั้งในประเทศจีน (2) นโยบายสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกผ่านกลไกความตกลงและการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers: NTB) จะผลักดันให้ไทยต้องพัฒนากระบวนการผลิตและสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากสหรัฐฯเป็นประเทศเป้าหมายการส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย (3) การปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคและลดการผูกขาดในอุตสาหกรรมดิจิทัลจะส่งผลต่อเนื่องถึงผู้บริโภคในประเทศไทย เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในตลาดสำคัญของบริษัทเทคโนโลยีจากสหรัฐฯ และโอกาสในการแข่งขันในอุตสาหกรรมจะเป็นธรรมมากขึ้นภายใต้หลักความเสมอภาคทางเน็ต (Net Neutrality) และ (4) ระบบการค้าภายใต้ข้อตกลงพหุภาคีและกลไกสถาบันระหว่างประเทศจะเป็นแนวโน้มที่ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จากการกลับมาเพิ่มบทบาทในการนำโลกด้วยระเบียบโลกแบบเสรีนิยมในประเด็นข้ามชาติทั้งประเด็นด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม หรือการค้าการลงทุนด้วยประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีและมีการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับทั้ง สหรัฐอเมริกาและจีน จึงเป็นความท้าทายของไทยในการที่จะกำหนดบทบาทความร่วมมือในแต่ละประเด็นให้มีความเหมาะสมกับบริบททางเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศอย่างรอบคอบ

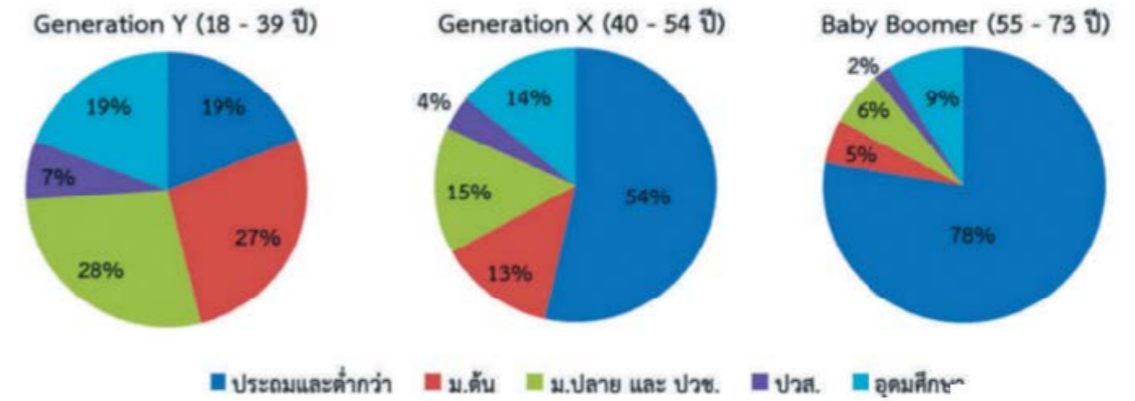

1.8 การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางสังคม

ในยุคสมัยที่มีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความซับซ้อนจาก ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ประกอบกับบริบททาง เศรษฐกิจของแต่ละประเทศและสังคมที่มีความเฉพาะตัวใน แต่ละยุค (Individualization) ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต กิเลสคติ และพฤติกรรมดำรงชีวิตของประชากรในแต่ละรุ่นมีการปรับเปลี่ยน ที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่มีการเกิดอยู่ ในช่วง พ.ศ. 2523- 2543 (ค.ศ.1980- 2000) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เติบโต มากับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะมีบทบาทที่โดดเด่นในการนำสังคม กิจจากจำนวนสัดส่วนที่จะมีมากที่สุด ทั้งในวัยแรงงาน และวัยเจริญ พันธุ์ โดยประชากรกลุ่มนี้มีพฤติกรรม รูปแบบการใช้ชีวิต และการให้คุณค่าด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมยุคเก่า ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดี ขึ้นกว่ารุ่นก่อน 30 และมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชอบเข้าสังคมทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ ตลอดจนมีบุคลิกที่ทันสมัยที่สามารถสร้างความปรองดองหรือปรับตัวเปิดกว้างและยืดหยุ่นสูงในสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นกลุ่มประชากรที่เน้นความสมดุล ระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว (Work-life Balance) เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของตนเองมากกว่า เป้าหมายเพียงเพื่อค่าตอบแทนและความมั่นคง นอกจากนี้ด้วยความ ที่เติบโตมากับเทคโนโลยี จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับการใช้ เทคโนโลยีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การติดตามข้อมูลข่าวสาร ทำงานเรียนออนไลน์ ไปจนถึงการ ซื้อของด้วยลักษณะนิสัยของประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่ต้องการค้นหา โอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ ทั้งในการทำงาน และการใช้ชีวิตดังกล่าว จะส่งผลให้มีอัตราการย้ายถิ่นและการย้ายงานสูงขึ้น ในขณะที่วัยอื่น อัตราการเกิดจะน้อยลง เนื่องจากประชากรเจนเนอเรชั่นวายมี แนวโน้มแต่งงานช้าและชะลอการมีบุตร

ในกรณีของประเทศไทย ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและ การสื่อสารส่งผลให้วิถีชีวิตของคนรุ่นต่าง ๆ เปลี่ยนไปอย่างมาก โดยเด็กจำนวนมากที่ถูกเลี้ยงดูด้วยสื่อจากรายงานของ Multiple Indicator Cluster Surveys หรือ MICS ปี 2562 พบว่า มีเด็กอายุ ต่ำกว่า 5 ปี ถึงร้อยละ 52.8 ที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยร้อยละ 8.3 ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เฉลี่ยอย่างน้อย 3 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้งาน วิจัยโดยภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ระบุว่า เด็กที่บริโภคสื่อมากจะส่งผลต่อระดับ IQ ที่ลดลง รวมถึงมีงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่สรุปว่าเด็กที่ได้รับสื่อตั้งแต่ ยังเล็กส่งผลทางลบต่อพฤติกรรม และพัฒนาการทางลบ อาทิ ความก้าวร้าว พฤติกรรมต่อต้านพัฒนาการด้านภาษาล่าช้า ขณะที่โครงสร้างด้านกฎระเบียบการทำงานยังไม่เอื้อต่อการสนับสนุน การเลี้ยงดูบุตรและดูแลผู้สูงอายุและสังคมไทยมีความเปราะบาง ของครอบครัวสูงขึ้น โดยพบว่าโครงสร้างครอบครัวเปลี่ยนจาก ครอบครัวขยายที่มีคนหลายรุ่นอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่ เปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยวใช้ชีวิตคนเดียวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมี ครอบครัวข้ามรุ่นหรือครอบครัวที่เด็กอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน มาก โดยมีเด็กมากถึง 1.24 ล้านคน ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวข้ามรุ่น โดย 1 ใน 5 ของผู้สูงอายุในครอบครัวข้ามรุ่นมีรายได้ต่ำกว่าเส้น ความยากจน ทั้งนี้การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2558 - 2559 พบว่าเด็กที่ได้รับการดูแลโดยปู่ ย่า ตา ยาย ที่สูงอายุมักมีผลการเรียนที่ด้อยกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ในขณะที่ เดียวกันสังคมไทยยังเป็นสังคมที่คนในสังคมใช้เวลากับการออนไลน์ โดยผลการสำรวจในปี 2561 พบว่าคนไทยมีพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ต เฉลี่ยวันละ 10 ชั่วโมง 5 นาที เพิ่มขึ้นจากปีที่ 2560 ถึง 3 ชั่วโมง 30 นาที สถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นการสร้างความเปราะบางที่นอกเหนือไปจากมิติด้านการด้อยโอกาส แต่เป็น ความท้าทายเชิงคุณภาพที่จะส่งผลกระทบต่อการเติบโตในการเป็นประชากร ที่มีคุณภาพลดลง

ในปี 2562 ประชากรไทยที่เป็นกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18 -39 ปี เป็นจำนวนประมาณ 21 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31 ของประชากรทั้งหมด โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้เข้าสู่ตลาดงาน กลายเป็นกำลังแรงงานที่สำคัญ ในขณะที่วัยอื่นก็จัดเป็นกลุ่มผู้บริโภค ที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูงที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญเพราะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ นอกจากนี้ประชากรกลุ่มนี้ยังมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าประชากรรุ่นก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา (รวมระดับ ปวช.) และระดับมัธยม คิดเป็นสัดส่วนที่ ร้อยละ 27.6 และ 27.2 ของจำนวนประชากรเจนเนอเรชั่นวายทั้งหมดตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าระดับการศึกษาของประชาชนเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (อายุ 40- 54 ปี) และเบบี้บูมเมอร์ (อายุ 55- 73 ปี) ที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

แผนภาพที่ 2-12 สัดส่วนประชากรตามระดับการศึกษาสูงสุด จากแต่ละรุ่นในปี 2562

ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ประกอบกับการเกิดขึ้นของ อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่เริ่มในช่วงของประชากร เจนเนอเรชั่นวาย ส่งผลให้ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ชีวิต ของประชากรกลุ่มนี้แตกต่างไปจากประชากรรุ่น เดิม นับเป็นแต้มต่อในการปรับตัวและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของงานและในการใช้ชีวิตได้ดีกว่ากลุ่มประชากร อื่น อีกทั้งยังเกิดการแลกเปลี่ยนทางแนวคิดและวัฒนธรรมที่ หลากหลาย การให้ความสำคัญกับการมีชีวิตอิสระ และการสร้าง เอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลักดันแนวคิดความต้องการเก็บเกี่ยว ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากกว่าความต้องการความมั่นคง ยังเป็นพฤติกรรมที่เร่งให้เกิดการทำงานแบบยืดหยุ่นและการจ้าง งานที่มีรูปแบบมาตรฐานในประเทศไทยให้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและตอบโต้ความ

สมดุลในชีวิต อย่างไรก็ตามวิถีชีวิตดิจิทัลที่เด่นชัดในสังคมไทยยังนำ มาสู่ความเครียดที่อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตในทุกกลุ่มประชากร ซึ่งประชากรที่มีช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี มีสัดส่วนการตายเพราะ ปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุดถึงประมาณร้อยละ 75 ของประชาชน ที่เสียชีวิตด้วยปัญหาสุขภาพจิตทั้งหมด นอกจากนี้การลดลงของ อัตราการเกิดของประชากรไทยยังเป็นแนวโน้มที่ชัดเจนอย่างมี นัยสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่มี สุขภาพดีและอยู่ในวัยที่เหมาะสมต่อการสร้างครอบครัวมีอัตรา การให้กำเนิดลดลง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากแนวคิดความ ต้องการเป็นครอบครัวเดี่ยว ใช้ชีวิตคนเดียวด้วยมีระดับ การศึกษาที่สูงขึ้นและสามารถพึ่งพาตัวเองได้ และการยอมรับเพศ สภาพที่ไม่ตรงกับสถานะทางเพศ

อนาคตของงาน (Future of Work) และพฤติกรรม การดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โลกแห่งการทำงานในอนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลก และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด “อนาคตของงาน (Future of Work)” กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลือนหายไปและเกิดงานประเภทใหม่ขึ้นมาทดแทน โดยระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำหรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีทักษะความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อาทิ วิศวกรหุ่นยนต์ (Robotics Engineers) หรือผู้เชี่ยวชาญปัญญาประดิษฐ์ (AI Specialists) มากขึ้น และการเข้าสู่สังคมสูงวัยยังมีแนวโน้มทำให้งานในอุตสาหกรรมบริการแพทย์และสุขภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระแสความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลให้งานสีเขียว (Green Jobs) ทวีความสำคัญในตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การเกิดขึ้นของงานในอาชีพใหม่ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนำไปสู่ความต้องการทักษะของแรงงานในลักษณะใหม่ๆ โดยนอกเหนือจากทักษะทางปัญญา (Cognitive) หรือทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) อาทิ สเต็ม (Science Technology Engineering and Mathematics : STEM) แล้วยังเป็นที่ต้องการของทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะด้านมนุษย (Human Skills) อาทิ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร หรือการทำงานเป็นทีมจะเป็นที่ต้องการและเป็นงานสำหรับอนาคต เนื่องจากเป็นทักษะเฉพาะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ยังไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้

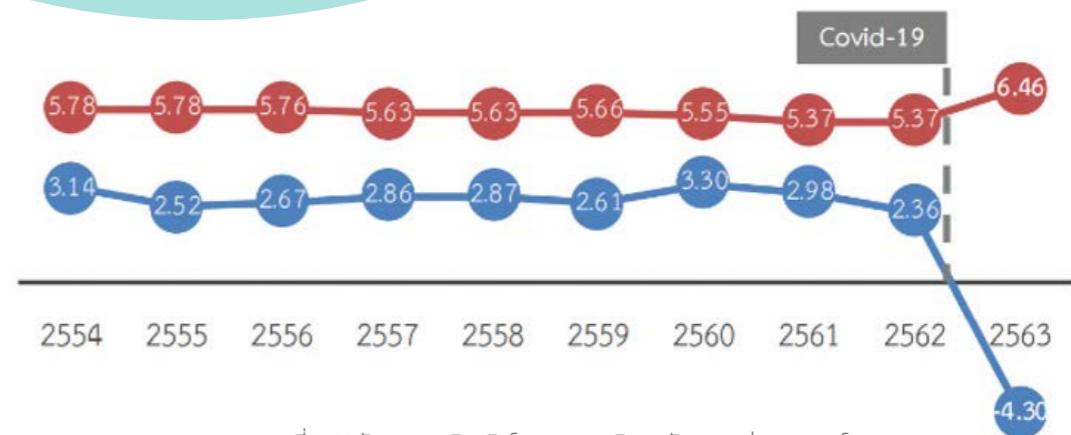
นอกจากนี้ผลจากการที่ประชากรกลุ่มเจนเนอเรชันวายมีบทบาทสำคัญในตลาดแรงงาน ซึ่งมีความต้องการใช้ชีวิตที่มีความยืดหยุ่นและความสมดุลในชีวิตทำให้การจ้างงานในระยะต่อไปจะมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น กล่าวคือการจ้างงานที่มีใช้รูปแบบมาตรฐาน (Non-standard Form of Employment: NSE) อาทิ การจ้างงานชั่วคราว (Temporary) การจ้างงานบางช่วงเวลา (Part-time) การจ้างงานตามความต้องการ (On-call) การจ้างงานแบบแฝง (Disguised) และงานอิสระ (Self-Employment) มีแนวโน้มจะแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับรูปแบบการทำงานจากทุกที่ทุกเวลา (Working Anytime, Anywhere) อาทิ การทำงานทางไกล (Remote Work/Telework) การทำงานจากบ้าน (Work from Home) หรือจากที่อื่น ๆ ผ่านระบบออนไลน์โดยอยู่ภายใต้ชั่วโมงการทำงานที่ยืดหยุ่นซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและความสมดุลในชีวิต รวมไปถึงช่วยลดผลกระทบจากภาวะวิกฤติที่กระทบต่อความสามารถในการเดินทางไปทำงาน สอดคล้องกับการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจแบบ Gig Economy และพฤติกรรมการค้าดำเนินชีวิตใหม่ๆ นำไปสู่การขยายโอกาสการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและเป็นแหล่งรายได้เสริม อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจส่งผลให้เกิดการขยายตัวของแรงงานนอกระบบ ซึ่งขาดความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม รวมถึงแรงงานอาจเผชิญความเสี่ยงจากความมั่นคงในการจ้างงานที่ลดลง

ในกรณีของประเทศไทย สถานการณ์ตลาดแรงงานในประเทศไทยยังมีความท้าทายมากขึ้นเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการใช้ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติซึ่งจะเข้ามาทดแทนแรงงาน โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำซ้ำเป็นแบบแผนซึ่งเป็นลักษณะงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม มีการคาดการณ์ว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของไทยจำนวน 3 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 55 มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีภายในระยะ 10-20 ปีข้างหน้า นอกจากนี้แรงงานที่ถูกเลิกจ้างบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบเพื่อชดเชยรายได้ที่หายไป ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและค่านิยมของประชากรรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการมีอิสระในการบริหารจัดการเวลาซึ่งผลักดันให้เกิดรูปแบบการจ้างงานที่ไม่ใช่มาตรฐาน ในขณะที่แรงงานที่อยากลาออกจากงานประจำมาเป็น Gig Workers นั้นพบว่ามากถึง ร้อยละ 86 ส่งผลให้แนวโน้มผู้ทำงานได้รับสิทธิประโยชน์ไม่ครบถ้วน และอาจไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบประกันสังคมมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้พบว่าแรงงานที่ทำงานในลักษณะเป็นครั้งคราว (Gig Workers) ซึ่งเป็นลักษณะงานที่ผู้ทำงานได้รับค่าตอบแทนไม่แน่นอน และความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างและนายจ้างมีความไม่ชัดเจนมีส่วนประมาณร้อยละ 30 ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด

1.9 ผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางและรุนแรงในเกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย การแพร่ระบาดของโรคอย่างรุนแรงและต่อเนื่องมิได้เป็นเพียงวิกฤติการณ์ทางสาธารณสุขเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตด้านเศรษฐกิจ สังคม การใช้ชีวิตของประชากรและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบในระดับโลกและไทยมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

ผลกระทบในระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการใช้ชีวิตของประชากรโลกอย่างรุนแรง เกิดเป็นต้นตอจากทั้งความสูญเสียชีวิตและการเจ็บไข้ได้ป่วยโดยตรงจากการติดเชื้อ และผลกระทบทางอ้อมจากความพยายามในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด โดยในปี 2563 ธนาคารโลกได้ประมาณการว่าเศรษฐกิจโลกจะหดตัวลงถึงร้อยละ 4.3041 และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.4642 รวมถึงมีการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานถึงร้อยละ 8.8 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2562 ซึ่งอัตราการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานข้างต้นเทียบเท่ากับการสูญเสียการจ้างงานประจำถึง 255 ล้านตำแหน่ง

แผนภาพที่ 2-13 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราการว่างงานของโลก

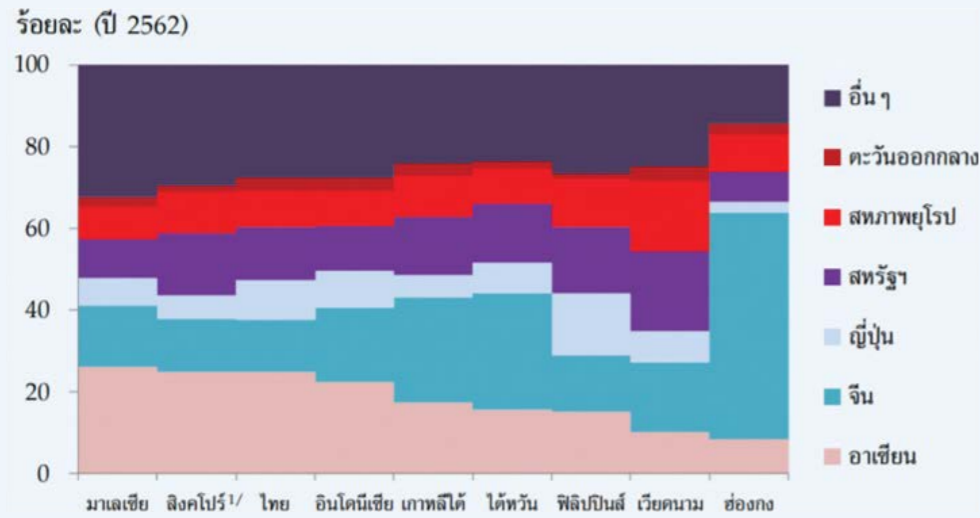
ในขณะที่เดียวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อเศรษฐกิจ และการค้าโลกอย่างรุนแรง โดยระดับผลกระทบมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งนี้จากรายงานของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade And Development: UNCTAD) ปี 2563 พบว่ากลุ่มประเทศหรือประเทศที่ได้รับผลกระทบด้านการค้าโลกมากที่สุดตามดัชนี Purchasing Managers' Index (PMI) คือ สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับโดยประเทศไทยได้รับผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 11 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมรถยนต์ ในขณะที่เดียวกันเมื่อพิจารณาผลกระทบของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวตามข้อมูลของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: IATA) ยังพบว่ากลุ่มประเทศในทวีปเอเชียได้รับความเสียหายจากปริมาณการเดินทางทางอากาศที่หดตัวอย่างรุนแรงมากที่สุด อย่างไรก็ตามภาวะเศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศได้ทยอยปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดย OECD คาดการณ์ว่าในปี 2564 โลกจะมีอัตราการเติบโตของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องด้วยความสำเร็จของมาตรการควบคุมการระบาด มาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะยาว และการจัดสรรวัคซีน ที่คาดว่าจะสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลกระทบต่อประเทศไทย ถึงแม้ประเทศไทยจะจัดอยู่ในกลุ่มประเทศแรกของโลกที่พบการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ภายในประเทศ (มีผู้ติดเชื้อภายในประเทศครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 ม.ค. 2563) แต่ด้วยขีดความสามารถในการให้ความสำคัญต่อการดำเนินมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างจริงจังของรัฐบาล และการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีของภาคเอกชนและประชาชน ประกอบกับระบบสาธารณสุขของประเทศที่มีประสิทธิภาพทำให้ตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด-19 ต่ำเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก โดยมีสัดส่วนผู้ติดเชื้อต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 19 ของโลกและมีสัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 6 ของโลก และได้รับการจัดอันดับจากสถาบันโลว์ (Lowy Institute) ในอันดับที่ 4 จากทั้งหมด 98 ประเทศ ด้านความสามารถในการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

แม้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยจะประสบความสำเร็จในการป้องกันและควบคุมโรค เมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศทั่วโลก ด้วยมาตรการด้านสาธารณสุขที่สามารถปรับตัวให้รับมือกับสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วและเข้มงวด แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พบว่ายังอยู่ในระดับค่อนข้างรุนแรง เนื่องจากการพึ่งพิงภาคบริการในสัดส่วนสูง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา กล่าวคือรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึงประมาณร้อยละ 11 ของ GDP ในปี 2558- 2562 ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจไทยยังพึ่งพิงภาคการส่งออกอย่างมาก โดยสัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อ GDP เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 65 ในช่วงเวลาเดียวกันเมื่อผนวกเข้ากับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศคู่ค้าสำคัญ จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาทิ ตลาดอาเซียนซึ่งไทยมีส่วนการส่งออกไปยังอาเซียนสูงถึงร้อยละ 24 ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด ผลกระทบที่รุนแรงของ

วิกฤตโควิด-19 ต่อตลาดอาเซียนจากการพึ่งพาอุปสงค์จากต่างประเทศในระดับสูง จึงทำให้ปริมาณการส่งออกของไทยลดลงอย่างมาก และแม้ว่าสถานการณ์การฟื้นตัวของประเทศจีนจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากอุปสงค์ในประเทศที่มีจำนวนมากและมีกำลังซื้อสูงแต่ด้วยสัดส่วนการค้าของไทยและจีนยังต่ำกว่าหลายประเทศ จึงทำให้การฟื้นตัวของไทยช้ากว่าประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน นอกจากนี้โครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทยยังกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้ามูลค่าสูงที่มีการฟื้นตัวช้าเป็นส่วนมาก อาทิ ยานยนต์ ชิ้นส่วนประกอบ และเครื่องจักร จึงส่งผลให้ความต้องการสินค้าแปรผันตามกำลังซื้อที่ลดลงอย่างมากของตลาดโลก

ทั้งนี้การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทยส่งผลให้ปี 2563 เศรษฐกิจไทยปรับตัวลดลงถึงร้อยละ 6.151 ในขณะที่อัตราการว่างงาน ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 1.90 หรือประมาณ 7.4 แสนคน และชั่วโมงการทำงานลดลงร้อยละ 4.3 เหลือ เพียง 41.6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแรงงานที่มีอายุน้อยและมีการศึกษาสูงจะประสบปัญหาการว่างงานมากกว่า แรงงานกลุ่มอื่น

แผนภาพที่ 2-14 สัดส่วนตลาดส่งออกของไทยเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค

รายใหญ่เป็นอันดับ 1 ผลิตก๊าซธรรมชาติเป็นอันดับ 2 ของโลก ตัวอย่างมูลค่าการส่งออกของน้ำมันดิบอยู่ที่ 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ผลิตก๊าซปิโตรเลียม 7 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ และก๊าซธรรมชาติ 5.5 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ และยังเป็นผู้ครอบครองแหล่งสำรองถ่านหินรายใหญ่อันดับ 2 ของโลก รวมไปถึงสินแร่ต่างๆ เช่น เป็นผู้ส่งออกแพลทินัม วานาเดียม และโคบอลต์ อันดับ 2 ของโลก เป็นผู้ส่งออกทองคำ นิกเกิล และกำมะถัน เป็นอันดับ 3 ของโลก เป็นผู้ส่งออกเงิน และฟอสเฟตเป็นอันดับ 4 ของโลก เป็นผู้ส่งออกแร่เหล็กเป็นอันดับ 5 ของโลก โดยตัวอย่างมูลค่าการส่งออกคือ ถ่านหิน 1.7 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ แร่เหล็ก 2.9 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประเทศรัสเซียและประเทศยูเครนต่างเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ของโลกด้วยกันทั้งคู่ รัสเซีย มีพื้นที่กว้างใหญ่แต่ด้วยสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ในหลายพื้นที่มีพื้นที่เหมาะสมในการเพาะปลูก อยู่ใน 1 ใน 3 ของโลก ส่วนยูเครนอยู่ที่อันดับ 9 ที่มีพื้นที่เพาะปลูกเป็นดินดำที่มีความอุดมสมบูรณ์มากเป็นพิเศษ ยูเครนมีฉายาว่าเป็นตะกร้าขนมปังแห่งยุโรป รัสเซียเป็นผู้ส่งออกข้าวสาลีรวมไปถึงผู้ผลิตข้าวบาร์เลย์ บัควีต และข้าวไรย์ อันดับ 1 ของโลก และยังเป็นผู้ผลิตเมล็ดทานตะวันอันดับ 2 ของโลก ในขณะที่ยูเครน เป็นผู้ผลิตเมล็ดทานตะวันเป็นอันดับ 1 ของโลก เป็นผู้ผลิตบัควีต มันฝรั่ง พริกทอง เป็นอันดับ 3 ของโลก เป็นผู้ผลิตข้าวโพดและกะหล่ำปลีเป็นอันดับ 5 ของโลก เป็นผู้ผลิตข้าวบาร์เลย์ ข้าวไรย์ ซูการ์บีต และเรปซิด เป็นอันดับ 7 ของโลก เป็นผู้ผลิตข้าวสาลีเป็นอันดับ 8 ของโลก รัสเซียเป็น Supplier รายใหญ่ของโลก ด้านพลังงานธรรมชาติ สินแร่ ถ่านหินและเป็น Supplier รายใหญ่ร่วมกับยูเครนด้านสินค้า

โภคภัณฑ์ เมื่อเกิดสงครามขึ้นราคาโภคภัณฑ์และน้ำมันเชื้อเพลิงพุ่งสูงขึ้นจากรัสเซียอาจใช้มาตรการงดส่งออก นอกจากสินค้าดังกล่าวเป็นปัจจัยสี่ต่อประชากรในยุโรปแล้วยังเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนสงครามที่นำมาต่อกับรัสเซีย ขณะเดียวกันราคาน้ำมันพุ่งสูงขึ้นเป็นผลดีกับทางฝั่งรัสเซียสถานะเงินรูเบิลขึ้นอยู่กับการซื้อขายทองคำและทองคำมีราคาสูงขึ้นจากสงครามครั้งนี้การใช้อาวุธยุทโธปกรณ์กำลังทหารที่ต่างใช้มาตรการคว่ำบาตรต่อรัสเซียให้ถอยออกจากสมรภูมิรบสหรัฐฯ ฐานะผู้คุมเกมการเงินโลกขัดขวางไม่ให้มีธุรกรรมการเงินในประเทศกับรัสเซีย รวมถึงประเทศไทยที่มีมูลค่าการค้ากับรัสเซียค่อนข้างสูงหากเกิดการบล็อกเส้นทางการเงินเข้าสู่รัสเซียจะเกิดความเสียหายต่อการค้าระหว่างการเมืองระหว่างประเทศ

หากสงครามยืดเยื้อมาตรการคว่ำบาตรรัสเซียอย่างต่อเนื่อง รัสเซียถูกปิดกั้นจากระบบการเงินโลก ผลกระทบที่เห็นได้ชัดเจนได้แก่ราคาน้ำมันสูงขึ้น ราคาหุ้นและคริปโทเคอร์เรนซีที่ลดลง ราคาทองคำโลกสูงขึ้น รวมถึงประเทศไทยจะไม่ได้รับผลกระทบจากราคาสินค้าและพลังงานที่สูงขึ้น ราคาสินทรัพย์ในตลาดการเงินที่มีความผันผวน หากสงครามยืดเยื้อผลกระทบทางอ้อมจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะยุโรปที่ได้รับผลกระทบการคว่ำบาตรรัสเซีย สัดส่วนนักท่องเที่ยวรัสเซียส่งผลการฟื้นตัวการท่องเที่ยวในประเทศไทย

1.10 ภาวะสงครามระหว่าง รัสเซีย-ยูเครน²

สงครามรัสเซีย-ยูเครน ส่งผลกระทบต่อสินค้าทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ สินแร่โลหะ และสินค้าอุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงมาตรการคว่ำบาตรใหม่ๆ ทำให้สถานการณ์ย่ำแย่ลงหากสงครามยืดเยื้อประชากรโลกอาจต้องเผชิญกับภาวะการเลือกข้างระหว่างรัสเซียหรือตะวันตก ซึ่งอาจนำไปสู่การอพยพถิ่นฐาน การหนีเอาชีวิตรอด และเศรษฐกิจโลกที่เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วโลกแบบ Global World เมื่อเกิดสงครามขึ้นก็มีผลกระทบในวงกว้าง

รัสเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 5 ของยุโรป มีเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 11 ของโลก เมื่อใช้มาตรวัด GDP เป็นอันดับที่ 6 ของโลก เมื่อวัดด้วย PPP พื้นที่ครอบคลุมเทือกเขาคอเคซัส ป่าไซบีเรีย แคว้นตะวันออกไกล ที่อุดมไปด้วยเชื้อเพลิงฟอสซิล สินแร่และป่าไม้ ทำให้เป็นผู้ครอบครอง 30% ของทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมด รัสเซียจึงเป็นประเทศที่ครอบครองแหล่งสำรองก๊าซธรรมชาติรายใหญ่ที่สุดของโลก เป็นผู้ครอบครองแหล่งสำรองน้ำมันอันดับ 8 ของโลก เป็นผู้ครอบครองแหล่งสำรองถ่านหินรายใหญ่ที่สุดของยุโรป เป็นผู้ส่งก๊าซธรรมชาติ

² ศุภกักรวริศรา เกตุสุนทร, ภาวะสงครามระหว่าง รัสเซีย-ยูเครน, เข้าถึงเมื่อ 29 มิถุนายน 2565, เข้าถึงได้จาก <https://www.banmuang.co.th/column/politic/6687>

2. แผนและนโยบายระดับประเทศ/ภูมิภาค

นอกจากปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ความท้าทายของโลกและของประเทศข้างต้น มหาวิทยาลัยได้ศึกษาถึงแผนและนโยบายระดับประเทศ และภูมิภาคที่มีผลกระทบต่อกรอบการออกแบยุทธศาสตร์ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งสรุปสาระสำคัญโดยสังเขปดังนี้

2.1 Sustainable Development Goals (SDGs)³

แผนภาพที่ 2-15 เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals-MDGs)

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals-MDGs) สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2558 UN จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 (Post-2015 Development Agenda) ตามกรอบทัศน์ "การพัฒนายั่งยืน" โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลัง ปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) ซึ่งมีทั้งหมด 17 เป้าหมาย ดังนี้

- เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบ ทุกสถานที่
- เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้นและส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 3 รับรองการมีสุขภาพและความปลอดภัยที่ดีของคุณในทุกช่วงวัย
- เป้าหมายที่ 4 รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน

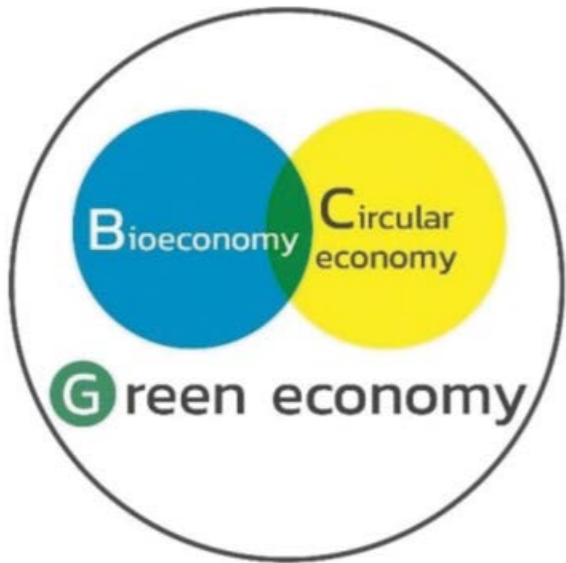
- เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนากบกาสตรีและเด็กผู้หญิง
- เป้าหมายที่ 6 รับรองการมีน้ำใช้ การจัดการน้ำและการมีสุขาภิบาลที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 7 รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ ยั่งยืน ทันสมัย
- เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานที่มีคุณค่า
- เป้าหมายที่ 9 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึงและสนับสนุนนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 12 รับรองแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 13 ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ
- เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลสำหรับการพัฒนายั่งยืน
- เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบกที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมให้สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 17 สร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนายั่งยืน

³ "Sustainable Development Goals (SDGs)," เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <http://www.un.or.th/globalgoals/th/the-goals/>

2.2 BCG Model⁴

BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ดำเนินการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกันโดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีจากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนภาพที่ 2-16 ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว

BCG มีความสำคัญต่อประเทศสูงทั้งในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการจ้างงานมากถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนการจ้างงานรวม มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรวมกัน 3.4 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งครอบคลุม 4 สาขา คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพ และการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมีศักยภาพในการเพิ่มมูลค่าเป็น 4.4 ล้านล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 24 ของ GDP ในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยทั้ง 4 สาขายุทธศาสตร์ดังกล่าวสามารถพัฒนาอย่างอิสระ แต่การเชื่อมโยงและพัฒนาไปพร้อมกันทั้ง People-Planet-Profit จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญในแต่ละสาขา ดังนี้

1) การเกษตรและอาหาร ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา มูลค่า GDP ของสาขาเกษตรเติบโตในอัตราที่ลดลง การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรทั้งระบบจะทำให้มีศักยภาพในการเพิ่ม GDP ของภาคเกษตรได้สูงขึ้นเป็น 1.7 ล้านล้านบาท ด้วยการเพิ่มความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตร มีระบบสนับสนุนการตัดสินใจจากเทคโนโลยีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค (Customer Behavior Analytics) ก่อให้เกิดการผลิตแม่นยำสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ลดของเหลือทิ้ง (Optimized Wasted Production) ตรวจสอบและติดตามผลผลิตได้แบบเรียลไทม์ ลดการบุกรุกผืนป่า (Forest Management) เนื่องจากมีการบริหารจัดการพื้นที่เพาะปลูกตามความเหมาะสมของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีระบบการผลิตและเครื่องจักรกลที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความยั่งยืน การยกระดับสินค้าเกษตรสู่สินค้าปลอดภัย การสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) การสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation) การมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและการแพทย์โดยเฉพาะในกลุ่มผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ที่มีมูลค่าประมาณ 40,000 ล้านบาท นั้นเนื่องจากการขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมรวมถึงการสร้างบุคลากรด้านนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ความเข้มแข็งของบุคลากรวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการแพทย์ของประเทศไทย จึงขาดศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนานวัตกรรม เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล ประเทศไทยจึงต้องเร่งรัดการพัฒนาขีดความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรม ยา วัคซีน ยาชีววัตถุ อุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมถึงการวิจัยทางคลินิกและการบริหารจัดการข้อมูลวิทยาศาสตร์ การแพทย์รองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์เพื่อลดการนำเข้าให้มีความสำคัญกับนโยบายป้องกันการเกิดปัญหาสุขภาพด้านการแพทย์ (Preventive Medicine) มากกว่านโยบายด้านการรักษา การขยายบริการด้านสุขภาพไปสู่การให้บริการทางการแพทย์เฉพาะบุคคล (Precision Medicine) ด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลพันธุกรรม รวมถึงการสร้างแพลตฟอร์มการวิจัยทางคลินิกของประเทศ ประกอบการสอดประสานการทำงานกับฝ่ายกำกับดูแลของรัฐ (Regulatory Body) ด้วยแนวทางดังกล่าว รัฐจะสามารถเพิ่มมูลค่า GDP ในหมวดนี้ เป็น 90,000 ล้านบาท

3) พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มูลค่า GDP ของสาขาพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มีมูลค่ารวมกันประมาณ 9.5 หมื่นล้านบาท ในกลุ่มนี้จัดเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงจากนโยบายภาครัฐที่ต้องการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ในปี พ.ศ. 2579 ในส่วนของพลังงานมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนานวัตกรรมการผลิตพลังงานที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถรองรับของเสียที่หลากหลายทั้งชนิดและคุณสมบัติ เช่น ขยะจากอุตสาหกรรม ครีวเรือน รวมถึงของเหลือทิ้งทางการเกษตรของเสียเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปแบบของแหล่งพลังงานหมุนเวียนหรือพลังงานทดแทน (Renewable Energy) ได้แก่ การผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel : RDF) ก๊าซชีวภาพ ที่นำไปสู่การสร้าง Site Reference ของโรงไฟฟ้าชุมชน (Community-based Biomass Power Plant) ที่มีแหล่งพลังงานทดแทนในพื้นที่ (Distributed Energy Resource : DERs) เช่น พลังงานจาก แสงอาทิตย์ ชีวมวล (รวมขยะ) และก๊าซชีวภาพที่เพียงพอ โรงไฟฟ้าชุมชนสามารถสร้างรายได้จากการขายไฟฟ้าผ่านการเชื่อมต่อกับระบบด้วย Smart Micro Grid และใช้เทคโนโลยี Block Chain เป็นแพลตฟอร์มในการบริหารจัดการ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีและระบบการเก็บพลังงาน (Energy Storage System) เนื่องจากมีความสำคัญต่อเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานทดแทน

4) การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) การท่องเที่ยวเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศ ด้วยมูลค่า GDP ประมาณ 1 ล้านล้านบาท และมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพิ่มด้วยการกระจายแหล่งท่องเที่ยวสู่เมืองรอง โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม ระบบดิจิทัล สินค้าและบริการซึ่งดำเนินการด้วยชุมชนท้องถิ่น เน้นตลาดคุณภาพ สร้างมาตรฐานความสะอาด สะอาด ปลอดภัย ร่วมกับการชูอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการและดูแลระบบนิเวศอย่างเป็นระบบ รวมถึงการพัฒนาสู่แบบแผนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วยการจัดท่างานมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การจัดทำ National Guideline ด้านขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว จัดทำระบบบัญชีต้นทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมถึงการปรับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งเสื่อมโทรมทางธรรมชาติเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานของการสร้าง การใช้อัจฉริยะและความคิดสร้างสรรค์ เชื่อมโยงกับทุนทางปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อรังสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการรูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายการพัฒนาใน 3 สาขายุทธศาสตร์ข้างต้น สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวผ่านระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ อาทิ การให้ประสบการณ์กับนักท่องเที่ยวผ่านการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทย การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เชื่อมโยงกับการแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวเชิงศิลปและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาเพื่อส่งออกสินค้าและบริการเหล่านี้ ผ่านของช่วยของฝากที่สร้างสรรค์อย่างมีอัตลักษณ์ การจัดการด้านระบบและมาตรฐานที่กำกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั่วโลก เช่นเดียวกับการมีสมาพันธ์ทางด้านกีฬา การจัดมหกรรมระดับโลก เป็นต้น ส่งเสริมและร่วมมือกับภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจบริการในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัลรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่จะส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวในอีก 5-10 ปีข้างหน้า ผลของการดำเนินการดังกล่าวมีศักยภาพในการเพิ่ม GDP เป็น 1.4 ล้านล้านบาท

⁴ “BCG Model,” เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก https://www.nstda.or.th/home/knowledge_post/bcg-by-nstda/

2.3 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. 2560⁵

มาตรา 65 รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำภารกิจกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

มาตรา 275 ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา 65 วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ

⁵ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560,“ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134, ตอนที่ 40 ก (6 เมษายน 2560): 17.

2.4 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)⁶

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และยกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมีตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ ในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปทบทวนแนวทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคม และขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปัจจุบันพร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุม และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม

และผู้อื่น มีธรรมาภิบาล มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน องค์กร ภาครัฐ มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้านอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

⁶ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561,“ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135, ตอนที่ 82 ก (13 ตุลาคม 2561): 8-10.

2.5 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)⁷

แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) เป็นแผนระดับที่ 2 ตามนิยามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2560 โดยต้องส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งทุกหน่วยงานต้องดำเนินการตามกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) นำไปสู่การปฏิบัติตามหลักความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship: XYZ) เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติของแต่ละช่วงเวลา 5 ปี โดยแผนการปฏิรูปประเทศฉบับปรับปรุง จะดำเนินการคู่ขนานไปกับแผนการปฏิรูปประเทศฉบับเดิม ที่ประกาศใช้เมื่อเดือนเมษายน 2561 ที่เป็นกิจกรรมในลักษณะภารกิจปกติของหน่วยงาน โดยแผนการปฏิรูปประเทศทั้ง 13 ด้านมีความสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้แผนการปฏิรูปประเทศทั้ง 13 ด้าน มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง มีเป้าประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและกระบวนการนโยบายสาธารณะ การเมืองมีเสถียรภาพและความมั่นคงและเกิดความสามัคคี โปร่งใสและซื่อสัตย์ของคนในชาติ ตลอดจนเพื่อให้พรรคการเมืองและนักการเมืองยึดมั่นในประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นหลัก

2) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มีเป้าประสงค์เพื่อให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติและรองรับผลกระทบของสถานการณ์ ชีวิตวิถีใหม่ และทิศทางที่กำหนดไว้ตามยุทธศาสตร์ชาติ

3) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย มีเป้าประสงค์เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์ในการมีกฎหมายที่ดี และมีเพียงเท่าที่จำเป็นตามหลักการของมาตรา 258 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

4) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม มีเป้าประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกในแต่ละขั้นตอนให้เป็นไปอย่างโปร่งใสแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สร้างความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาระบบการบริหารงานยุติธรรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นธรรม

5) แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้างและกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์

6) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเป้าประสงค์เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล รักษา และฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์ยั่งยืน เป็นฐานการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเกิดความสมดุลระหว่างกา

อนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และมีระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามแนวทางประชาธิปไตย

7) แผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข มีเป้าประสงค์เพื่อให้ผู้ป่วย ผู้เสียโรคและผู้สูงอายุได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และทันสมัย มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น สามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ พร้อมทั้งผู้สูงอายุสามารถดูแลสุขภาพตนเองและได้รับการรับบริการและรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพที่บ้าน และในชุมชน

8) แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ มีเป้าประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการสร้างดุลยภาพระหว่างเสรีภาพในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนรับผิดชอบต่อสังคมกับการกำกับที่มีความชอบธรรม และการใช้พื้นที่ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ ดำรงรักษาเสรีภาพของการแสดงออก การรับรู้ของประชาชนด้วยความเชื่อว่าเสรีภาพของการสื่อสารคือเสรีภาพของประชาชนตามแนวทางของประชาธิปไตย และมุ่งเน้นให้สื่อเป็นโรงเรียนของสังคมในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี

9) แผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม มีเป้าประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและ ความเหลื่อมล้ำในสังคม การคุ้มครองกลุ่มเปราะบางในสังคม ตลอดจนการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนของประชาชน โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชน

10) แผนการปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน มีเป้าประสงค์เพื่อให้เกิดการพลังงานมีการแข่งขันอย่าง เป็นธรรมมากขึ้น ภายใต้กลไกตลาดที่เหมาะสม หน่วยงานภาครัฐมีการใช้พลังงานอย่างรับผิดชอบ ประหยัด คุ่มค่าและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีการเผยแพร่ สื่อสารข้อมูลการวิเคราะห์ด้านพลังงาน เพื่อสนับสนุนการวางแผนและเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศและสนับสนุนการเติบโตของพลังงานทางเลือก และสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

11) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีเป้าประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบให้มีการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ และให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากรใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ต่ออย่างแท้จริง รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริตเพื่อจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ

12) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล ซึ่งการศึกษาที่จะได้รับการปฏิรูปจะครอบคลุมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต มิได้จำกัดเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับเท่านั้น

13) แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าประสงค์ เพื่อให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจฐานวัฒนธรรม ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อพัฒนาสุขภาพให้แข็งแรง และเป็นฐานในการพัฒนากีฬาชาติ และกำลังคนของประเทศมีทักษะที่เอื้อต่อการสร้างผลิตภาพแรงงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

2.6 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง⁸

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วม หรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วยสถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม 23 ฉบับ ประกอบด้วย

- 1) ความมั่นคง
- 2) การต่างประเทศ
- 3) การเกษตร
- 4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 5) การท่องเที่ยว
- 6) พื้นที่และเมือง นวัตกรรมอัจฉริยะ
- 7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล
- 8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่
- 9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 10) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม
- 11) ศักยภาพ คนตลอดช่วงชีวิต
- 12) การพัฒนาการเรียนรู้
- 13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- 14) ศักยภาพการกีฬา
- 15) พลังทางสังคม
- 16) เศรษฐกิจฐานราก
- 17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
- 18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- 19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- 20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- 21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- 23) การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

⁷ “แผนปฏิรูปประเทศ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2564,” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138, ตอนพิเศษ 44 ง (25 กุมภาพันธ์ 2564): 3-8.

⁸ “สรุปสาระสำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2562”

ซึ่งภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) มหาวิทยาลัยได้กำหนดประเด็นการพัฒนาด้านที่เชื่อมโยงกับแผนแม่บทดังนี้

1) ประเด็นการเกษตร

ภาคเกษตรเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่มีความเกี่ยวข้องกับประชากรประมาณ ๒๔ ล้านคน แต่ที่ผ่านมาการพัฒนาภาคเกษตรมีความท้าทายหลายด้าน ทั้งการพัฒนาคุณภาพการผลิต การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้า และการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ซึ่งภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่มุ่งยกระดับประเทศไทยให้ก้าวพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว จึงทำให้ภาคการเกษตรมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหาร และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยง ไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย

2) ประเด็นการท่องเที่ยว

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาคการท่องเที่ยวของไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในมิติของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากภาคท่องเที่ยว การจัดอันดับความนิยม และมูลค่าทางเศรษฐกิจจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยว ด้วยไทยมีจุดแข็งหลายประการ อาทิ ท่าอากาศยานนานาชาติเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ อีสานที่ยั่งยืนของคนไทย ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ รวมถึงโอกาสจากการขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวโลกและธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ เทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้อย่างสะดวกรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ในอนาคตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหลายประเทศจะใช้การท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องพัฒนาระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวทางน้ำ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ทั้งนี้ภาคประเทศไทยมีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว การท่องเที่ยวไทยจะเป็นเครื่องมือในการสร้างและกระจายรายได้และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) ประเด็นพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

การพัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเพื่อลดความแออัดของประชากรในกรุงเทพฯ และภาคกลาง กระจายความเจริญออกไปยังพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองและพื้นที่ตามแผนผังภูมินิเวศ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ โดยเฉพาะศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัย พื้นที่เฉพาะเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ในเขตเมือง เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม พื้นที่ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม ทัศนียภาพและวิถีชีวิตพื้นถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยนำแนวคิดการพัฒนาพื้นที่ที่ทันสมัยและแผนผังภูมินิเวศมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนา

4) ประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์และดิจิทัล

การขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) ประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เนื่องจากจะช่วยให้เกิดการพัฒนายุทธศาสตร์จากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค ยกระดับผลิตภาพของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ รวมถึงช่วยสร้างบรรยากาศทางเศรษฐกิจของประเทศที่เหมาะสมแก่การค้า การลงทุน ตลอดจนสามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและปรับตัวได้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมในอนาคต อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศสามารถสนับสนุนการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูงที่มีความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐควบคู่ไปด้วย

5) ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ จากกระแสโลกาภิวัตน์ประกอบกับพลวัตทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ภาคการผลิตที่ลดและเลิกพึ่งพาทุนการผลิตตามแบบอุตสาหกรรมเดิม มาสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม อันส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจ เช่น โครงสร้างการค้าที่ปรับเปลี่ยนอยู่บนช่องทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันต้องล้มเลิกกิจการไป ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในบริบทปัจจุบัน “คน” จึงเป็นหัวใจของการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทย

ให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยวางแผนการปรับบทบาทภาครัฐให้เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนา เพื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่ทันสมัย เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต

6) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

จากที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของภูมิภาค จึงควรผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ ส่งเสริมการส่งออกและให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตสินค้าและเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงเป็นการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ และยกระดับรายได้ของประชากรในประเทศ โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจและการค้าในพื้นที่มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาคและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในแต่ละพื้นที่

7) ประเด็นการพัฒนาศึกษาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต

ทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาศึกษาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศให้เอื้อต่อการพัฒนาศึกษาคุณภาพคนไทยตลอดช่วงชีวิต เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถพัฒนาตนเองและเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม การพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยรุ่น วัยเรียน วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

8) ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้

การพัฒนาการเรียนรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนแปลงบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง รวมถึงการพัฒนาบุคลากรทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายสาขาวิชา

ในการร่วมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นแนวหน้าเพื่อพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศ

9) ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เน้นตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืน ผ่านการส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งจะช่วยก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง

10) ประเด็นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาการเกษตรสร้างมูลค่าและอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด ตลอดจนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการวิจัยและพัฒนาที่มุ่งเน้น ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพัฒนาระบบบริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการสร้างและสะสมองค์ความรู้ในด้านเป้าหมายต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยตลอดเวลา และพัฒนาประเทศจากประเทศที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

2.7 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)⁹

การวางกรอบทิศทางพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจุดประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศไทย (Thailand's Transformation) ภายใต้แนวคิด "Resilience" ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลง ในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกัน กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังมุ่งกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบในมิติต่าง ๆ ให้เท่ากันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ "เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน" หรือ "Hi-Value and Sustainable Thailand" โดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างการสร้างความเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศสามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่ากัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมุ่งเน้น คัดเลือกประเด็นการพัฒนามีลำดับความสำคัญ

สูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสูง Hi-Value and Sustainable Thailand ในองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- 1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)
- 2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)
- 3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)
- 4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไทย (Key Enablers for Thailand's Transformation)

โดยภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด "หมุดหมาย" (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ "เป็น" มุ่งหวังจะ "มี" หรือต้องการจะ "ขจัด" ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570

โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) 2) ด้านสังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค (High Opportunity Society) 3) ด้านวิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-friendly Living) 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไทย (Key Enablers for Thailand's Transformation) ซึ่งประกอบด้วย 13 หมุดหมาย ดังนี้

- 1) หมุดหมายที่ 1 เกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี
- 2) หมุดหมายที่ 2 การท่องเที่ยว เน้นคุณค่าและความยั่งยืน กิจกรรมหลากหลาย กระจายรายได้ ใสสิ่งแวดล้อม
- 3) หมุดหมายที่ 3 ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า สร้างศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า
- 4) หมุดหมายที่ 4 การแพทย์ และสุขภาพครบวงจร ยกระดับการแพทย์ของภูมิภาคให้ทันสมัย ทั่วถึง เป็นศูนย์กลางบริการ สุขภาพมูลค่าสูง
- 5) หมุดหมายที่ 5 ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ของภูมิภาค โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวก เชื่อมโยงกับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ
- 6) หมุดหมายที่ 6 อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ และบริการดิจิทัล ส่งเสริมการผลิตสินค้า อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัล คอนเทนต์เติบโตรวดเร็ว

7) หมุดหมายที่ 7 SMEs วิสาหกิจ ชุมชนและวิสาหกิจ เพื่อสังคมเติบโต อย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างศักยภาพ สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี และตลาดสมัยใหม่

8) หมุดหมายที่ 8 พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม

9) หมุดหมายที่ 9 ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและได้รับความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ ประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

10) หมุดหมายที่ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ของเสียถูกนำกลับมา ใช้ประโยชน์และพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก

11) หมุดหมายที่ 11 ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ใช้มาตรการเชิงพื้นที่ และเทคโนโลยี ในการรับมือภัยธรรมชาติ

12) หมุดหมายที่ 12 กำลังคนมีสมรรถนะสูงตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงาน มีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

13) หมุดหมายที่ 13 ภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง ภาครัฐทันสมัย มีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 2-17 13 หมุดหมาย เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย

⁹ "กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2564," 99-115.

2.8 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562 - 2565)¹⁰

การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเป็นไปตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559 ที่บัญญัติให้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติต้องมีสาระที่ครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหารกับการเศรษฐกิจและอื่น ๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติให้สอดคล้องกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ และอย่างน้อยต้องกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินการในการรักษาความมั่นคงแห่งชาติในเรื่อง 1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2) การปกป้องและรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ 3) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและศักยภาพการป้องกันประเทศ และ 4) การรักษาความมั่นคงภายในประเทศและระหว่างประเทศ อีกทั้งการจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเป็นไปตาม มาตรา 5 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 ที่บัญญัติให้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนอื่นใด รวมตลอดทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

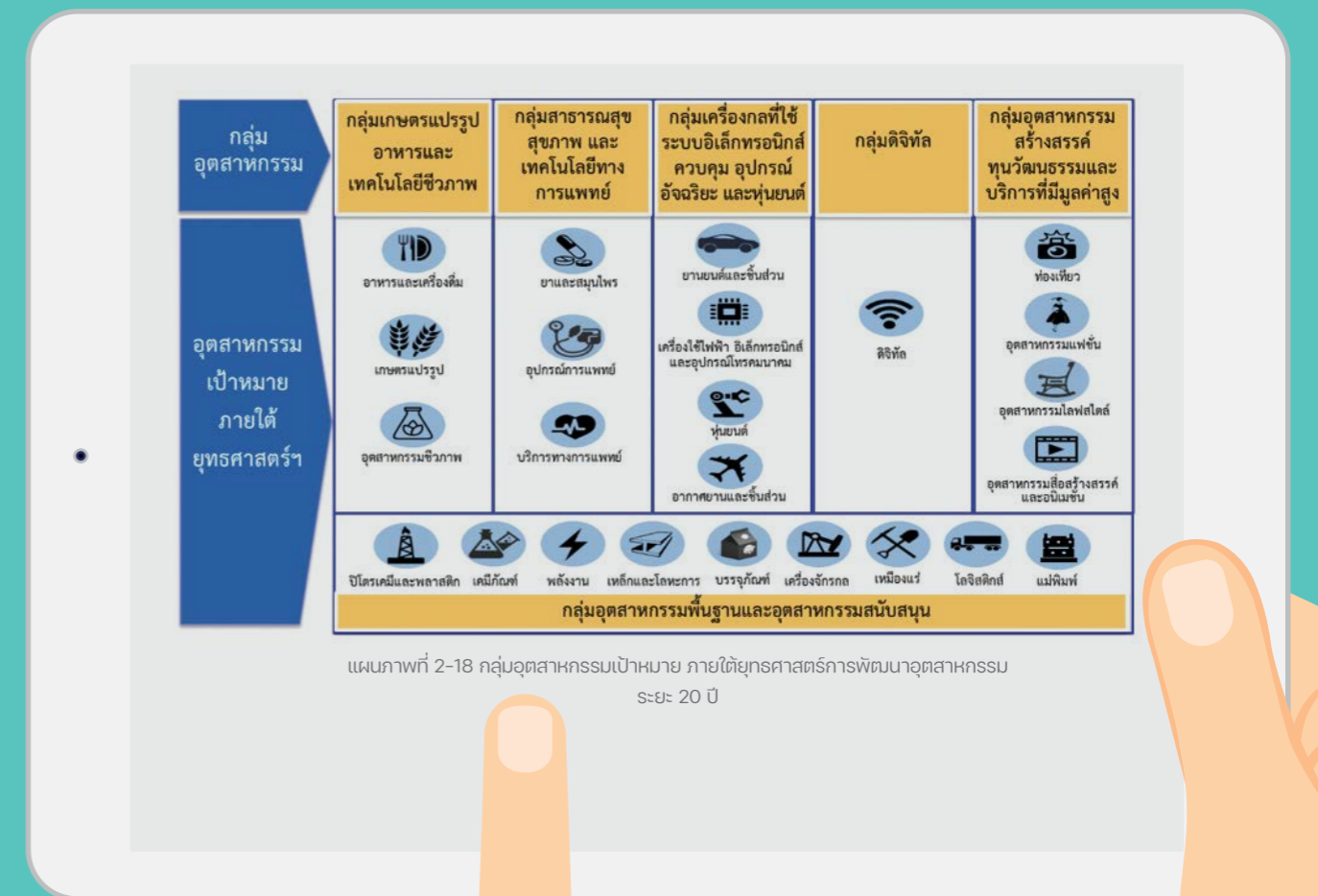
นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วย

- นโยบายที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- นโยบายที่ 2 สร้างความเป็นธรรม ความปรองดอง และความสมานฉันท์ในชาติ
- นโยบายที่ 3 ป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- นโยบายที่ 4 จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน
- นโยบายที่ 5 สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ
- นโยบายที่ 6 ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล
- นโยบายที่ 7 จัดระบบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง
- นโยบายที่ 8 เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน
- นโยบายที่ 9 เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต
- นโยบายที่ 10 เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- นโยบายที่ 11 รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- นโยบายที่ 12 เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร
- นโยบายที่ 13 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ
- นโยบายที่ 14 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ
- นโยบายที่ 15 พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- นโยบายที่ 16 เสริมสร้างดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

2.9 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)¹¹

ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560- 2579) เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักการพัฒนานำถึง 3 กับดักที่กำลังเผชิญอยู่ ทั้งกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) กับดักความไม่เท่าเทียม (Inequality Trap) และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เติบโตได้อย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนผ่านจากโมเดลประเทศไทย 3.0 ไปสู่ประเทศไทย 4.0 ที่เน้นการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศโลกที่หนึ่ง ปรับเปลี่ยนจากประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศรายได้สูง และเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ จะมุ่งเน้น 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว (First S-Curve and New S-Curve) โดยจำแนกเป็น 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังแผนภาพที่ 2-18

แผนภาพที่ 2-18 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี

¹⁰ “นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562 - 2565) พ.ศ. 2562,” 1.

¹¹ “ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) พ.ศ. 2560,” 23-24.

2.10 ร่างแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570¹²

แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570 จัดทำขึ้นโดยใช้แนวทางตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570 กำหนดและกำกับทิศทางในการพัฒนาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นหลักการเชิงนโยบายที่เป็นการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ (Take a Giant Step) ของประเทศ มีรองบอกรับทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน เก่งในบางเรื่องที่สำคัญเน้นการใช้การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตลอดห่วงโซ่การผลิตและบริการ การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและความสามารถในการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน บูรณาการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม ข้ามศาสตร์ข้ามกระทรวง และการพลิกโฉมที่ระบบ (System-based Transformations) ที่สำคัญ แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570 ให้ความสำคัญกับการนำวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและมีศักยภาพเพียงพอในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมรองรับความท้าทายใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้โดยมุ่งเน้นให้คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูงเพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนเศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรคเพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนพร้อมสู่อนาคต และสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

วิสัยทัศน์ของแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570

**พลิกโฉมให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืน
ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจ สร้างคุณค่าและ
พร้อมก้าวสู่อนาคตด้วยวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมไทย
โดยการสานพลังหน่วยงานในระบบ ววน. รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษา
หน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาสังคม**

เป้าประสงค์ของแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570

- 1) คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูงเพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน
- 2) เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรคเพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนพร้อมสู่อนาคต
- 3) สังคมไทย มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

ยุทธศาสตร์ของแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570

- 1) การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรคให้มีความสามารถในการแข่งขันและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนพร้อมสู่อนาคต โดยใช้วิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม
- 2) การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้วิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม
- 3) การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าที่ก้าวหน้าล้ำยุคเพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศในอนาคต
- 4) การพัฒนากำลังคนของประเทศ สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืนโดยใช้วิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม

¹² “ร่างแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2566 -2570) พ.ศ. 2565,” 40.

2.11 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2560-2570)¹³

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีขนาดเศรษฐกิจ ภาพรวมของภาคเกษตร ซึ่งมีพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ยางพาราปาล์มน้ำมัน และผลไม้ แต่ประสบปัญหาการค้าตกต่ำโดยเฉพาะ ยางพาราส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ชะลอตัวและมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดหดตัว ขณะที่การแปรรูป ในภาคอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น และอัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่ากลางมาก อย่างไรก็ตามกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวโดยมีรายได้ และอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและสูงกว่าค่ากลางของประเทศ

ประเด็นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยควรให้ความสำคัญ

- 1) ฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันในพื้นที่ที่สามารถสร้างรายได้ที่ยั่งยืน และลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาและส่งเสริมการพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มีรูปแบบที่หลากหลายมีมูลค่าเพิ่มสูงและตรงกับความต้องการของตลาดและการสนับสนุนการยางพาราของภาครัฐ อย่างจริงจัง รวมทั้งส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมันครบวงจร และการผลิตไบโอดีเซลเพื่อสร้างรายได้ ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมในระยะยาว

- 2) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ ทุเรียน เงาะ มังคุด มะพร้าว กล้วย ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อการส่งออกและยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- 3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะในภาคเกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

- 4) สนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยวหลักทางทะเลที่มีชื่อเสียงของกลุ่มจังหวัดเป็นแหล่งสร้างรายได้ จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตอนในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพเพื่อเป็นแหล่งสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชนอย่างทั่วถึง

- 5) พัฒนาศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาในภาพรวม

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

**“ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ
โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”**

ประเด็นการพัฒนา

- **ประเด็นการพัฒนาที่ 1** การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาด และการบริหาร จัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 2** การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาดในสินค้าและบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 3** การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 4** การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 5** การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

¹³ แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2560-2570) พ.ศ. 2564,” 1.

2.12 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566-2570)¹⁴

จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 สร้างผลกระทบอย่างย่ำแย่จำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ด้วยกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่เพื่อลดการพึ่งพาการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว ให้มีความยั่งยืนและสามารถรับมือกับวิกฤติใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นอีกในอนาคต โดยมีความท้าทายด้านการเปลี่ยนแปลงหลังโรคระบาด (Post-COVID) ซึ่งยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ชัดเจน ร่วมกับปัญหาเดิมด้านความเหลื่อมล้ำ ความยากจน การศึกษา ยาเสพติด การรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติที่กำลังฟื้นตัว ซึ่งมีหลักการในการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยรูปแบบ BCG Economy ด้วยข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรที่หลากหลายและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกของพื้นที่อันดามัน โดยเพิ่มการพึ่งพาเศรษฐกิจท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงในด้านต่าง ๆ

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุข และวิถีชีวิตที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรค ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว
2. เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย
3. เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่น สามารถ นำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

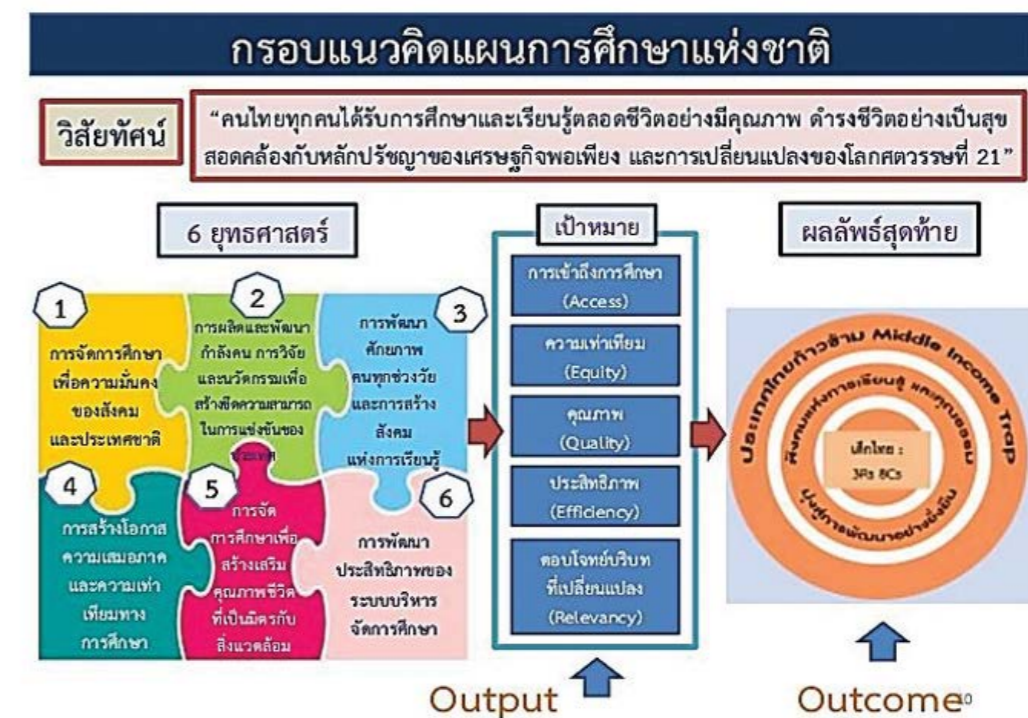
1. World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก
2. Sustainable High-Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหารปลอดภัย และยั่งยืน
3. Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหารประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

ประเด็นการพัฒนา

- **ประเด็นการพัฒนาที่ 1** ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 2** พัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 3** ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ
- **ประเด็นการพัฒนาที่ 4** การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในภูมิทัศน์

2.13 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)¹⁵

การจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสถานการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 - 2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาที่ขัดขวางความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษาและจากสถานการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมายตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2-19 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)

แนวคิดการจัดการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ และวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

¹⁴ “แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566-2570 พ.ศ. 2565,” 210-212.

¹⁵ “แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) พ.ศ. 2560,” 75-82.

วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ จากแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้

คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รัฐวิสาหกิจ และร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลงเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้

- **3Rs** ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic)

- **8Cs** ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross - cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย 53 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ 6-14 ปี ทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมีรอยต่อจากตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพึงการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงานมีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 15 ปี เป็นต้น

3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Program for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปีสูงขึ้น เป็นต้น

4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคลครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ 200 อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น 5 ช่วง ดังนี้ ระยะเร่งด่วน ระยะ 5 ปีแรกของแผน ระยะ 5 ปีที่สองของแผน ระยะ 5 ปีที่สามของแผน และระยะ 5 ปีสุดท้ายของแผน

2.14 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)¹⁶

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำขึ้นโดยยึดยุทธศาสตร์พระราชทาน คือ การเข้าใจเข้าถึง และพัฒนา ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) คือ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ พ.ศ. 2560-2562 เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางทางการจัดการศึกษาให้ประชาชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกันพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ภายใต้แนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อคนทุกคน และทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดการจัดการศึกษา

หลักการจัดการศึกษา

1) หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All)

เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็กปฐมวัย วัยเรียน วัยทำงาน และผู้สูงวัยมีโอกาสในการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาตามความพร้อมและความสามารถให้บรรลุขีดสูงสุด มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพ ตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะนำไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ แผนยุทธศาสตร์การศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงต้องกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ครอบคลุม โดยไม่ปล่อยปละละเลยหรือทิ้งใครไว้ข้างหลัง

2) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียม (Inclusive Education)

เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาสที่มีความยากลำบากและขาดโอกาสเนื่องด้วยสภาวะทางเศรษฐกิจและภูมิสังคม ซึ่งรัฐต้องดูแลจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา สนับสนุนผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ได้รับการศึกษาตามศักยภาพและความพร้อมอย่างเท่าเทียมกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งหมายรวมกลุ่มผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม อารมณ์ การสื่อสารและการเรียนรู้หรือร่างกายพิการ หรือ ทุพพลภาพ รวมทั้งบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่ผู้ดูแล รัฐต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาร่วมกับเด็กปกติในกรณีที่สามารถเรียนได้ เพื่อให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมหรือจัดให้เป็นพิเศษตามระดับความบกพร่อง นอกจากนี้บุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ รัฐต้องจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ด้วยเหตุผลสำคัญคือบุคคลที่มีความสามารถพิเศษเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ หากจัดการศึกษารูปแบบปกติอาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคคลดังกล่าวให้มีความรู้ความสามารถ

ตามศักยภาพของเขาได้ รัฐจึงมีหน้าที่ลงทุนพิเศษสำหรับบุคคลเหล่านี้ และถือเป็นสิทธิของบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษที่จะได้รับบริการทางการศึกษาซึ่งเหมาะสมสำหรับการพัฒนาศักยภาพของตน แผนยุทธศาสตร์การศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมการดูแลและพัฒนาบุคคลทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

3) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำรงชีวิตและการประพฤติปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างพอเพียง เท่ากันและเป็นสุข การศึกษาจึงต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้มีทักษะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกโดยยึดหลักความพอประมาณที่เป็นความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น การตัดสินใจที่มีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบและมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวซึ่งเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกลโดยใช้ความรู้รอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านมีความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน พากเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

4) หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (All for Education)

การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพให้กับประชาชนทุกคน เป็นพันธกิจที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน เนื่องจากรัฐต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมาก ในการจัดการศึกษาที่ต้องครอบคลุมทุกช่วงวัย ทุกระดับการศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมายด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย สนองความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล และสนองยุทธศาสตร์ชาติและความจำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รัฐจึงต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ในการจัดการศึกษา โดยบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรต่าง ๆ จะได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมจัดการศึกษา เสนอแนะ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ตามความพร้อมเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม

5) หลักการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

การจัดการศึกษาให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้มีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุข โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นการอยู่ร่วมกันของบุคคลที่มีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งทัศนคติ ความเชื่อ ดังนั้นการเรียนรู้เพื่อยอมรับในความแตกต่างและความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

¹⁶ “แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) พ.ศ. 2560,” 37-38.

2.15 นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ปี พ.ศ. 2563-2570¹⁷

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570 เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีวิสัยทัศน์ ดังนี้

“เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว”

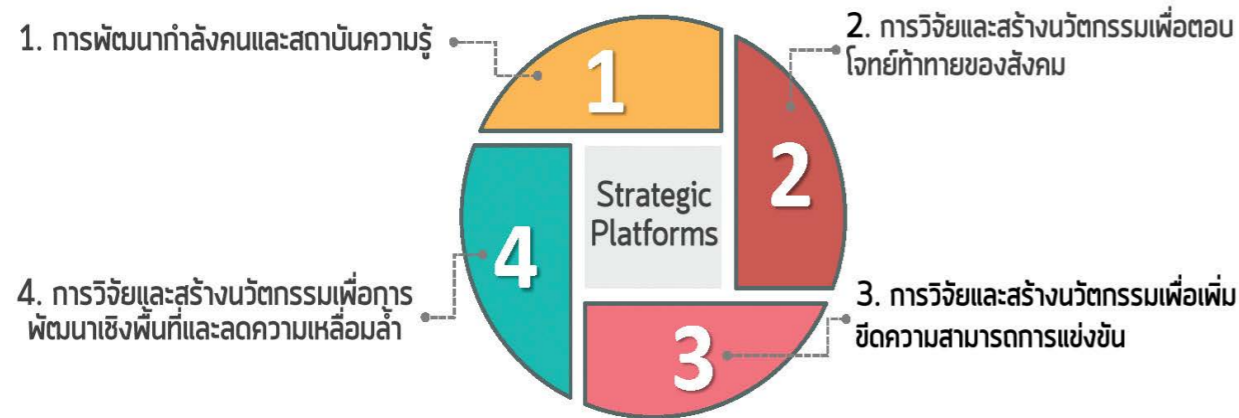
ในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ฉบับนี้ คำนึงถึงบริบทโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการปฏิรูปประเทศในปัจจุบัน ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย

และนวัตกรรม เป็นกระทรวงใหม่ เพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม จึงออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์มความร่วมมือตามเป้าประสงค์ของการพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้
- 2) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม
- 3) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
- 4) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

สอวช.
สำนักงานการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. เพื่อการพัฒนา พ.ศ. 2563 - 2570

การปฏิรูประบบ อววน.
(Reinventing Universities & Research Institutes)

แผนภาพที่ 2-20 การปฏิรูประบบการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

แพลตฟอร์ม 1 การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ คือ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว จำเป็นต้องลงทุนในทรัพยากร บุคคลและสถาบันความรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้อที่จะยกระดับการพัฒนาประเทศไทยไปสู่อนาคต และมีทิศทางพัฒนาสอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านเทคโนโลยี ประชากรศาสตร์ ความท้าทายด้าน สิ่งแวดล้อม ภูมิรัฐศาสตร์ และการปรับเปลี่ยนชีวอำนาจทางการเมืองโลก เป็นต้น โดยเป้าหมายของการลงทุนพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ต้องปรับเปลี่ยนจากการลงทุนที่ตอบโจทย์ระยะสั้น ไปสู่การลงทุนที่จะเป็นรากฐานของการพัฒนาในระยะยาวให้ได้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงการพัฒนาหลักสูตรให้มีความรู้และทักษะ

ที่สอดคล้องกับ การทำงานและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อการวิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นของตนเอง และก้าวสู่ความเป็นผู้นำในสาขาที่เป็นจุดแข็งของประเทศ เพื่อลด การพึ่งพาทรัพยากรบุคคลผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่ การขาดดุลทางเศรษฐกิจ และเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศไทยในระยะยาว และผลักดันให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

แพลตฟอร์ม 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์

ท้าทายของสังคม คือ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้จากการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม สามารถนำพาให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักความขัดแย้ง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา และสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยและสังคมโลกที่พลิกโฉมอย่างรวดเร็วอย่างทันก่วงที โดยมุ่งหมายให้สังคมไทยในอนาคตเป็นสังคมคุณภาพ สังคมที่เป็นธรรม สังคมประชาธิปไตยที่เปิดกว้าง เคารพความแตกต่างและโอบรับความหลากหลาย สังคมที่มีความเสมอภาคและความเท่าเทียม สังคมที่ไม่เลือกปฏิบัติและไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง ประชาชนทุกช่วงวัยมีหลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมถ้วนหน้าและครบวงจร ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต มีความมั่นคงทางรายได้ มีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ สังคม และเศรษฐกิจเติบโตอย่างสมดุลบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

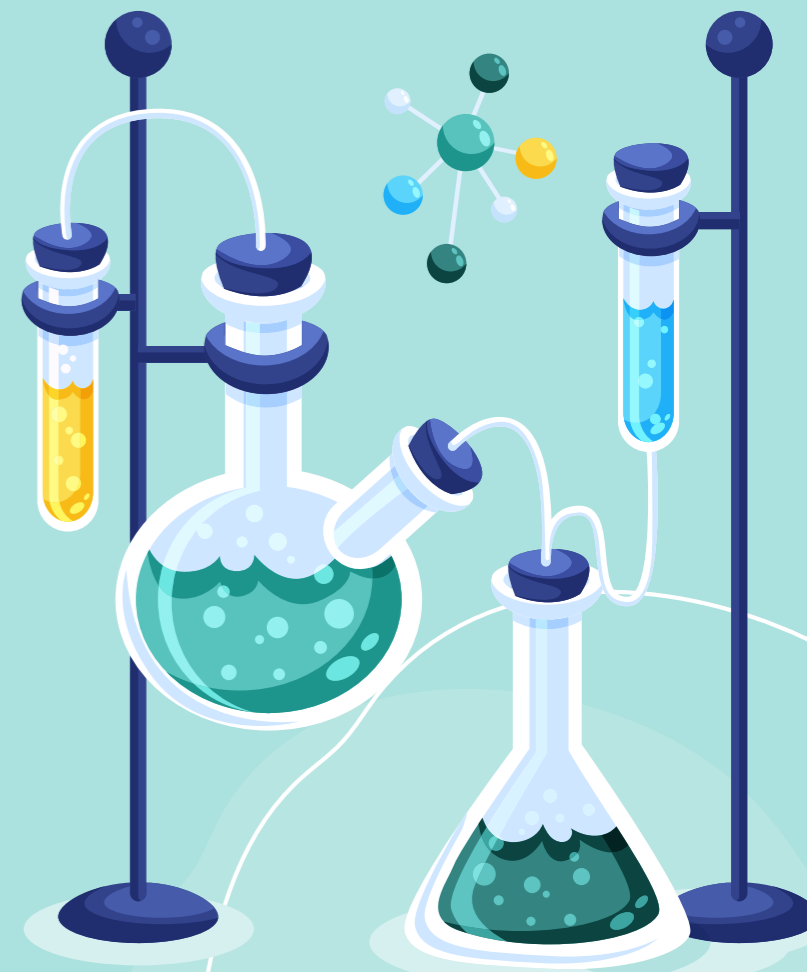
แพลตฟอร์ม 3 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีด

ความสามารถการแข่งขัน คือ ประเทศที่พัฒนาแล้วมีการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยการออกแบบสร้างระบบนิเวศทางนวัตกรรม การสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆที่กำลังเข้ามาแทนที่เทคโนโลยีเดิม (Disruptive Technology) และการต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบ การพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) มีการสนับสนุนลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D Investment) ที่มีความเข้มข้นในโจทย์ที่ท้าทายอย่างชาญฉลาดระหว่างภาคีรัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชนจากทั้งในและต่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่พัฒนาจากเดิมไปอย่างก้าวกระโดด (Leapfrogging) หรือเป็นสิ่งที่ยังไม่เคยมีมาก่อนในโลกขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้มีผู้บริโภคให้การตอบรับผลิตภัณฑ์และบริการที่ทันสมัยเหล่านั้นจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก่อให้เกิดรายได้และสร้างขีดความสามารถการแข่งขันให้สูงขึ้น ทำให้เป็นผู้นำด้านการพัฒนานวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่เสมอ

แพลตฟอร์มการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสเข้ามาร่วมกันคิด วางแผน กำหนด ลงมือดำเนินการและการวัดผลในกิจกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างมีกลยุทธ์ด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรมและเขตเศรษฐกิจนวัตกรรมของประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการควบคู่ไปด้วยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างพอเพียง ก่อให้เกิดการสร้าง สะสม พัฒนา ถ่ายทอด และต่อยอดองค์ความรู้ที่ทันสมัย ขับเคลื่อนและยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ สร้างและพัฒนาคู่มือความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อไปสู่ “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

แพลตฟอร์ม 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา

เชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ คือ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้เป็นประเทศรายได้สูงที่มีกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคต การส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน พึ่งพาตนเองได้ จะก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และความไม่เสมอภาคตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้กลายเป็นชุมชนนวัตกรรมและมีนวัตกรรมในชุมชน การใช้นวัตกรรมสังคมเข้าไปช่วยแก้ปัญหาในชุมชน ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร วิชากิจเริ่มต้น และวิชากิจชุมชน การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแม่นยำในทุกมิติ ด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์จากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ รวมไปถึงการกระจายความเจริญสู่เมืองต่าง ๆ ทุกภูมิภาคให้เป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศบนความสามารถของคนในพื้นที่

¹⁷ “นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563- 2570) พ.ศ. 2562,” 9-57.

2.16 แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570¹⁸

ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) การพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digitization) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทย อาทิ อัตราการเกิดของประชากรมีแนวโน้มลดลง การเคลื่อนย้ายของผู้คนเข้าสู่สังคมเมือง และการพัฒนาพื้นที่ให้มีความเป็นเมืองมากขึ้น (Urbanization) ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) ตลอดจนภาวะการพึ่งพาอาศัยกันมากยิ่งขึ้น (Communitization) ปัจจัยข้างต้นนี้ส่งผลโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลวางทิศทางการพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยอาศัยศักยภาพของการอุดมศึกษาในการผลิตและพัฒนากำลังคนคุณภาพและสมรรถนะสูง การสร้างโอกาส ในการเข้าถึงอุดมศึกษาและองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ตอบโจทย์การพัฒนาสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ผลผลิตที่เกิดจากอุดมศึกษาดังกล่าว จำเป็นต้องพัฒนาระบบอุดมศึกษาใหม่ที่สร้างระบบการขับเคลื่อนทั้งความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูงในระบบอุดมศึกษา การบริหารและธรรมาภิบาล การสร้างภาคีภาคีรัฐภาคเอกชน และชุมชน และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อพัฒนาอุดมศึกษาให้สามารถเกิดศักยภาพสูงสุดต่อการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐนำไปสู่การจัดทำแผน

ด้านการอุดมศึกษาที่มีเป้าหมายหลัก เพื่อพัฒนาคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาของคนในประเทศอย่างยั่งยืน และมุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการสร้างหลักสูตรชั้นนำที่สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับระดับสากล ดังนั้นจึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของแผน การขับเคลื่อนแผนด้านการอุดมศึกษา ดังนี้

- 1) อุดมศึกษาไทยนำการพัฒนา เปิดโอกาสการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพคนไทยในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
- 2) อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งความรู้และศาสตร์ต่าง ๆ ที่ทันสมัย นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
- 3) อุดมศึกษาไทยบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของศาสตร์และวิชาการ รวมถึงการเรียนรู้ที่จะบูรณาการข้ามศาสตร์
- 4) อุดมศึกษาไทยพัฒนาคุณภาพสู่สากล เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

แผนภาพที่ 2-21 ความสัมพันธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building)

จากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก กระแสโลกาภิวัตน์ และนโยบายประเทศไทย 4.0 อุดมศึกษาจึงต้องผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้สามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีคุณค่า โดยบัณฑิตและกำลังคนดังกล่าวต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตอบโจทย์ที่ท้าทายของประเทศ ซึ่งการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนต้องสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดโอกาสให้ประชากรทุกกลุ่มตั้งแต่ผู้พิการ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างเท่าเทียม ด้วยเหตุนี้อุดมศึกษาจึงต้องปรับและพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และยืดหยุ่นเหมาะสม กับผู้เรียน ประสานความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อกำหนดและพัฒนาหลักสูตรสำหรับผลิตบัณฑิต (Degree) และพัฒนากำลังแรงงาน (Non-Degree) ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และการพัฒนาประเทศรวมถึงพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์และเสริมสร้างองค์ความรู้ทักษะของบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- แนวทางที่ 1** การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)
- แนวทางที่ 2** ยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน (Quality & Manpower Competencies Enhancement)
- แนวทางที่ 3** การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building)

จากสภาวะการติดกับดักรายได้ปานกลางของประเทศ และความท้าทายของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปัจจุบันส่งผลต่อความท้าทายให้กับสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องยังในการพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรม เช่น ระบบรวบรวมองค์ความรู้งานวิจัยและนวัตกรรม เครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชี่ยวชาญ หน่วยงานงานด้านการวิจัย และระบบประเมินผลงานวิจัย อย่างไรก็ตาม อุดมศึกษาควรส่งเสริมความก้าวหน้าทางเส้นทางสายอาชีพของนักวิจัยรวมถึงการลดอุปสรรคที่เป็นภาระต่อการสร้างงานวิจัย เพื่อให้อุดมศึกษาสามารถสร้างสรรคองค์ความรู้วิจัย นวัตกรรม และประยุกต์ให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นประโยชน์ ตั้งแต่ระดับชุมชนและระดับชาติ แนวทางขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- แนวทางที่ 1** การวิจัย นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Research Innovation and Technology Transfer)
- แนวทางที่ 2** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยจัดการศึกษาขั้นสูงที่เป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีศักยภาพและสมรรถนะตรงตามอัตลักษณ์ จุดแข็งของตนเอง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและประเทศโดยสถาบันอุดมศึกษาต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งไปสู่สถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ รวมทั้งต้องมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มีความทันสมัย โปร่งใส (Transparency) ความรับผิดชอบ และการตรวจสอบได้ (Accountability) มีการใช้จ่ายงบประมาณที่ภาครัฐสนับสนุนอย่างคุ้มค่า คุ่มกุน และมีประโยชน์สูงสุด และสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนการสอนและรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง ในยุคโลกาภิวัตน์ แนวทางขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- แนวทางที่ 1** การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล (Management and Good Governances)
- แนวทางที่ 2** การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (Reinventing University)
- แนวทางที่ 3** ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา (Financial Security)
- แนวทางที่ 4** อุดมศึกษาดิจิทัล (Digital Higher Education)

¹⁸ “แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ (พ.ศ. 2564-2570) พ.ศ. 2562,” 61-73.

2.17 กฎกระทรวง การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564¹⁹

ด้วยกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 ได้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2564 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดมาตรฐานส่งเสริม สนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแลและจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง

โดยกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 ข้อ 3 กำหนดให้จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

- 1) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก
- 2) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม
- 3) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น
- 4) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา
- 5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ
- 6) กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

และข้อ 13 แห่งกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตนเองตามตัวชี้วัดศึกษาพหุองค์และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของแต่ละกลุ่มตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประเมินตนเอง และสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณา ผลการประเมินแล้วให้ความเห็นชอบการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้อยู่ในกลุ่มที่ 2 กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม

¹⁹ “กฎกระทรวง การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564”

2.18 แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2565²⁰

จังหวัดสงขลาได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฉบับแรกในปี พ.ศ. 2553 - 2556 และต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2557 - 2560 โดยได้ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา เพื่อถอดบทเรียนและนำมาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2561 - 2565 โดยให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของการพัฒนา การบูรณาการเชื่อมโยงแผนงาน/โครงการในระดับพื้นที่จังหวัด (Area Based) และการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน จังหวัดได้วางกรอบแนวทางการพัฒนา โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนแม่บท แผนปฏิรูป แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560- 2564) นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด ศักยภาพและปัญหาความต้องการของประชาชน ในพื้นที่มาพิจารณาเป็นกรอบ/แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2561 - 2565 เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดสามารถสนองตอบปัญหาความต้องการของพื้นที่และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง จังหวัดจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2565 ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

²⁰ “แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2561-2565) พ.ศ. 2562,” 154-160.

2.19 แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน²¹

แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวนฉบับนี้ได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยที่ปรึกษา คณะกรรมการคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณประจำปีของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) โดยพิจารณาความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแนวยุทธศาสตร์และนโยบายที่ต้องบูรณาการในมิติพื้นที่ ได้แก่ แผนพัฒนาจังหวัดต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กิตติภาพการพัฒนาภาค แผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ เช่น แผนพัฒนาการเกษตร นโยบายโซนนิ่งภาคเกษตร แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง สิ่งแวดล้อม (ป่าไม้ ชยะหมอกคว้น) ประดองสมานฉันท์ ผิงเมือง เป็นต้น รวมทั้งความสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่การประสานแผนในระดับพื้นที่ ตั้งแต่แผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ รวมทั้งการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ ศักยภาพจังหวัด (SWOT) ตลอดจนโอกาสและข้อจำกัดจากสภาวะแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกประเทศมาใช้ในการกำหนดกรอบจุดยืนการพัฒนาของจังหวัด (Positioning) วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และบูรณาการแผนงานโครงการสำคัญ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา

“สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ ประชาชนมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

²¹ “แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2561-2565) พ.ศ. 2561,” 150-159.

วิสัยทัศน์
“นครแห่งอารยธรรม นำอยู่น่าเทียว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวยกระดับมาตรฐานคุณภาพ
- 2) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- 4) ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 5) ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
- 3) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 4) การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
- 6) การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

พันธกิจ

- 1) พัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้
- 2) พัฒนาสงขลาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประชาชนมีคุณภาพ
- 3) จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตและการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4) พัฒนาสงขลาให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย

เป้าประสงค์รวม

- 1) เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 2) ประชาชนมีคุณภาพ
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) พัฒนาภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์
- 2) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนบนฐานความรู้และพหุวัฒนธรรม
- 3) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 4) เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

2.20 แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน²²

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องโดยการเปลี่ยนผ่านไปสู่การบริหารเชิงพื้นที่ (Area-based Approach) ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเองผ่านแผนพัฒนาจังหวัด และจังหวัดสามารถจัดทำคำของบประมาณได้เอง ดังนั้นแผนพัฒนาจังหวัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2561- 2565 ฉบับทบทวน ปีพ.ศ. 2565 จัดทำขึ้นโดยยึดหลักความครอบคลุมของมิติการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยให้ความสำคัญกับภาคการพัฒนากุภาคส่วนในการร่วมกันกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายรัฐบาล รวมทั้งมุ่งหวังให้ส่วนราชการ หน่วยงานภาคเอกชน ภาคประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการระดับต่าง ๆ ตลอดจนมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่มีผลปฏิบัติจริงในพื้นที่ เพื่อมุ่งสู่ **“เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน”** ซึ่งส่งผลให้จังหวัดตรัง มีการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ต่อไป

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน”

พันธกิจ

- 1) มุ่งสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ให้มีความมั่นคง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 2) พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคง สามารถดำรงชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพ
- 3) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีบนความหลากหลายทางชีวภาพ
- 4) ส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภาคส่วน
- 5) เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม

- 1) เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวอย่างมั่นคงและยั่งยืน
- 2) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- 3) ฐานทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์และมีสิ่งแวดล้อมดี ตลอดจนมีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) สร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัดด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- 3) เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- 4) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม พะยูม สัตว์ทะเลหายากและพลังงานอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืน

2.21 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)²³

บริบทของโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายจากบริบทภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณืด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ประเทศต้องกำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาว 20 ปี เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาประเทศ ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ซึ่งมุ่งผลิตกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาภาคการผลิตและชุมชน และวิจัยเพื่อสร้างความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทบทวนบทบาทหน้าที่ขององค์กร ให้มีความสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายใน 20 ปีข้างหน้า

มหาวิทยาลัย ซึ่งได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ฉบับนี้ขึ้นเพื่อเป็นกรอบและทิศทางการทำงานของมหาวิทยาลัย ในระยะยาว ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการจัดทำแผนโดยการมีส่วนร่วมของประชาคมมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้เป็นองค์กรที่มีความทันสมัย มีบริการ และคนทำงานอย่างมีความสุข

²² “แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2561-2565) พ.ศ. 2563,” 125-129.

²³ “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) พ.ศ. 2561”

2.22 กรอบนโยบายในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จากคณะกรรมการกำหนดกรอบนโยบายจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

1. การศึกษาริบทที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทั้งปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร

- วิเคราะห์ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน (เหลือหลังมองหน้า)
- วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผน
 - ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19
 - การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร เช่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชากร วัยเรียน และแรงงานลดลง
 - เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs : Sustainable Development Goals
- จัดทำแผนให้มีความสอดคล้องกับแผนและนโยบายภาครัฐ
 - กรอบยุทธศาสตร์ชาติ
 - กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 13
 - ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์ COVID-19
 - ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ภายใต้โครงการสะพานเศรษฐกิจ (แลนด์บริดจ์)
 - โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG (Bio-Circular-Green Economy) : เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
 - นโยบายการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
 - และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. กรอบทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย 4 ด้าน

1) ด้านการจัดการศึกษา

- พัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีความโดดเด่นตามสาขาวิชาชีพ
- พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยตอบสนองความต้องการต่อการพัฒนาของประเทศ
- พัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้มีความเข้มแข็งเชี่ยวชาญเฉพาะทาง R-U-N Skill
- เป็นศูนย์กลาง R-U-N Skill ให้กับประชกรวัยแรงงาน
- ปรับรูปแบบการจัดการศึกษา บนแนวคิดเรียนและมีงานทำ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นหน่วยกิต
- การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านแพทย์ทางเลือก (แพทย์แผนไทย)
- ปรับปรุงระบบการเรียนการสอน โดยสร้างทางเลือกหลักสูตรแบบ Non degree ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม
- สร้างความร่วมมือกับภาคธุรกิจเพื่อสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนร่วมกัน
- การพัฒนาการระบบ Big Data เพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน
- การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่มุ่งสร้างนักปฏิบัติ Hands-on
- พัฒนาเกณฑ์และมาตรฐานการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค ประเทศ

2) ด้านวิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

- สร้างผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ที่ใช้ประโยชน์ได้จริงและใช้ได้ทันทีที่ตอบสนองความต้องการของสังคม

3) ด้านการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่

- พัฒนาศักยภาพบุคลากร และหาแนวทางให้บุคลากรออกจาก Comfort Zone
- พัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความสามารถในการปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เกิดความรัก ความสามัคคีกลมเกลียว เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายเดียวกัน
- พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับภาระงาน
- บริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดรายได้ เช่น การใช้ผลประโยชน์จากที่ดิน อาคารใช้เช่า ทรัพย์สินทางปัญญา สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัล ที่ก่อให้เกิดบริหารจัดการการเงินการคลัง ให้สามารถเกิดดอกผล ภายใต้ความสอดคล้องกับกฎหมาย เช่น การลงทุน ร่วมทุน ะละลด เลิก การสร้างทรัพย์สินถาวร โดยปรับเปลี่ยนเป็นการใช้ร่วมกัน
- พัฒนารูปแบบหรือระบบการจัดสรรงบประมาณให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- บริหารจัดการทรัพยากรร่วมกัน เพื่อลดต้นทุนการผลิตกำลังคน (เงิน คน อาคาร ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ)
- ปรับปรุงและพัฒนากฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง และสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรให้มีความคล่องตัว
- บริหารจัดการองค์กรด้วยความโปร่งใส ภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- จัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยมีส่วนร่วม โดยวิธีการ Workshop

4) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

- สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจเพื่อการจัดหารายได้
- เสริมสร้างการสร้างจุดเด่นและเข้มแข็งรายพื้นที่ตามอัตลักษณ์ที่ตอบสนองความต้องการของสังคมและนโยบายภาครัฐ

ผลการดำเนินงาน ที่ผ่านมา

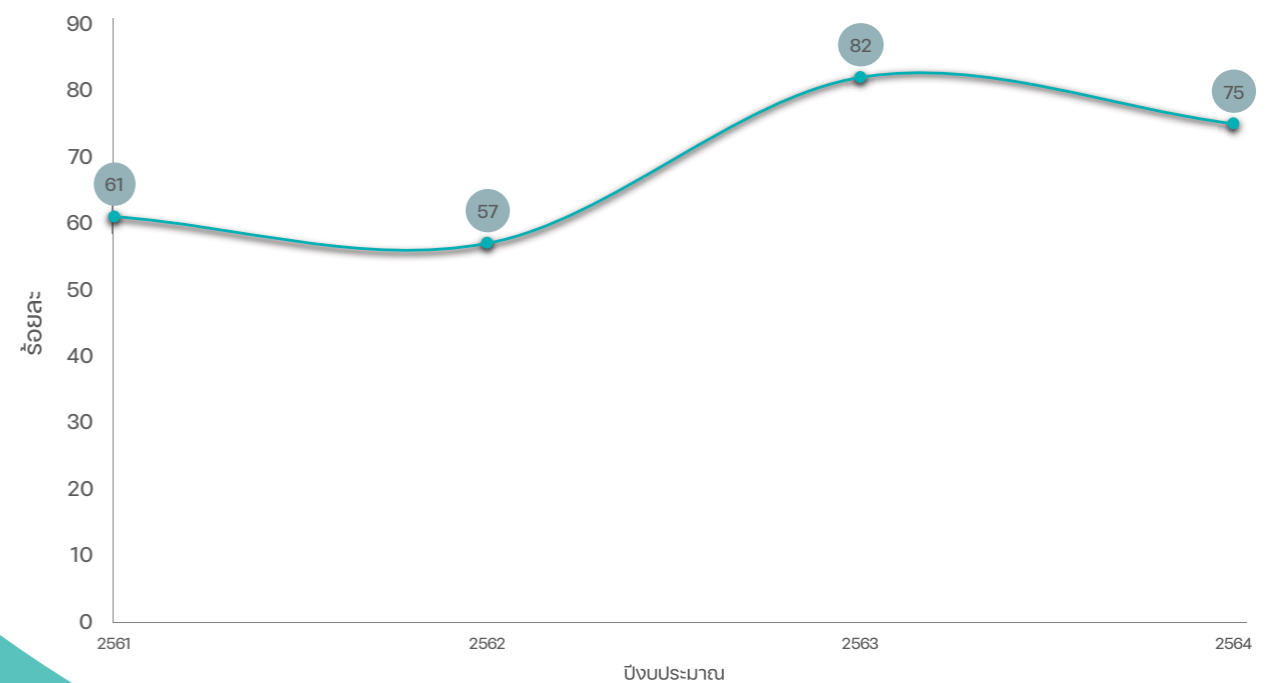
ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) เป็นแผนฉบับแรกภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) จัดทำขึ้นภายใต้ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติ แผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นโยบายสำคัญของรัฐบาล และแผนฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ 5 ปีแรก ไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์ **“มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาภูมิภาคอย่างมั่นคง”** ด้วยความมุ่งมั่นในการผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ เพื่อเป็นกำลังแรงงานที่มีมาตรฐานก่อให้เกิดรายได้สูง สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับภูมิภาค

ปัจจุบันแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) ได้ถือปฏิบัติและดำเนินการมาจนถึงช่วงท้ายของแผน (เข้าสู่ปีที่ 5) ซึ่งกำลังจะสิ้นระยะเวลาของแผนในปี 2565 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมามหาวิทยาลัย ได้สร้างระบบและกลไกในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ การสร้างการรับรู้ การจัดทำแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การมอบหมายผู้รับผิดชอบ การกำกับติดตาม และประเมินผล รวมไปถึงจัดสรรงบประมาณที่มีความสอดคล้องและสามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ

โดยผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2561-2564 มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างขีดความสามารถและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ 2) ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ 3) ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ 4) ด้านการสร้างสรรคัสมรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน และ 5) ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งในปี พ.ศ. 2561 เป็นปีแรกของการเริ่มต้นใช้แผน แต่ทว่ายังมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับแผนฉบับก่อนหน้า มีผลการดำเนินงานอยู่ที่ ร้อยละ 61 ต่อมาในปี 2562 เป็นปีแรกของการเริ่มต้นใช้แผนฉบับปัจจุบันอย่างเต็มรูปแบบ หน่วยงานภายในสังกัดอยู่ในช่วงปรับตัวและเปลี่ยนผ่านระบบการทำงานเข้าสู่แผนฉบับปัจจุบัน ทำให้มีผลการดำเนินงานค่อนข้างน้อยอยู่ที่ ร้อยละ 57 ต่อมาในปี 2563 หน่วยงานในสังกัดเริ่มปรับตัวและร่วมกันขับเคลื่อนแผนไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น อยู่ที่ ร้อยละ 82 และปี 2564 ซึ่งเป็นปีที่ทั่วโลก รวมถึงมหาวิทยาลัย ประสบปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างเต็มประสิทธิภาพทำให้ผลการดำเนินงานลดลงจากปี 2563 อยู่ที่ ร้อยละ 75 โดยสรุปผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ปี 2561-2564 ได้ดัง แผนภาพที่ 3-1 แสดงผลการดำเนินงานภาพรวม ปี 2561-2564

แผนภาพที่ 3-1 ผลการดำเนินงานภาพรวม ปี 2561-2564

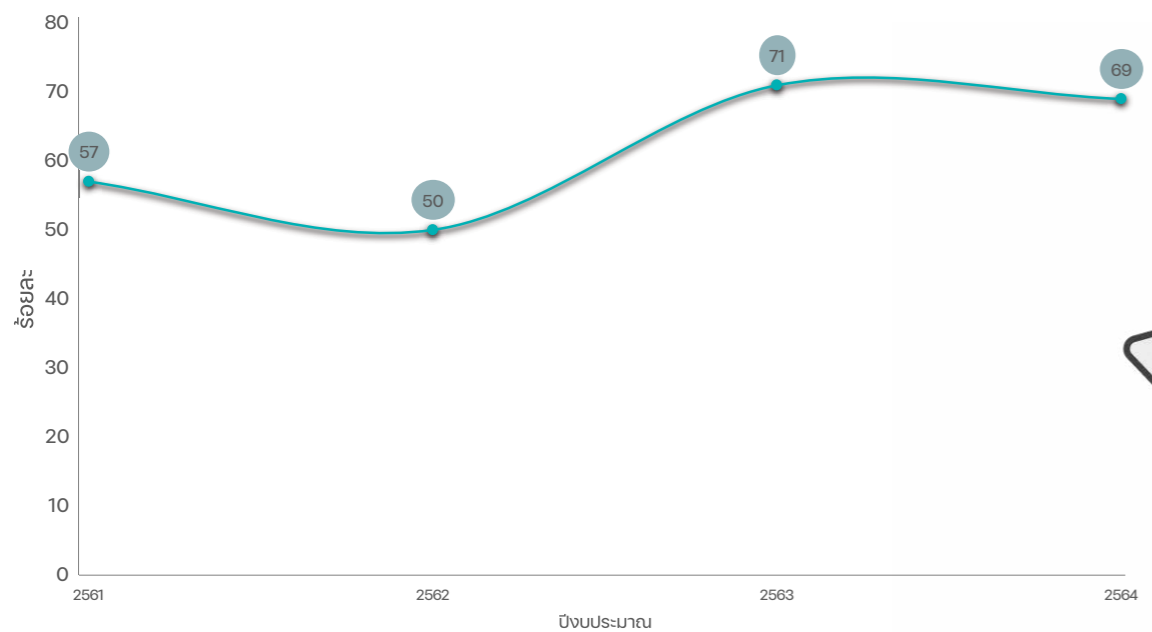
ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงผลการดำเนินงานในมิติรายประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ทั้ง 5 ด้าน มหาวิทยาลัย จึงได้สรุปผลการดำเนินงาน จำแนกรายประเด็นยุทธศาสตร์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาแพลตฟอร์ม 3 แพลตฟอร์ม เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ไปสู่เป้าหมาย ประกอบด้วย 1) แพลตฟอร์มนวัตกรรมการศึกษา (RUTS Education Innovation Platform) 2) แพลตฟอร์มการบริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ (Re-RUTS Lecturer Platform) และ 3) แพลตฟอร์มการสร้างคนตามอัตลักษณ์ศรีวิชัย (RUTS Branding Platform) โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างนักปฏิบัติมืออาชีพเพื่อพัฒนาสังคมในระดับภูมิภาคด้วยนวัตกรรม ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) พัฒนาระบบการรับเข้าศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
- 2) พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย
- 3) พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
- 4) พัฒนาผู้สอนเป็น SMART TEACHER
- 5) พัฒนาระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่เอื้อต่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่
- 6) พัฒนาความเป็นเลิศและโดดเด่นเฉพาะทางด้านการศึกษา
- 7) พัฒนากิจกรรมเป็นพลเมืองโลกของผู้เรียน

ในปี 2561-2564 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ อยู่ที่ร้อยละ 57 ร้อยละ 50 ร้อยละ 71 และ ร้อยละ 69 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-2 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่

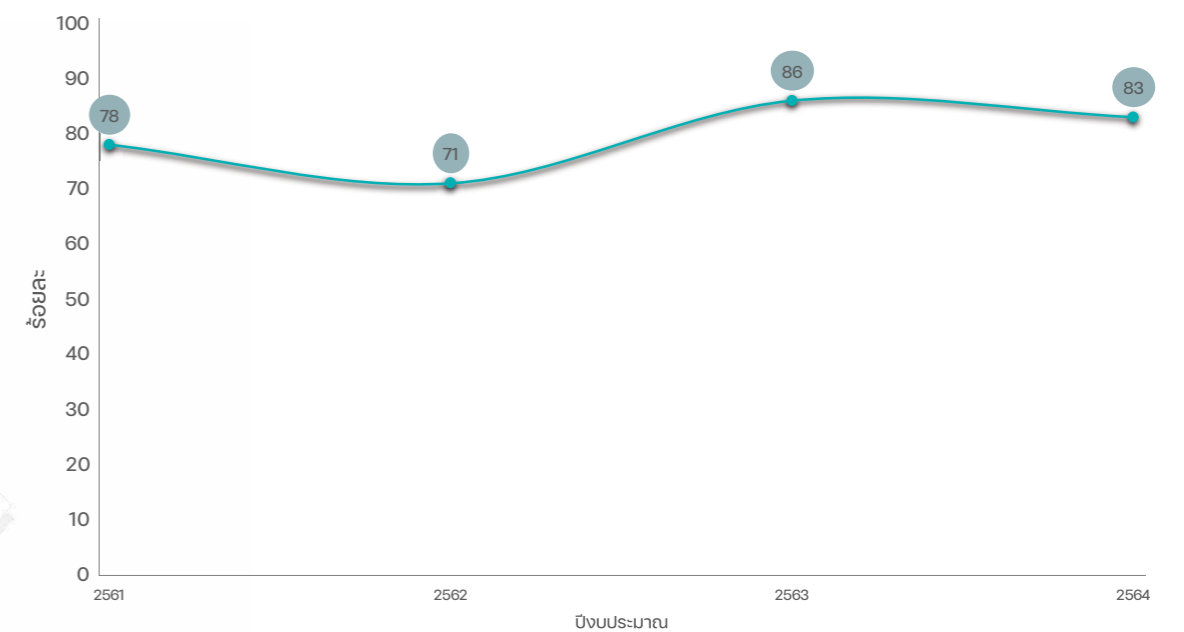
แผนภาพที่ 3-2 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจศาสตร์

มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาแพลตฟอร์มการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม (Research Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจศาสตร์ไปสู่เป้าหมายในการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ นำไปสู่การใช้ประโยชน์และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม ระดับภูมิภาค ภายใต้แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1. พัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์
 - บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์
 - สร้างนักวิจัยมืออาชีพ
 - สนับสนุนระบบนิเวศ (Ecosystem) ด้านการวิจัย
 - บูรณาการงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ร่วมกับพันธมิตรอื่น
2. พัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค
 - สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
 - เร่งรัดการสร้างเครือข่ายแหล่งทุนวิจัยจากภาครัฐและเอกชน
3. ส่งเสริมการถ่ายทอดและขยายผลการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จากงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์
 - สื่อสารคุณค่าและผลกระทบเชิงบวกจากงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ต่อแหล่งทุน สังคม และผู้ใช้ประโยชน์
 - พัฒนาระบบและกลไกการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ เชิงพาณิชย์

ในปี 2561-2564 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจศาสตร์ อยู่ที่ร้อยละ 78 ร้อยละ 71 ร้อยละ 86 และ ร้อยละ 83 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-3 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจศาสตร์

แผนภาพที่ 3-3 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจศาสตร์

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ

มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาแพลตฟอร์มการให้บริการวิชาการและกิจการเพื่อสังคม (Social Engagement Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ ไปสู่เป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน ในภูมิภาค อย่างยั่งยืนด้วยนวัตกรรม ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. พัฒนาระบบนวัตกรรมบริการวิชาการ

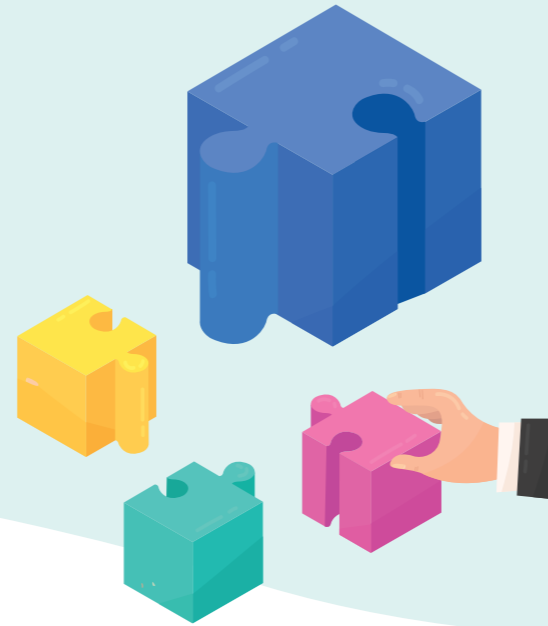
- บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการบริการวิชาการ
- สร้างนักบริการวิชาการมืออาชีพ
- สนับสนุนระบบนิเวศ (Ecosystem) ด้านการบริการวิชาการ
- บูรณาการงานบริการวิชาการร่วมกับพันธกิจอื่น

2. ส่งเสริมและสนับสนุนคุณภาพชีวิตของสังคมและชุมชน

- ให้บริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการในระดับภูมิภาค

3. สร้างรายได้จากการบริการวิชาการ

- พัฒนาระบบและกลไกการจัดหารายได้จากการบริการวิชาการ
- เร่งรัดการสร้างเครือข่ายแหล่งทุน จากภาครัฐและเอกชน

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจวัฒนธรรม (Cultural Enterprise Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ไปสู่เป้าหมายการอนุรักษ์ สร้างคุณค่า มรดกวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ด้วยนวัตกรรมอย่างยั่งยืนภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. ทำนุบำรุง สืบทอด มรดกวัฒนธรรมให้ดำรงอยู่อย่างมีคุณค่า

- ส่งเสริมกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน
- บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- สร้างนักวัฒนธรรมสร้างสรรค์มืออาชีพ
- บูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับพันธกิจอื่น

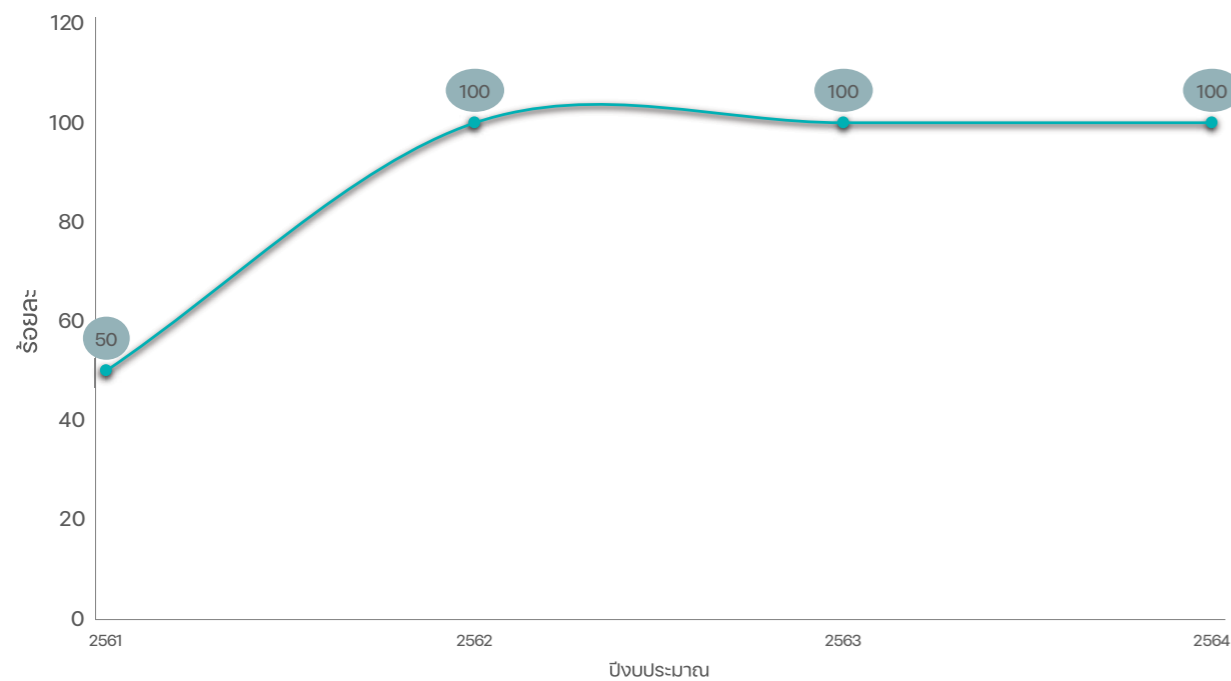
2. สร้างสรรค์มรดกวัฒนธรรมสู่วิสาหกิจวัฒนธรรม

- เร่งพัฒนาวิสาหกิจวัฒนธรรมเชิงพื้นที่

3. อนุรักษ์ พัฒนา และสร้างคุณค่าสิ่งแวดล้อม

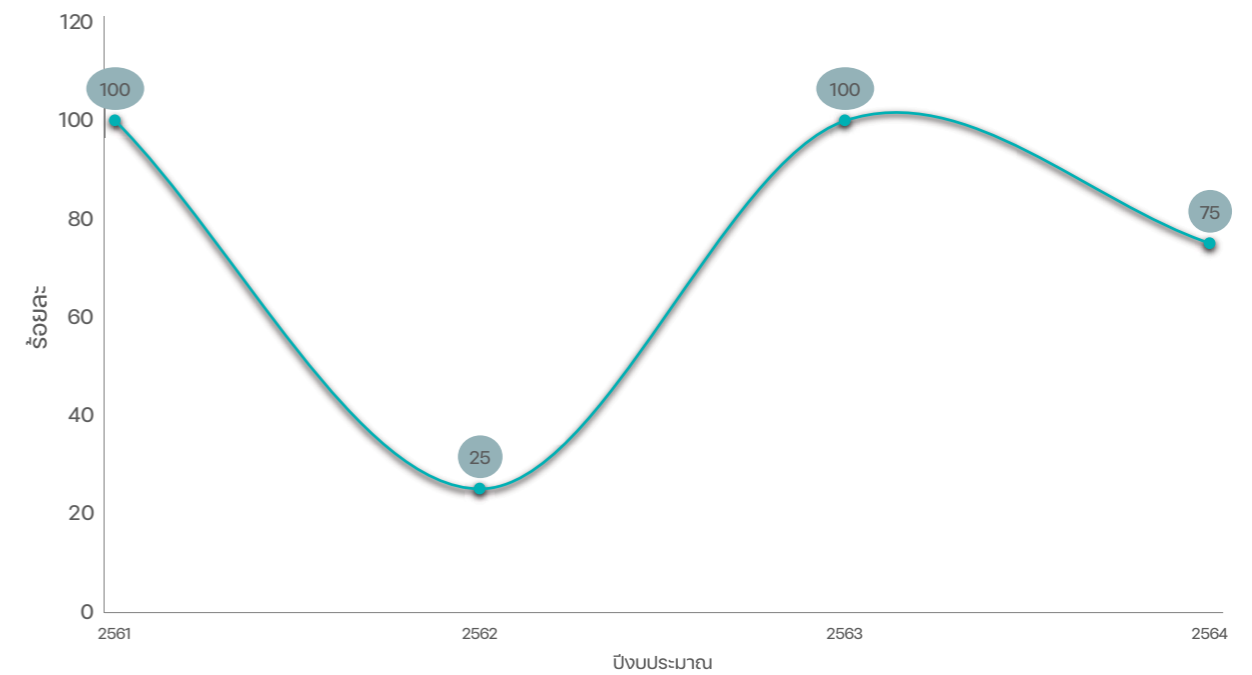
- แก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อเชิงพื้นที่
- พัฒนาองค์กรให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สิ่งแวดล้อม)
- สร้างนักสิ่งแวดล้อมมืออาชีพ
- บูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สิ่งแวดล้อม) ร่วมกับพันธกิจอื่น

ในปี 2561-2564 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ อยู่ที่ร้อยละ 50 ร้อยละ 100 ร้อยละ 100 และ ร้อยละ 100 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-4 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ

แผนภาพที่ 3-4 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการ ที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ

ในปี 2561-2564 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน อยู่ที่ร้อยละ 100 ร้อยละ 25 ร้อยละ 100 และ ร้อยละ 75 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-5 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

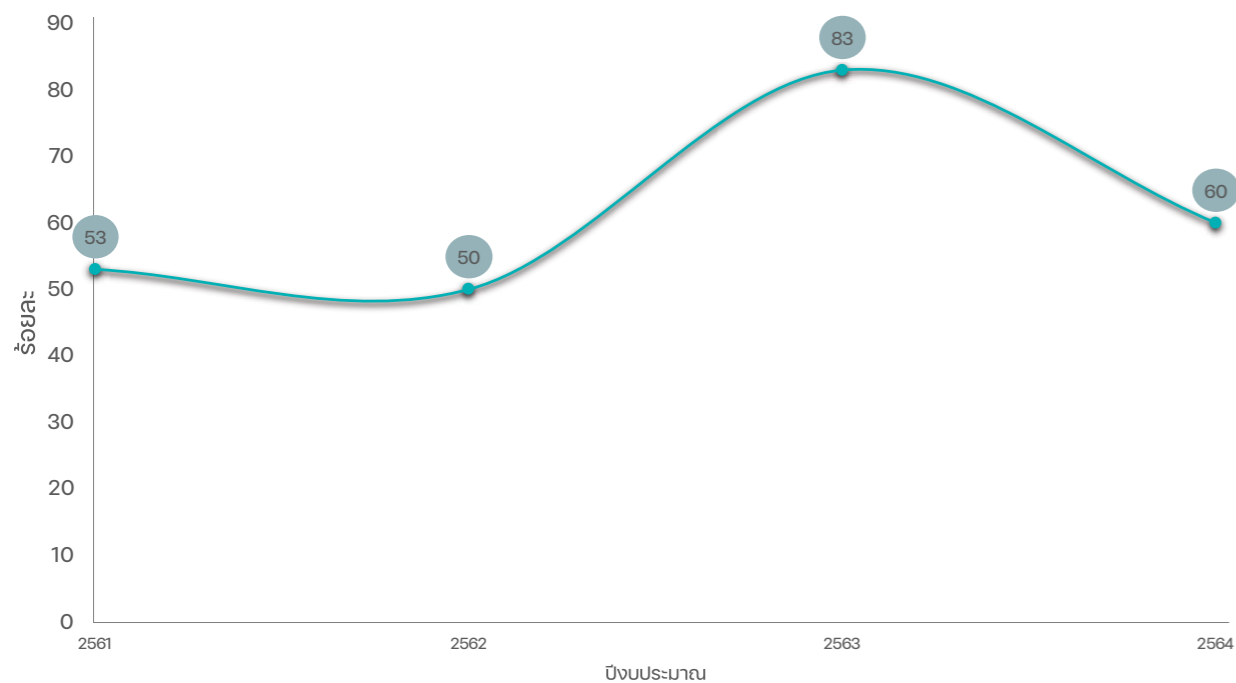
แผนภาพที่ 3-5 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

5. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

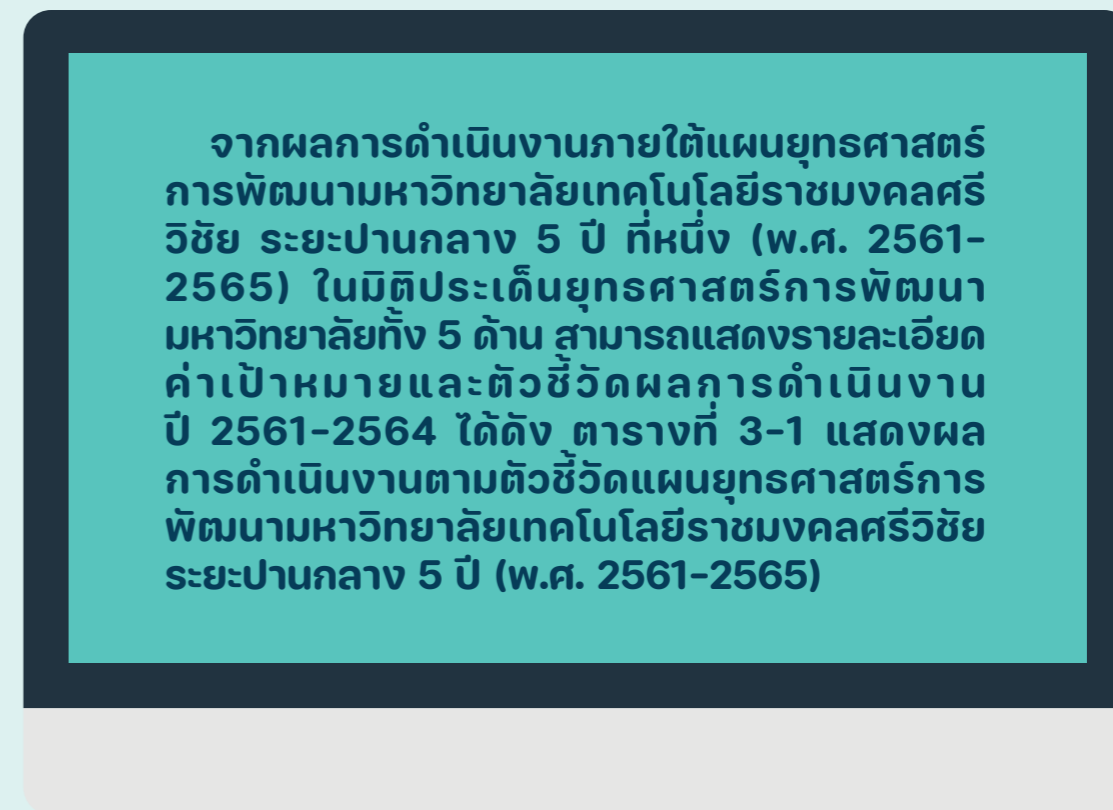
มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาแพลตฟอร์มการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organization Management Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาองค์กรสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรมในการบริหารจัดการ ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) ขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ
- 2) พัฒนานวัตกรรมบริการให้บริกาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- 3) พัฒนาการพยาบาลบุคคลสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่
- 4) พัฒนาระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ด้วยนวัตกรรม
- 5) สนับสนุนระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่เอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ในปี 2561-2564 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง อยู่ที่ร้อยละ 53 ร้อยละ 50 ร้อยละ 83 และ ร้อยละ 60 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-6 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

แผนภาพที่ 3-6 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

จากผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) ในมิติประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน สามารถแสดงรายละเอียดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ปี 2561-2564 ได้ดัง ตารางที่ 3-1 แสดงผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565)

ตารางที่ 3-1 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ลำดับ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ		ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด								
			ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		ปีงบประมาณ 2564		แผนปี 65
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่				53.33		50.00		71.43		69.23	
*1	1.	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีรายได้สูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด	-	-	25	71.66	25	35.97	30	45.81	35
*2	2.	ร้อยละของผู้สอนที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณสมบัติ SMART TEACHER	-	-	15	1.42	15	96.11	20	91.28	25
*3	3.	ร้อยละของนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ของผู้เรียน สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม	-	-	30	56.41	30	100.00	35	100.00	40
4.	4.	ร้อยละของหลักสูตรที่รับผู้เรียนได้ตามแผน	-	-	80	30.59	80	46.15	80	56.32	80
5.	5.	ร้อยละของผู้สอนที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning	-	-	85	54.32	90	91.58	90	94.66	95
6.	6.	ร้อยละของผู้สอนที่จัดการเรียนรู้ด้วยระบบ LMS เต็มรูปแบบ	-	-	60	58.19	70	71.73	70	82.03	80
7.	7.	ร้อยละของผู้สอนที่สอบผ่านสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยกำหนด	-	-	50	3.23	60	29.52	70	N/A	70
8.	8.	ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (Ecosystem)	-	-	80	96.76	85	96.62	90	96.83	95
9.	9.	จำนวนกิจกรรมที่ร่วมมือกับเครือข่าย ภายนอกเพื่อใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศ (Ecosystem) ร่วมกัน	-	-	15	78	15	56	15	75.00	50
10.	10.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก	-	-	เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ร้อยละ 5	-15.19	เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ร้อยละ 5	81.01	5	-19.58	5
11.	11.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผลงานนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ของผู้เรียน	-	-	10	81.40	10	-15.38	10	37.31	15
12.	12.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคะแนนสอบสมรรถนะภาษาอังกฤษของผู้เรียน	-	-	5	13.64	5	43.07	5	-7.83	5
13.	13.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคะแนนสอบสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เรียน	-	-	5	3.97	5	-0.96	5	4.69	5
14.	14.	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ประกอบการ	-	-	2	15.34	4	1.00	4	25.25	10

ลำดับ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ		ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด								
			ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		ปีงบประมาณ 2564		แผน ปี 65
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์				77.78		71.43		85.71		83.33	
*15	1.	ร้อยละของผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม เพื่อสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์	-	-	30	18.45	30	65.43	40	51.32	50
*16	2.	ร้อยละของเงินทุนวิจัยภายนอกเพิ่มขึ้น	-	-	10	149.38	10	163.85	10	14.93	10
*17	3.	จำนวนหน่วยงาน ที่นำผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	-	-	15	41	15	26	15	23	20
18.	4.	ร้อยละของผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและพันธกิจอื่นอีกอย่างน้อย 1 ด้าน	-	-	10	22.75	10	44.44	15	42.98	15
19.	5.	จำนวนศูนย์ความเป็นเลิศ	-	-	N/A	N/A	1	-	N/A	N/A	-
20.	6.	จำนวนผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	-	-	6	46	8	43	10	14	12
21.	7.	จำนวนผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	-	-	2	43	2	21	2	0	4
22.	8.	ร้อยละของงบประมาณจากแหล่งทุนที่เป็นเครือข่ายวิจัยเพิ่มขึ้น	-	-	5	-	N/A	N/A	N/A	N/A	-
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ				100.00		100.00		100.00		100.00	
*23	1.	ชุมชน สังคม ในระดับภูมิภาค มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น)	-	-	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5	29.53	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5	34.61	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5	21.06	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10
24.	2.	ร้อยละผลงานบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและพันธกิจอื่น อย่างน้อย 1 ด้าน	-	-	15	87.88	30	50.70	45	78.72	60
25.	3.	ร้อยละของรายได้จากการให้บริการวิชาการเพิ่มขึ้น	-	-	10	116.21	10	130.00	10	52.09	10
26.	4.	ร้อยละของงบประมาณจากแหล่งทุนที่เป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น	-	-	10	418.08	10	714.77	15	205.46	15
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน				100.00		25.00		100.00		75.00	
*27	1.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของนวัตกรรมที่สร้างคุณค่าต่อมรดกวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	-	-	5	-	5	N/A	5	100.00	10
28.	2.	จำนวนวิสาหกิจวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาด้วยนวัตกรรม	-	-	3	1	3	5	6	4.00	6

ลำดับ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ		ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด								
			ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		ปีงบประมาณ 2564		แผนปี 65
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	
29.	3.	จำนวนนวัตกรรมที่ผลักดันให้เกิดการพัฒนาองค์กรตามองค์ประกอบของ Green Campus	-	-	6	-	6	8	6	8.00	6
30.	4.	จำนวนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการจัดการขยะ	-	-	N/A	N/A	6	10	6	15.00	6
31.	5.	จำนวนนวัตกรรมที่นำไปพัฒนาวิสาหกิจนวัตกรรม	-	-	3	4	N/A	N/A	N/A	N/A	-
ยุทธศาสตร์ที่ 5 : สร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง				-		50.00		83.33		60.00	
*32	1.	ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กรเพื่อขับเคลื่อนพันธกิจ	-	-	75	61.61	75	89.29	80	81.89	85
33.	2.	ร้อยละตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติงานประจำปีบรรลุเป้าหมาย	-	-	70	58.82	75	81.82	80	77.00	80
34.	3.	จำนวนระบบการให้บริการแบบ One stop service	-	-	3	3	3	3	4	5.00	5
35.	4.	จำนวนนวัตกรรมในการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	-	-	5	8	10	10	15	9.00	15
36.	5.	ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านหลักสูตรฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร	-	-	50	69.24	60	86.60	70	85.64	80
37.	6.	ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่สอบผ่านสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยกำหนด	-	-	50	33.74	60	56.24	70	N/A	70
รวม				60.98		57.14		82.35		75.00	

หมายเหตุ * ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

“มหาวิทยาลัย มีระบบและกลไกการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) อย่างเป็นระบบ ภายใต้การให้ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร คณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์ และสภามหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงผลการดำเนินงาน และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ในระยะถัดไป”

บทบาทหน้าที่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบพัฒนาประเทศในระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) และเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน โดยกำหนดให้ส่วนราชการนำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาจัดทำเป็นแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ต้องทบทวนบทบาทหน้าที่และภารกิจให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แนวนโยบายแห่งรัฐ รวมไปถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่องค์กร ทั้งบริบทภายในและภายนอกประเทศ ที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) ทั้งด้านสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ นวัตกรรมพลิกโฉมและนวัตกรรมขั้นแนวหน้า/ล้ำยุค (Disruptive Innovation and Frontier Technology) สังคมสูงวัย (Aging Society) การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคทางสังคม (Disparity and Social Inequality) การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการขาดแคลนทรัพยากร (Environmental degradation and scarcity of resource) ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และภาวะสงคราม เป็นต้น

โดยมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อได้เปรียบ จุดอ่อน โอกาส และสิ่งท้าทาย (SWOT Analysis) จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อทบทวนบทบาทหน้าที่และภารกิจ ให้มีความเหมาะสมกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง และนำผลจากการวิเคราะห์ ไปสู่ออกแบบและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566–2570) ฉบับนี้ขึ้น ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาคมมหาวิทยาลัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทาง ในการจัดทำและขับเคลื่อนแผนไปสู่การเป้าหมายวิสัยทัศน์ ภายใต้ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อได้เปรียบ จุดอ่อน โอกาส และสิ่งท้าทาย (SWOT Analysis) สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. SWOT Analysis²⁴

ตารางที่ 4-1 แสดงผลการวิเคราะห์ SWOT

ข้อได้เปรียบ (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความได้เปรียบเชิงพื้นที่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 2. มีความเชี่ยวชาญและโดดเด่นในศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สอดคล้องกับการจัดกลุ่มอุดมศึกษา กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม 3. มหาวิทยาลัยมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชน 4. มีเครือข่ายศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในภาครัฐและภาคเอกชน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงสร้างองค์กรมีความซับซ้อน ไม่สอดคล้องเป้าหมายวิสัยทัศน์ 2. ทุกระเบียบราชการ และระบบบริหารจัดการองค์กรขาดความคล่องตัว และปรับไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 3. หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้อยู่ยังไม่ทันสมัยในโลกของการเปลี่ยนแปลง 4. ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม 5. ทักษะความเชี่ยวชาญของบุคลากร ไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย 6. บุคลากรมีกรอบแนวคิดอยู่ใน (Comfort Zone) ไม่มีค่านิยมร่วมไปสู่เป้าหมายเดียวกัน
โอกาส (Opportunities)	สิ่งท้าทาย (Threats)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเทศไทยให้ความสำคัญและมีความต้องการกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและแรงงานมีฝีมือเป็นจำนวนมาก 2. นโยบายการจัดกลุ่มอุดมศึกษา มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคน ซึ่ง มทส.ศรีวิชัย เป็น 1 ใน 2 แห่งของมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ในภาคใต้ 3. นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับภูมิภาค ทำให้มหาวิทยาลัยมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนที่หลากหลาย 4. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล เชื้อต่อจัดการจัดการศึกษา 5. กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มีบทบาทขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและแผนพัฒนาการปฏิรูปการอุดมศึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลง ประชากรวัยเรียนลดลง จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น 2. นโยบายการพัฒนาอุดมศึกษาส่งผลให้เกิดการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัย 3. สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลกระทบต่อรายรับจัดการศึกษา 4. ทิศทางและนโยบายภาครัฐผลักดันให้มหาวิทยาลัยพึ่งพาตนเองด้านงบประมาณมากขึ้น 5. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีชีวิต ทำให้ค่านิยมของการเรียนรู้เปลี่ยนไป ผู้เรียนมีทางเลือกหลากหลาย และสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา 6. แนวโน้มการเกิดโรคอุบัติใหม่ และการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิศาสตร์ของโลกส่งกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการจัดการศึกษาสำหรับอนาคต

ข้อมูลเพิ่มเติมผลการวิเคราะห์ SWOT สามารถดาวน์โหลดได้ที่ QR-Code

2. บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. ปรัชญา (Philosophy)

มีอาชีพด้านนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2. ปรัชญาการศึกษา

จัดการศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัยสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติสมรรถนะสูง ด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

3. ปรณิธาน (Determination)

มุ่งผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพที่สร้างสรรคสังคม

4. วิสัยทัศน์ (Vision)

“มหาวิทยาลัยแห่ง “โอกาส” เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง”

4. พันธกิจ (Mission)

- 4.1 ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- 4.2 สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม หรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- 4.3 ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4.4 สืบถอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์

5. ค่านิยมหลัก (Core Values)

มหาวิทยาลัยกำหนดค่านิยมหลักขององค์กรซึ่งแทนด้วยตัวอักษร 4 ตัว คือ RUTS โดยมีความหมายดังนี้

R

R = Responsibility

รับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อหน้าที่ เพื่อผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

U

U = Unity

เป็นหนึ่งเดียว กลมเกลียวสามัคคี ทำงานเป็นทีม เสริมกำลัง สร้างความเข้มแข็ง เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตกำลังคนและสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

T

T = Technology and Innovation

ตามทัน พัฒนา ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการบริหาร จัดการ การจัดการศึกษาและการสร้างเครือข่าย

S

S = Shining Wisdom

ริศมีแห่งปัญญา การสร้างปัญญาด้วยการฝึกฝนและสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของความรักและศรัทธา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทย

6. วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture)

มีความสุข กันสมัย ใจบริการ

7. อัตลักษณ์ (Identity)

มีทักษะการสื่อสาร เชี่ยวชาญปฏิบัติ

²⁴ “ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พ.ศ. 2564”

8. เอกลักษณ์ (Uniqueness)

สร้างนักปฏิบัติมืออาชีพ

9. อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ (Campus Identity)

มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างความเข้มแข็งและโดดเด่นตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เพื่อเป็นเสาหลักของภูมิภาคในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในระดับประเทศและสากล โดยกำหนดอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ไว้ดังนี้

สงขลา	การพัฒนาเมืองด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
ภูเก็ต	การจัดการพารมอวริยะ
ตรัง	การจัดการทรัพยากรชายฝั่ง
นครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ ไสใหญ่	การจัดการเกษตรด้วยนวัตกรรม (นวัตกรรมเกษตร)
นครศรีธรรมราช ขนอม	การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

10. เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- 2) เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) เป็นองค์กรสมัยใหม่

11. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผู้สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา
- 2) สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามแผนพัฒนาประเทศ
- 3) สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 4) สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

12. เป้าประสงค์

- 1) ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- 2) วิจัย นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model
- 3) พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- 4) ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อมุ่งเป้าผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

3. การกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. Input ตัวป้อน

- 1.1 กลุ่มบุคคลที่อยู่ในระบบการศึกษา (นักเรียน นักศึกษา)
- 1.2 กลุ่มบุคคลที่อยู่นอกระบบการศึกษา

2. Process สร้างแพลตฟอร์มการพัฒนาเพื่อสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย ดังนี้

- 2.1 การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)
- 2.2 การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)
- 2.3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)
- 2.4 การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

3. Output

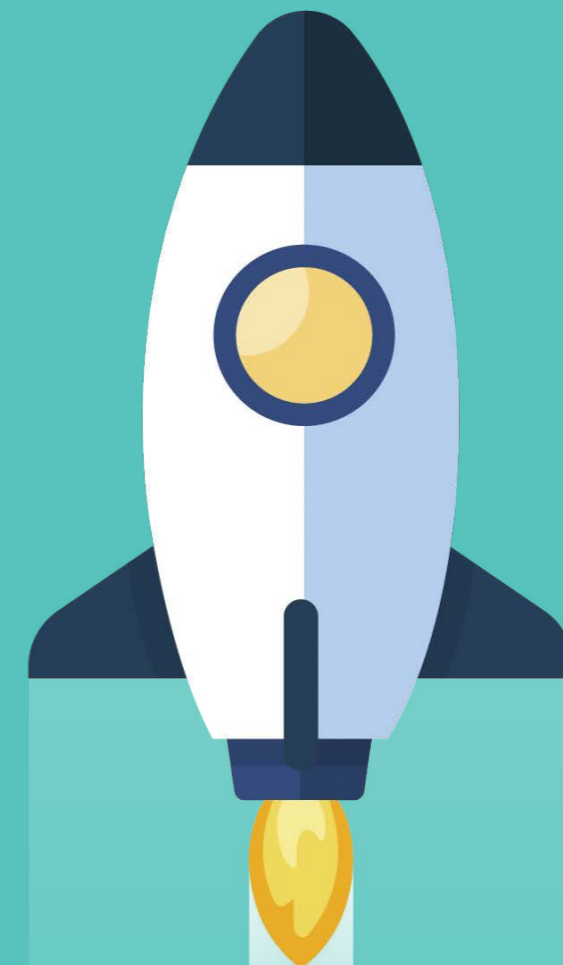
นักปฏิบัติมืออาชีพ

4. Outcome

กำลังคนมีมาตรฐานระดับสากล ที่ก่อให้เกิดรายได้ระดับสูง

5. Impact

- 5.1 มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและเป็นประชาคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืน
- 5.2 ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในช่วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) มุ่งจัดการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย เพื่อสร้างผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรม วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนประเด็นสำคัญตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ ให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาการผลิตและบริการแก่ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม อนุรักษ์และสืบทอด มรดกวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัย สู่อุปกรณ์เปลี่ยนแปลงและพึ่งพาตนเอง ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่เปลี่ยนผ่านไปสู่องค์กรดิจิทัล ที่มี ความสอดคล้องกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ซึ่งเป็นการพัฒนาและต่อยอดกรอบแนวคิดของแพลตฟอร์ม การพัฒนามหาวิทยาลัยของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติ

โดยภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับนี้ มหาวิทยาลัยได้พัฒนา 4 แพลตฟอร์ม เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- 1. แพลตฟอร์มการจัดการศึกษา**
(RUTS Education Platform)
- 2. แพลตฟอร์มการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์**
(RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)
- 3. แพลตฟอร์มการจัดการองค์กรสมัยใหม่**
(RUTS Modern Organization Management Platform)
- 4. แพลตฟอร์มการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง**
(RUTS Reinventing Platform)

โดยมีการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKRs) ในระดับแพลตฟอร์ม ดังตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 ความเชื่อมโยงแพลตฟอร์ม เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ และตัววัดผลหรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ

แพลตฟอร์ม (Platform)	เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ (Objective : O)	ตัววัดผลหรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results : KR)
การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)	สร้างผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ การพัฒนาประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับ ของแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ 80) ผู้เรียนและบัณฑิต เป็นผู้ประกอบการฐาน นวัตกรรมที่มีอาชีพ ร้อยละ 50
การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)	พัฒนาผลงานวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับ ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	<ul style="list-style-type: none"> งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก สนับสนุนการวิจัย 200 ล้านบาท งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก สนับสนุนการบริการวิชาการและ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ 100 ล้านบาท
การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)	เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กร ดิจิทัล	มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมา บริหารจัดการองค์กร (ระดับ)
การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉม มหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)	เพื่อขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุน การสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ 50 ล้านบาท

DIGITAL
TRANSFORMATION

GULF OF THAILAND

EDUCATION

RESEARCH
& INNOVATION
& CULTURAL

CHUMPHON

THUNGYAI

KHANOM

NAKHON SI THAMMARAT

SAIYAI

SONGKHLA

MUANG SONGKHLA

TRANG

RATTAPHUM

MANAGEMENT

REINVENTING

ANDAMAN

1. ความเชื่อมโยง แพลตฟอร์ม ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และมาตรการ

ภายใต้แพลตฟอร์มการพัฒนามหาวิทยาลัยทั้ง 4 ด้าน มหาวิทยาลัยได้กำหนด เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และมาตรการ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่เป้าหมาย ไว้ดังนี้

1. การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1** สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา
- เป้าประสงค์ที่ 1** ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบ นอก ระบบ และนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 สร้างกระบวนการรับเข้ารูปแบบใหม่เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัย
- มาตรการที่ 2 สร้างระบบบริหารจัดการนักศึกษา เพื่อลดนักศึกษาตกออก
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ “ได้งานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ”
- มาตรการที่ 2 พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non degree) เพื่อผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะสูงตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบหลายช่วง (Multi Stage life) “ทำงานก่อน ปรินญาทีหลัง”
- มาตรการที่ 3 จัดการศึกษาที่แตกต่างจากมาตรฐานการอุดมศึกษา (RUTS Higher Education Sandbox) เพื่อผลิตนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ร่วมกับสถานประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ 3** พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)
- กลยุทธ์ที่ 4** ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff)
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้สอนให้มีสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะทาง
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาสมรรถนะผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
- กลยุทธ์ที่ 5** พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต
- มาตรการที่ 2 สร้างผู้เรียนให้เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ
- มาตรการที่ 3 พัฒนาผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ 6** พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 1 สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า (Alumni Engagement)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาแพลตฟอร์ม สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 5 พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2. การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 2** สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- เป้าประสงค์ที่ 2** วิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model
- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบ กลไก และระบบนิเวศสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- มาตรการที่ 1 สนับสนุนการวิจัย และบริการทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับเศรษฐกิจในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- กลยุทธ์ที่ 3** ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นบนฐาน BCG Model
- มาตรการที่ 1 พัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

3. การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 3** สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
- เป้าประสงค์ที่ 4** พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 1** ขับเคลื่อนองค์กรด้วยระบบบริหารจัดการดิจิทัลที่มีสมรรถนะสูง
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบและกลไกรองรับการบริหารจัดการดิจิทัล
- มาตรการที่ 2 ขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล
- มาตรการที่ 3 ขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวตามองค์ประกอบของ Green Campus
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาบุคลากรดิจิทัลที่มีทักษะแห่งอนาคต และมีสมรรถนะสูง
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
- มาตรการที่ 2 บริหารจัดการบุคลากรสายวิชาการเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงแห่งอนาคต
- กลยุทธ์ที่ 3** บริหารทรัพยากรและจัดหารายได้ เพื่อการพึ่งพาตนเอง
- มาตรการที่ 1 จัดหารายได้ ลดรายจ่าย และการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน
- กลยุทธ์ที่ 4** สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัลรองรับการเปลี่ยนแปลง
- กลยุทธ์ที่ 5** จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)
- มาตรการที่ 1 ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)

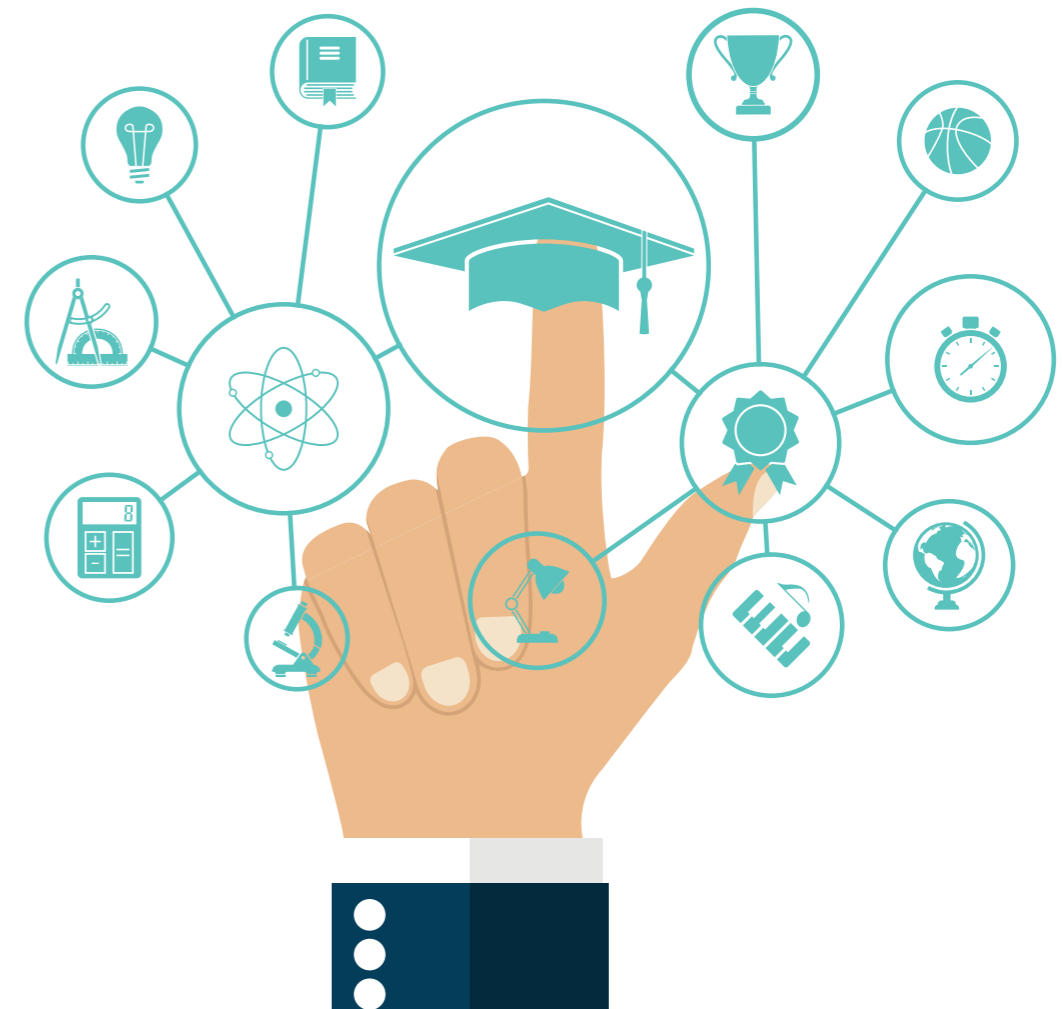
4. การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 4** สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน
- เป้าประสงค์ที่ 5** ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม
- กลยุทธ์ที่ 1** บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบและกลไกการสร้างโอกาสทางธุรกิจ
- มาตรการที่ 2 สร้างระบบบริการที่ทันสมัย และสนับสนุนระบบนิเวศที่เหมาะสม
- กลยุทธ์ที่ 2** สร้างโอกาสทางธุรกิจบนฐานนักปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 1 ให้บริการทางธุรกิจบนฐานนักปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์/
เป้าหมายผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ/
กลยุทธ์/มาตรการ/ตัวชี้วัดมาตรการ/
ค่าเป้าหมาย/แผนงาน/งบประมาณ/
และผู้รับผิดชอบ
ภายใต้ 4 แพลตฟอร์ม

ด้านการจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

GLOBAL MEGA TREND

การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมืออาชีพ ที่มีคุณลักษณะเชี่ยวชาญเชิงลึก มีความน่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และเรียนรู้ตลอดเวลา หรือ Understanding Theory, Excellent in Practice ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มีศักยภาพสูงทั้งเชิงวิชาการและวิชาชีพ สามารถผลักดันอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ทั้ง 10+2 อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New Engine of Growth) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับสากล รองรับสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (Disruption) ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning) และก่อให้เกิดการจ้างงานแบบใหม่ อาชีพใหม่และธุรกิจใหม่ โดยใช้กระบวนการจัดการศึกษาทั้งในรูปแบบของปริญญา (Degree) และ ประกาศนียบัตร (Non-Degree) ภายใต้ความร่วมมือในการจัดการศึกษากับภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม โดยแพลตฟอร์มด้านการจัดการศึกษา (RUTS Education Platform) มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ส่วน ดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

1) ผู้เรียน แพลตฟอร์มด้านการจัดการศึกษาเป็นแพลตฟอร์มที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียน ในระบบการศึกษา นอกเหนือจากระบบการศึกษา และนานาชาติ สามารถเข้าถึงระบบการจัดการศึกษาที่สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต และตอบสนองการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning) ทั้งในรูปแบบ online และ onsite โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต สู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมืออาชีพ

2. กระบวนการ (Process)

- 1) หลักสูตร พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ภายใต้ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่
- หลักสูตร Degree ภายใต้แนวคิด “ทำงานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ” เช่น หลักสูตร CWIE, Dual Degree, Self-Design Program เป็นต้น
 - หลักสูตร Non-Degree ภายใต้แนวคิด “ทำงานก่อน ปริญญาทีหลัง” เช่น R-U-N SKILL หลักสูตร Non-degree รองรับการจัดการศึกษาระบบ Pre-degree
- 2) ผู้สอน พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ และมีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ รองรับการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ ที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้
- มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในลักษณะ Smart Coaching
 - มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ในลักษณะของ Academic Expertise, Academic Ranking, Working Experience, Talent Mobility
 - มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)
- 3) ระบบนิเวศการเรียนรู้ พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี ด้วยวิธีการดังนี้
- พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงองค์ประกอบ ผู้เรียน หลักสูตร ผู้สอน เข้าไว้ด้วยกันทั้งรูปแบบ online, onsite, hybrid ตัวอย่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ online ได้แก่ MOOC, edX, Google Classroom, LMS, Moodle เป็นต้น
 - พัฒนาสื่อเสมือนจริงรองรับการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี AI, AR, VR เพื่อทำงานบนแพลตฟอร์มสมัยใหม่ เช่น Metaverse
 - พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
 - เชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ Stakeholder, Business/Industrial linkage, Entrepreneur Partnership, Training Center สนับสนุนการสร้างระบบนิเวศดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
 - พัฒนาระบบการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากมาตรฐานการอุดมศึกษา ด้วยการจัดทำ RUTS Educational Sandbox เพื่อผลิตผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

3. ผลผลิต (Output)

ผลผลิตจากการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยก่อให้เกิดผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ตอบโจทย์ Global Mega Trend

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลลัพธ์และผลกระทบส่งผลให้กำลังคน กำลังแรงงาน มีสมรรถนะสูง รองรับการผลิตขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
พันธกิจที่ 1 ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู้ชิงคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

เป้าประสงค์	ตัววัดผล	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		2566	2567	2568	2569	2570		
ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบ นอกกระบบ และนานาชาติ 2. พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ 3. พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ 4. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff) 5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม 6. พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	รองอธิการบดี (ผศ.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม) (ผศ.สุเทพ ชูกลิ่น) (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์) (ผศ.อุดร นามเสน) (ผศ.กฤษณพงษ์ สิงขวาสิ)
	1. ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับของแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ)	80						
	2. ผู้เรียนและบัณฑิตเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ร้อยละ)	50						
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. หลักสูตรเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ (ร้อยละ)	30	35	40	45	50		
	2. บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent mobility consultation) (ร้อยละ)	10	15	20	25	30		
	3. ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ (ระดับ)	5	5	5	5	5		
ระดับการประเมิน 1) มีนโยบายส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 2) มีเครือข่ายผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 3) มีโครงการ/กิจกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 4) มีรายวิชาเฉพาะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 5) มี Platform ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ								
เกณฑ์ประเมิน ระดับ 1 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1 ระดับ 2 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2 ระดับ 3 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3 ระดับ 4 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4 ระดับ 5 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4+5								

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบนอกระบบ และนานาชาติ	1. สร้างกระบวนการรับเข้ารูปแบบใหม่เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัย	1. ระดับความสำเร็จของกระบวนการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 1) จัดตั้งหน่วยรับเข้าของผู้เรียน 2) สร้างระบบการตลาดสมัยใหม่เพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 3) สร้างความเชื่อมโยงการรับเข้าของผู้เรียนกับเครือข่ายเป้าหมาย 4) สร้างความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาเครือข่าย (Educational Pipeline) 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะทางเพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 6) สร้างระบบการรับเข้าสำหรับนักศึกษาตบออกของมหาวิทยาลัย - ระดับ 1 คือ 1+2+3 - ระดับ 2 คือ 1+2+3+4 - ระดับ 3 คือ 1+2+3+4+5 - ระดับ 4 คือ 1+2+3+4+5+6 - ระดับ 5 คือ ทุกหลักสูตรรับผู้เรียนได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของแผน	5	5	5	5	5	1. จัดตั้งหน่วยรับเข้าของผู้เรียน - พัฒนาระบบและกลไก - กำกับติดตาม - ฐานข้อมูล (Data)	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
			2.00	2.00	1.00	1.00	1.00	2. สร้างระบบการตลาดสมัยใหม่เพื่อการรับเข้าของผู้เรียน - Curriculum Selling - Marketing Research - Digital Marketing - Marketing Promotion	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย					
			0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	3. สร้างความเชื่อมโยงการรับเข้า ของผู้เรียนกับเครือข่ายเป้าหมาย - เครือข่ายศิษย์เก่า - เครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย					
			1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	4. สร้างความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาเครือข่าย (Educational Pipeline)	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย					
			2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะทาง เพื่อการรับเข้าของผู้เรียนทั้งในรูปแบบ Onsite และ Online เช่น - Boostcamp - Openhouse - Roadshows	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย					
			0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	6. สร้างระบบการรับเข้าสำหรับนักศึกษาตบออกของมหาวิทยาลัย	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน					
			5	4	3	2	1	1. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการจัดการศึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
	2. สร้างระบบบริหารจัดการนักศึกษา เพื่อลดนักศึกษาตบออก	1. จำนวนนักศึกษาที่ตบออก (ร้อยละ)					2. พัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อติดตาม และให้คำปรึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย	

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
2. พัฒนาหลักสูตร สมรรถนะสูงรองรับ การผลิตและพัฒนา กำลังคนเพื่อตอบสนอง อุตสาหกรรมเป้าหมาย ของประเทศ	1. พัฒนาหลักสูตรที่ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเป็น ผู้ประกอบการฐานนัก ปฏิบัติ "ได้งานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็น ผู้ประกอบการ"	1. จำนวนหลักสูตร (Degree) ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง ร่วมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม (หลักสูตรสะสม)	3	6	9	12	15	1. เร่งพัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรสมรรถนะสูง ตอบโจทย์ การพัฒนา ประเทศ ร่วมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม เช่น - CWIE - CIL - อื่นๆ	10.00	15.00	20.00	25.00	30.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
			1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	2. พัฒนาหลักสูตรสอง ปริญญา (Dual Degree) หรือ หลักสูตร ปริญญา ควบ ปวส.	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
			1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	3. พัฒนาหลักสูตรปริญญา บูรณาการศาสตร์หลากหลาย ศาสตร์ (Integrated Multi- disciplinary Program)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
			1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	4. พัฒนาหลักสูตรที่เปิดสอน ร่วมกับต่างประเทศ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
2. พัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non degree) เพื่อผลิต กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบ หลายช่วง (Multi Stage life) "ทำงานก่อน ปริญญาที่หลัง"	1. จำนวนหลักสูตร Non degree ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง มีผู้เรียนเป็นไปตามแผน (หลักสูตรสะสม)	15	30	45	60	75	1. พัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non- Degree) ที่รองรับการจัดการ ศึกษาระบบ Pre-degree	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย	
							2. พัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non- Degree) ร่วมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรมที่เพิ่มทักษะการ เรียนรู้ตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบ หลายช่วง (MultiStage life) - ReSkill - Upskill - Newskill	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย	
3. จัดการศึกษาที่ แตกต่างจากมาตรฐาน การอุดมศึกษา (RUTS Higher Education Sandbox) เพื่อผลิต นักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม ร่วมกับ สถานประกอบการ	1. จำนวนหลักสูตร Degree และ Non-degree	1	2	3	4	5	1. พัฒนาระบบรับเข้าผู้เรียน 1.1 กลุ่มผู้เรียน - กลุ่มผู้ทำงานในสถาน ประกอบการ - กลุ่ม Multi stage Life 1.2 พัฒนาระบบการตลาด สำหรับการรับเข้าผู้เรียน 1.3 สร้างความเชื่อมโยงกับ ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย	

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								2. พัฒนาหลักสูตรปริญญาตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ประกอบการ 3. พัฒนาหลักสูตรตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ - นวัตกรรมเกษตร - นวัตกรรมจัดการ การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี - นวัตกรรมพัฒนาเมือง 4. พัฒนาหลักสูตรตามกรอบแนวความคิดของหลักสูตร - ทำงานก่อนปริญญาทีหลัง - ได้งานทำก่อนจบ	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนาผู้สอนให้มีคุณสมบัติรองรับการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากมาตรฐานการอุดมศึกษา (RUTS Higher Education Sandbox) 3.1 ประเภทผู้สอน - ผู้สอนภายในมหาวิทยาลัย - สร้างการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษาของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมเพื่อการผลิตกำลังคน 3.2 การพัฒนาศักยภาพผู้สอน - แลกเปลี่ยนบุคลากรมหาวิทยาลัยกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม - ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพสำหรับผู้สอน	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
3. พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ	1. พัฒนาหลักสูตรนานาชาติร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)	1. จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Degree (หลักสูตรสะสม)	1	2	3	4	5	1. จัดการศึกษาหลักสูตร - หลักสูตรปริญญาร่วม (Joint degree) - หลักสูตรสองปริญญา (Double degree)	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
		2. จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Non-degree (หลักสูตรสะสม)	5	6	7	8	9	1. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นตามความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
4. ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพผู้สอนให้เป็น มืออาชีพ (Professional Academic Staff)	1. ส่งเสริมผู้สอนให้มี สมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ทาง	1. ร้อยละของผู้สอนที่เป็นมืออาชีพ(Professional Academic Staff) คุณสมบัติผู้สอน มืออาชีพ (Professional Academic Staff) ประกอบด้วย 1) Smart Coach 2) ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ(Academic Expertise) 3) ตำแหน่งทางวิชาการ (Academic Ranking) 4) ประสบการณ์การทำงาน (Working Experience) 5) การแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ในภาคเอกชน (Talent Mobility) (ผู้สอนที่เป็นมืออาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ใน 5)	20	30	40	50	60	1. พัฒนาทักษะของผู้สอนให้ เป็น Smart Coach	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
			2. พัฒนาผู้สอนให้มีความ เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Academic Expertise) - เพิ่มทักษะจำเป็นในอาชีพ - ถ่ายทอดความเชี่ยวชาญ จากรุ่นสู่รุ่น	2.50	2.00	1.50	1.00	0.50	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย					
							3. ส่งเสริมผู้สอนให้มีความ ก้าวหน้าทางวิชาการ - คุณวุฒิในระดับปริญญาเอก - ตำแหน่งทางวิชาการที่สูง ขึ้น- องค์กรความรู้	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- กองบริหารงาน บุคคล - คณะ/วิทยาลัย	
							4. ส่งเสริมผู้สอนให้มี ประสบการณ์จากการทำงาน (Working Experience) - การฝังตัวในสถานประกอบการ หรือหน่วยงานภาครัฐ - การเรียนรู้ประสบการณ์ จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก - การเป็นผู้ประกอบการ	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - กองบริหารงาน บุคคล - คณะ/วิทยาลัย	
							5. ส่งเสริมผู้สอนไปปฏิบัติงาน เพื่อแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน ในภาคเอกชน (Talent Mobility)	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - กองบริหารงาน บุคคล - คณะ/วิทยาลัย	
	2. พัฒนาระบบการ จัดการเรียนรู้อิงผู้สอน ที่ตอบสนองความ ต้องการการเรียนรู้ราย บุคคล (Personalized Learning)	1. ร้อยละของผู้สอนที่จัดการเรียนรู้อย่างบุคคล (Personalized Learning)	60	70	80	90	100	1. ส่งเสริมผู้สอนให้จัดการ เรียนรู้ตอบสนองความ ต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning) เช่น - Self Learning - Active Learning (PBL,RBL,PjBL,CBL) - Blended Learning	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
							2. พัฒนารูปแบบการวัดและ ประเมินผลที่สอดคล้องกับ ผลลัพธ์การเรียนรู้	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย	

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
	3. พัฒนาสมรรถนะผู้สอน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร	1. ร้อยละของผู้สอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	60	70	80	90	100	1. พัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้สอน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย
		2. ร้อยละของผู้สอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	50	55	60	65	70	1. พัฒนาสมรรถนะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สอน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน - การแลกเปลี่ยนผู้สอนเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษา (Visiting Lecturer) - การพัฒนาสมรรถนะผู้สอนด้านภาษาอังกฤษ เฉพาะกลุ่มตามเป้าหมายการพัฒนา มหาวิทยาลัย	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. การเพิ่มจำนวนผู้สอนชาวต่างชาติ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ แห่งอนาคต เพื่อการเป็น ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต	1. ร้อยละของผู้เรียนที่มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต ทักษะแห่งอนาคตของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ทักษะการใช้ชีวิตแห่งโลกสมัยใหม่ 2) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 3) ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) 4) ทักษะภาษาต่างประเทศ (Language Literacy) 5) ทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน (Financial Literacy)	80	85	90	95	100	1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะในโลกสมัยใหม่ และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง - ทักษะสังคมและชีวิต - ความสามารถที่เป็นสากล - ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- กองพัฒนาการศึกษา - คณะ/วิทยาลัย
								2. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐาน การเป็นผู้ประกอบการ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมการเรียนการสอนและเทคโนโลยี - กองพัฒนาการศึกษา - คณะ/วิทยาลัย

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								3. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านดิจิทัล - การใช้คอมพิวเตอร์ - การใช้งานอินเทอร์เน็ต - การใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย - การใช้โปรแกรมประมวลคำ - การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ - การใช้โปรแกรมนำเสนอ - การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล - การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ - การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								4. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศ - การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร - การฝึกอบรม (Online & Onsite) - การแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- ศูนย์ภาษา - สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								6. วัดและประเมินผลสมรรถนะผู้เรียนเพื่อรองรับทักษะแห่งอนาคต	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย - กองพัฒนานักศึกษา
								7. พัฒนาระบบรับรองสมรรถนะ ทักษะแห่งอนาคตร่วมกับองค์กรภายนอก - ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล - ทักษะภาษาต่างประเทศ - ทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - ศูนย์ภาษา - สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
	2. สร้างผู้เรียนให้เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ	1. ร้อยละของผู้ที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก (จากผู้เข้าสอบทั้งหมด)	80	90	90	90	90	1. พัฒนาระบบการรับรองสมรรถนะวิชาชีพพร้อมกันองค์กรภายนอกในลักษณะไตรภาคี (Triple Helix Certified) 1) ใบปริญญาบัตร 2) ใบรับรองคุณวุฒิจากองค์กรรับรองมาตรฐาน 3) ใบรับรองคุณวุฒิระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคเอกชน	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. เตรียมความพร้อมผู้เรียนเข้าสู่การทดสอบสมรรถนะวิชาชีพขององค์กรภายนอก	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
	3. พัฒนาผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. รางวัลด้านผู้ประกอบการของผู้เรียน (รางวัล)	600	800	1000	1200	1400	1. พัฒนากิจกรรมการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน - โครงการกระจายความรู้ผู้ประกอบการยุคใหม่ - โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่เข้าสู่ธุรกิจอนาคต Next Normal	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
	4. พัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ	1. นวัตกรรมของผู้เรียนที่นำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ (ผลงาน)	30	60	90	120	150	1. สร้างแรงบันดาลใจและกระบวนการ คิดเชิงระบบ ด้านนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3. ส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมของผู้เรียนที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ - นวัตกรรมเกษตร - นวัตกรรมการจัดการท่องเที่ยว - นวัตกรรมด้านการพัฒนาเมือง - การจัดการชายฝั่ง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
6. พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	1. สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1. งบประมาณจากเครือข่ายภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนการจัดการศึกษา (ล้านบาท)	1.00	2.00	3.00	4.00	5.00	1. ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม/ชุมชน ไปสู่การพัฒนาการศึกษา (Industrial, Business, Community linkage) - ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - เครื่องมือและอุปกรณ์ - ห้องปฏิบัติการทางสังคม - ห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการดิจิทัล	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
							2. พัฒนาพื้นที่สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการร่วมกับเครือข่าย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย	
	2. พัฒนาระบบความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า (Alumni Engagement)	1. กิจกรรมความร่วมมือระหว่าง ศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัย (กิจกรรม)	15	20	30	40	50	1. สนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า - สนับสนุนการศึกษา - กิจกรรมเชิดชูเกียรติ - พัฒนาฐานข้อมูลศิษย์เก่า - พัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นผู้ประกอบการ - การระดมทุนเพื่อการศึกษา	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- กองพัฒนานักศึกษา - คณะ/วิทยาลัย
	3. พัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ผู้รับบริการที่นำองค์ความรู้จากแพลตฟอร์มสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ (คน)	1,000	2,000	3,000	4,000	5,000	1. ส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการผ่านแพลตฟอร์มการพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม (Technopreneurship Platform) เพื่อสนับสนุน - ผู้เรียน - แหล่งเงินทุน - พี่เลี้ยงผู้ประกอบการ/พัฒนา นวัตกรรม - นักลงทุน - ที่ปรึกษา	5.00	3.00	2.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
4. พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษา	1. ร้อยละของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ ประกอบด้วย - ระบบจัดการหลักสูตร (Course Management) - ระบบการสร้างบทเรียน (Content Management) - ระบบการทดสอบและประเมินผล (Test and Evaluation System) - ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ (Course Tools) - ระบบจัดการข้อมูล (Data Management System)	30	40	50	60	70	1. ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบผสมผสาน - แพลตฟอร์มดิจิทัลที่พัฒนาหรือใช้ร่วมกับเครือข่าย เช่น MOOC, edX, Google Classroom, LMS, Moodle	1.20	1.80	1.80	1.80	1.80	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย	

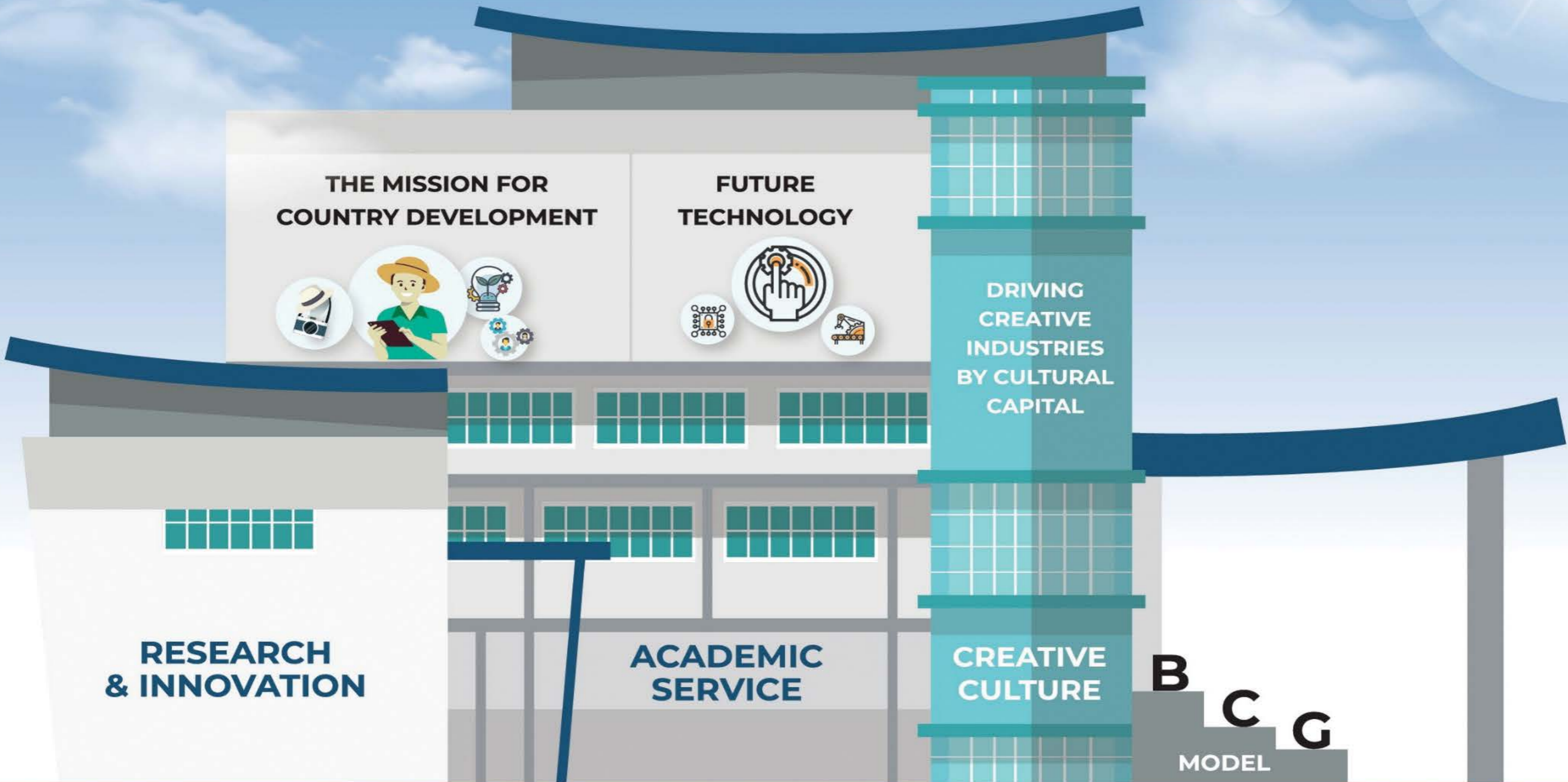
กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								2. พัฒนาสื่อเสมือนจริง รองรับการเรียนรู้โดยใช้ เทคโนโลยี AI,AR,VR เพื่อ ทำงานบนแพลตฟอร์มสมัย ใหม่ เช่น Metaverse	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยี สารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย
	5. พัฒนาศูนย์กลาง การเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ผู้รับบริการศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (คน)	5,000	6,000	7,000	8,000	9,000	1. จัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม - เกษตรอัจฉริยะ - ท่องเที่ยวเน้นคุณค่า - ยานยนต์ไฟฟ้า - แพทย์แผนไทย - โลจิสติกส์ - อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและ บริการดิจิทัล - เมืองสร้างสรรค์/เมือง อัจฉริยะ	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. จัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ ร่วมกับภาครัฐกิจ/ภาค อุตสาหกรรม - รูปแบบโรงงานใน มหาวิทยาลัย - รูปแบบมหาวิทยาลัยใน โรงงาน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3. จัดตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อ เชื่อมโยงกับผู้จ้างงาน (Employability Center)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								4. พัฒนาศูนย์กลางการให้ บริการทางการศึกษาเพื่อ สนับสนุนความเป็นนานาชาติ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - ศูนย์ภาษา - คณะ/วิทยาลัย

ด้านการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ
และวัฒนธรรมสร้างสรรค์

(RUTS Research & Academic Service
& Creative Culture Platform)

**RESEARCH AND INNOVATION TO ENHANCE INDUSTRIAL/BUSINESS COMPETITIVENESS
ACCORDING TO THE MISSION FOR COUNTRY**

INPUT

PROCESS

OUTPUT

OUTCOME / IMPACT

- Research-Academic Service-Cultural Topic
- 4M + 1S

- Expertise Professional
- Empower Competitive
- Motivation
- Excellence Center
- Ecosystem

- Innovation
- Personal Performance
- Management Efficiency
- Network

- Income
- Potential User
- Good Quality of Life

การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งสร้างงานวิจัย ที่มีการผสมผสานองค์ความรู้ในศาสตร์หลากหลายแขนงเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม อนุรักษ์และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรที่มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็ง ภายใต้ BCG Model (Bio - Circular- Green Economy) เป้าหมายเพื่อต้องการยกระดับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจด้วยการให้บริการวิชาการด้านนวัตกรรม ในเชิงการผลิต (Production) ปรับปรุงกระบวนการ (Process) และแก้ไขปัญหา เพิ่มคุณค่าการให้บริการ (Services)

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จ มหาวิทยาลัย จึงได้พัฒนาแพลตฟอร์มการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform) ซึ่งมีการบูรณาการภารกิจด้านวิจัย บริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดยมีองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยพัฒนาโจทย์วิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงต้นทุนและศักยภาพซึ่งเป็นทรัพยากรหลักของมหาวิทยาลัย ได้แก่ Man Money Material Management และ Social networks (4M+1S) ร่วมกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ

2. กระบวนการ (Process)

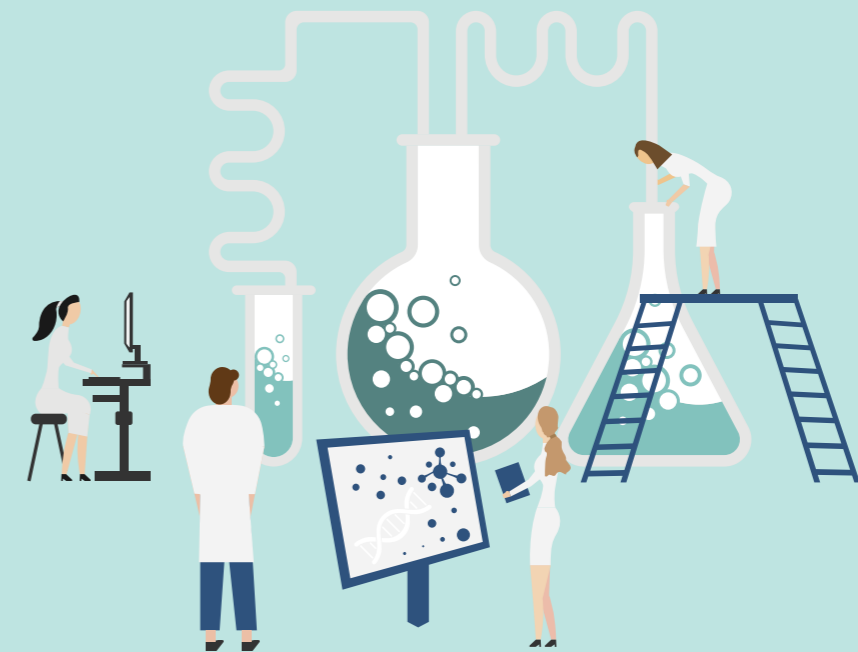
มหาวิทยาลัยพัฒนากระบวนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นสร้างความเชี่ยวชาญและความเป็นมืออาชีพ แก่ผู้ที่ทำหน้าที่วิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยการสร้างพลัง แรงจูงใจเชิงบวก เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน สนับสนุนส่งเสริมระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อหนุนเสริมการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม มีรูปแบบการดำเนินงาน 3 ลักษณะดังนี้ 1) แบบให้เปล่า (Free) 2) แบบร่วมทุน (Matching Fund) และ 3) แบบที่ก่อให้เกิดรายได้ (Income)

3. ผลผลิต (Output)

ผลผลิตที่ได้จากการวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม ได้แก่ นวัตกรรม ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม ที่มีสมรรถนะรายบุคคล ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงมีเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และภาคประชาชน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแบบมีส่วนร่วม

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลสำเร็จจากการวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม นำไปสู่การสร้างรายได้ แก่ผู้ใช้ประโยชน์ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่สังคมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 1. เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
พันธกิจ : 1. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
 2. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
 3. สืบถอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ

เป้าหมาย	ตัววัดผล	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		2566	2567	2568	2569	2570		
วิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการ วิจัย บริการวิชาการและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ 2. พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนา ประเทศ 3. ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น บนฐาน BCG Model	- รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)
	1. งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการวิจัย (ล้านบาท)	200						
	2. งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการบริการวิชาการและ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ล้านบาท)	100						
	ตัวชี้วัดเป้าหมาย (KPI)							
	1. บทความทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ (บทความ)	70	90	110	130	150		
	2. ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ เชิงพาณิชย์หรือสังคม (ผลงาน)	220	240	260	280	300		
	3. รายได้จากผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ Licencing (ล้านบาท)	0.5	1	2	3	5		
4. รางวัลด้านผู้ประกอบการของบุคคลทั่วไป (รางวัล)	20	30	40	50	60			

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1. พัฒนาระบบ กลไก และระบบนิเวศสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1. ร้อยละความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้านการวิจัย เทคโนโลยี บริการ วิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์	80	85	90	95	100	1. พัฒนา ทุกระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการบริหารจัดการการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ให้มีสมรรถนะสูงรองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัย/นักวิชาการ สู่การเป็นมืออาชีพ - การพัฒนานักจัดการงานวิจัย/โครงการ - การพัฒนานักบริหารงานวิจัย/โครงการ - การพัฒนางานวิจัย/โครงการ ขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบสูง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานภายใต้การใช้ทรัพยากรร่วมกันกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม - ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - เครื่องมือ/อุปกรณ์เฉพาะทางด้านงานวิจัย - ห้องปฏิบัติการทางสังคม (Social LAB)	2.00	2.50	3.00	4.00	5.00	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ทั้งในและต่างประเทศ - เครือข่ายความร่วมมือกับนักวิชาการ - เครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ - ฐานข้อมูลงานวิจัย/บริการวิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์ - ฐานข้อมูลความเชี่ยวชาญบุคลากร - ฐานข้อมูลห้องปฏิบัติการ - ฐานข้อมูลเครือข่ายความร่วมมือ - แพลตฟอร์มจับคู่ธุรกิจ - แพลตฟอร์มการพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม (Technopreneureship Platform)	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								6. สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรผลิตผลงานวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ - เงิน/รางวัล - การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ - เกียรติบัตร	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
2. พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ	1. สนับสนุนการวิจัยและบริการทางวิชาการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1. ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา (ผลงาน)	150	200	250	300	350	งานวิจัย 1. พัฒนาโจทย์วิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ร่วมกับผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม - ตอบโจทย์หมุดหมายการพัฒนาประเทศ - ตอบโจทย์เทคโนโลยีสำหรับอนาคต (Future Technology)	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
		2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ Products Champion (ผลิตภัณฑ์)	3	6	9	12	15	1. ส่งเสริมนวัตกรรมของบุคลากรและผู้เรียนเพื่อเข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา และการนำไปใช้ประโยชน์ - ผลงานตีพิมพ์/เผยแพร่ - สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์/NFT - Research Epo - Digital Marketing	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย
			2. บูรณาการงานวิจัย บริการวิชาการ ร่วมกับการเรียนการสอน - พัฒนาระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลงานวิจัย บริการวิชาการ ร่วมกับการเรียนการสอน	0.00	1.00	1.00	0.00	0.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย					
		3. ผลงานงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	15	30	45	60	75	1. ส่งเสริมการนำผลงานนวัตกรรมของบุคลากรและผู้เรียนเข้าสู่การประกวดแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย
			2. ยกระดับกลุ่มวิจัยและหน่วยวิจัยสู่ศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทาง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย					
		4. จำนวนผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม Technopreneurship (ราย)	10	20	30	40	50	งานบริการวิชาการ 1. ให้บริการทางวิชาการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม - บริการวิชาการแบบให้เปล่า - บริการวิชาการแบบร่วมทุน - บริการวิชาการแบบก่อให้เกิดรายได้	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
		5. งบประมาณบริการวิชาการจากการร่วมทุนกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม(ล้านบาท)	2	3	4	5	6	1. พัฒนาหลักสูตรการให้บริการวิชาการสำหรับผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี คณะ/วิทยาลัย
		6. งบประมาณบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้ (ล้านบาท)	20	30	40	50	60	1. ส่งเสริมการนำผลงานบริการวิชาการ เข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา หรือการนำไปใช้ประโยชน์ - สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์ /สินทรัพย์ดิจิทัล (NFT) - ตลาดดิจิทัล"	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
2. พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ Products Champion ที่สามารถตอบสนองการใช้ประโยชน์แก่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	3.00		6.00	9.00	12.00	15.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย							

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
	2. พัฒนาผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยี และ นวัตกรรม รองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1. งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (ล้านบาท)	100	200	300	400	500	1. สร้างผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม - กิจกรรม Inspiration - กิจกรรม Training - กิจกรรม Bootcamp - กิจกรรม Launchpad Showcase - กิจกรรม SMEs & IDE	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
3. ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรคด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บนฐาน BCG Model	1. พัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ	1. ผลงานนวัตกรรมที่สนับสนุนวัฒนธรรมสร้างสรรคสู่การนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	2	4	6	8	10	1. ส่งเสริมการจัดการองค์ความรู้ จากทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - รวบรวมองค์ความรู้ แหล่งทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - สร้างคุณค่าสู่มูลค่าเพิ่ม บนฐานทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ยกระดับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาสภาพแวดล้อมอุตสาหกรรมสร้างสรรค - สร้างสิ่งแวดลอมสนับสนุนการดำเนินงานอุตสาหกรรมสร้างสรรค (กฎระเบียบ การสร้างแรงบันดาลใจ กลุ่มสังคมคนสร้างสรรค) - สร้างพื้นที่แหล่งบันดาลใจ เช่น เมืองสร้างสรรค (Creative district) ศูนย์ความคิดสร้างสรรค (Creative Hub)	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนาผู้ประกอบการสร้างสรรค บนฐาน BCG Model - พัฒนานวัตกรรมทางวัฒนธรรมสร้างสรรค - บ่มเพาะผู้ประกอบการสร้างสรรค ด้วยกระบวนการ Design Thinking, Service Design - ยกระดับผู้ประกอบการสร้างสรรค (R-U-N Skill)	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								4. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค - สร้างโอกาสทางธุรกิจ ช่องทางการตลาดดิจิทัล (Offline/Online/NFT) - สร้างความเข้มแข็งทางการเงิน (การเข้าถึงแหล่งทุน/การร่วมทุน/การบริหารจัดการการลงทุน) - สร้างและยกระดับสินค้าและบริการสร้างสรรคด้วย Soft Power	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย

ด้านการจัดการองค์กร
สมัยใหม่

(RUTS Modern Organization
Management Platform)

RUTS MODERN ORGANIZATION MANAGEMENT

DIGITAL MANAGEMENT

- Digital University
- Green University

DIGITAL MANPOWER

- Digital Culture
- Digital Transformation Leadership
- Re-RUTS Lecturers

ASSET AND FINANCIAL MANAGEMENT

- Farm, Rental, Government Bond, Mutual fund
- Endowment Fund, Holding Company, Digital Business
- Non-fungible token (NFT)
- Digital Transformation, Resources Sharing, Renewable Energy

DIGITAL ECOSYSTEM

- Infrastructure
- Digital Technology
- Cyber Security
- Cashless Society

SDGs

- THE Impact Rankings

การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบการจัดการองค์กรให้มีความทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทและภารกิจ สามารถหนุนเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในทุกมิติภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม พร้อมทั้งปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม เข้ามาช่วยและสนับสนุนในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านองค์กรไปสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs) โดยการจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform) มีองค์ประกอบ 5 ส่วนดังนี้

1. การบริหารจัดการดิจิทัล (Digital Management)

มหาวิทยาลัยวางแนวทางการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ได้แก่ การกำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล การปรับปรุงและพัฒนาทุกระดับและกลไกสนับสนุนการบริหารจัดการดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีความเหมาะสม ยืดหยุ่นและคล่องตัว การผลักดันเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ การพัฒนาระบบให้บริการทุกมิติด้วยระบบดิจิทัล เช่น ระบบงบประมาณ การเงิน การคลัง ระบบบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบบริหารทรัพย์สิน ระบบสื่อสารองค์กร เป็นต้น รวมถึงส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและแพลตฟอร์มสนับสนุนการให้บริการด้านต่างๆ ตลอดจนพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green Campus)

2. การพัฒนาบุคลากรดิจิทัล (Digital Manpower)

มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัลด้วยการส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีคุณลักษณะบุคลากรดิจิทัล ที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะภาษาต่างประเทศ รวมไปถึงทักษะแห่งอนาคตที่มีความจำเป็นให้มีความสอดคล้องกับภาระงาน สร้างผู้นำเพื่อการเปลี่ยนผ่านไปสู่องค์กรดิจิทัล รวมไปถึงพัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ วิชาชีพที่สูงขึ้น ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลตามภารกิจอย่างเป็นรูปธรรมทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน

3. การบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ (Asset and Financial Management)

มหาวิทยาลัยบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ ด้วยการจัดการฟาร์มอัจฉริยะ เกษตรแปลงใหญ่ การให้เช่าพื้นที่ การลงทุนในหุ้น กองทุน พันธบัตร การลงทุนทางธุรกิจ รวมไปถึงส่งเสริมการจัดหารายได้จากสินทรัพย์ดิจิทัล "NFT" และให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการดำเนินงาน การใช้พลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนเพื่อลดรายจ่าย เป้าหมายเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

4. การสร้างระบบนิเวศดิจิทัล (Digital Ecosystem)

มหาวิทยาลัยสร้างและเตรียมความพร้อมระบบนิเวศดิจิทัลสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงแห่งอนาคต ได้แก่ การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม การพัฒนาและนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล รวมไปถึงการส่งเสริมและพัฒนาระบบสังคมไร้เงินสดในมหาวิทยาลัย

4. บริหารจัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)

มหาวิทยาลัยบูรณาการการทำงานในทุกมิติเพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ซึ่งประกอบด้วย 17 เป้าหมายที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ 1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับ การจัดการปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลก รุ่นต่อไป 3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ 4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ 5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อน เพื่อผลักดันมหาวิทยาลัยเข้าสู่การจัดอันดับ โดย Times Higher Education ต่อไป

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 เป็นองค์กรสมัยใหม่
พันธกิจ : 1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายประเทศ
 2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม หรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
 3. ให้บริการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
 4. สืบถอดคิดปวัตนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570		
พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. ขับเคลื่อนองค์กรด้วยระบบบริหารจัดการดิจิทัลที่มีสมรรถนะสูง 2. พัฒนาบุคลากรดิจิทัลที่มีทักษะแห่งอนาคต และมีสมรรถนะสูง 3. บริหารทรัพยากรและจัดหารายได้เพื่อการพึ่งพาตนเอง 4. สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง 5. จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	รองอธิการบดี (ผศ.สิริโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.อุดร นามเสน) (ผศ.สุภาพ ชุกกลิ่น)
	1. มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร (ระดับ)	5						
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. ระยะเวลาในการให้บริการด้านการจัดการศึกษาตลง (ระดับ) - ระดับ 1 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 40 - ระดับ 2 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 3 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 4 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 5 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง มากกว่าร้อยละ 70	2	3	4	5	5		
2. รางวัล Digital Government Award : DG Award - ระดับ 1 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 2 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 3 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 4 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 80 - ระดับ 5 = คะแนนการประเมิน มากกว่าร้อยละ 80 หรือได้รับรางวัล Digital Government Award : DG Award	1	2	3	4	5			

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. ขับเคลื่อนองค์กรด้วยระบบบริหารจัดการดิจิทัลที่มีสมรรถนะสูง	1. พัฒนาระบบและกลไกรองรับการบริหารจัดการดิจิทัล	1. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการด้านการบริหารจัดการองค์กร	80	85	90	95	100	1. จัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการดิจิทัลที่มีสมรรถนะสูง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	สำนักงานอธิการบดี
								2. พัฒนากฎระเบียบ ข้อบังคับ และกลไกที่สนับสนุนการบริหารจัดการดิจิทัล	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	สำนักงานอธิการบดี
								3. ปรับโครงสร้างและการบริหารจัดการองค์กรให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	กองบริหารงานบุคคล
								4. ผลักดันมหาวิทยาลัย เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	กองบริหารงานบุคคล
2. ขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล	1. นวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการองค์กร	5	10	15	20	25	1. ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมสำหรับการให้บริการ - ด้านการจัดการศึกษา - ด้านการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล - ด้านการสร้างผลงานวิจัย นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ - ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัย	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	ทุกหน่วยงาน	
	2. จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร (สะสม) *ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ระบบที่พัฒนาเสร็จสมบูรณ์เต็มรูปแบบตามวงจรพัฒนาระบบ (System Analysis and Design)	3	4	5	6	7	1. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการดำเนินงาน ด้านต่างๆ ดังนี้ - ด้านนโยบายและแผน - ด้านการเงิน การคลัง - ด้านบริหารทรัพยากรบุคคล - ด้านบริการนักศึกษา - ด้านการจัดการหนังสือราชการ - ด้านการสื่อสารองค์กร - ด้านการบริหารจัดการทรัพย์สินและหารายได้ - ด้านหลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา - ด้านระบบการประกันคุณภาพการศึกษา"	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	สำนัก/สถาบัน/กอง	
3. ขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวตามองค์ประกอบของ Green Campus	1. ผลงานนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรตามองค์ประกอบของ Green Campus (ผลงาน)	1	1	2	2	2	1. กำหนดพื้นที่ในมหาวิทยาลัยเพื่อปลูกรักษาให้มีลักษณะเป็นป่า (หมวดสถานที่และโครงสร้างพื้นฐาน: UI Green matrix 2017)	0.30	0.30	0.30	0.30	0.30	ทุกหน่วยงาน	
							2. การส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ประหยัดพลังงาน (หมวดพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ : UI Green matrix 2017)	0.30	0.30	0.30	0.30	0.30	ทุกหน่วยงาน	
							3. กำหนดนโยบายด้านการใช้กระดาษและพลาสติก (หมวดของเสีย : UI Green matrix 2017)	0.30	0.30	0.30	0.30	0.30	ทุกหน่วยงาน	

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

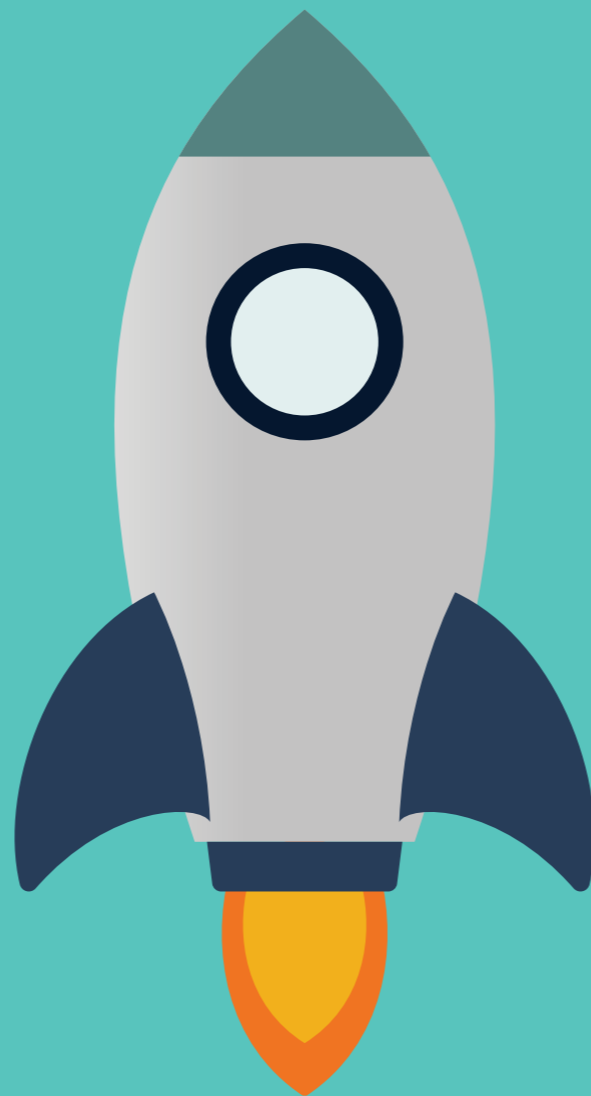
กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								4. ด้านการบริหารจัดการน้ำ (หมวดน้ำ : UI Green matrix 2017)	0.30	0.30	0.30	0.30	0.30	ทุกหน่วยงาน
								5. ด้านการจัดการขนส่ง (หมวดการขนส่ง : UI Green matrix 2017)	0.30	0.30	0.30	0.30	0.30	ทุกหน่วยงาน
								6. ด้านการศึกษา(หมวดการศึกษา : UI Green matrix 2017)	0.30	0.30	0.30	0.30	0.30	ทุกหน่วยงาน
2. พัฒนาบุคลากรดิจิทัลที่มีทักษะแห่งอนาคต และมีสมรรถนะสูง	1. ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	1. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการทดสอบสมรรถนะวิชาการและวิชาชีพ	80	85	90	95	100	1. สร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล (Digital Culture) - ทุกที่ ทุกเวลา ทุกอุปกรณ์ (Anywhere Anytime Anydevice) - ทำงานร่วมกัน (Teamwork) - ความถูกต้อง (Accuracy) - สร้างสรรค์สิ่งใหม่ (Innovative) - เข้าถึงฐานข้อมูล (Accessibility) - ทำให้ง่ายสำหรับผู้รับบริการ (Easy)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ทุกหน่วยงาน
								2. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	ทุกหน่วยงาน
								3. พัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.0	กองบริหารงานบุคคล
		2. บุคลากรที่ผ่านการพัฒนาเป็นผู้นำเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่ยุคดิจิทัลเพื่อการเปลี่ยนแปลง (คน)	50	50	50	50	50	1. สร้างผู้นำเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่ยุคดิจิทัลเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Digital Transformation Leadership)	1.50	1.0	1.50	1.50	1.50	กองบริหารงานบุคคล
	2. บริหารจัดการบุคลากรสายวิชาการเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงแห่งอนาคต	- ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่สอนเป็นหลัก - ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่วิจัยเป็นหลัก - ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่บริการวิชาการเป็นหลัก - ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นหลัก	80	74	68	62	56	1. บริหารบุคลากรสายวิชาการให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด - กำหนดนโยบายการบริหาร - พัฒนาระบบและกลไกการบริหาร - พัฒนาระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ที่สอดคล้องกับบุคลากรสายวิชาการแต่ละกลุ่ม	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	กองบริหารงานบุคคล

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

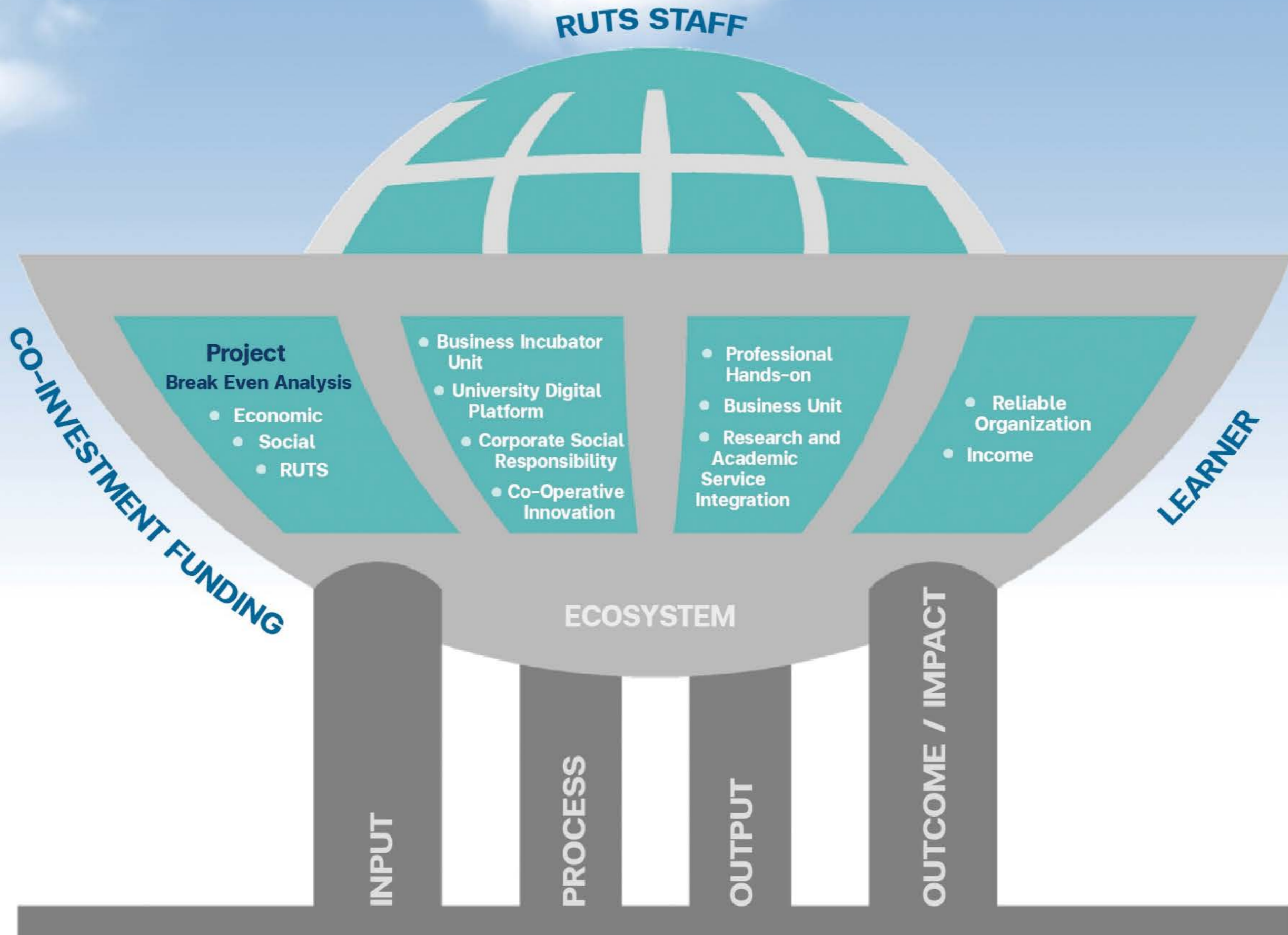
กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ	
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570		
3. บริหารทรัพย์สินและจัดหา รายได้ เพื่อการพึ่งพาตนเอง	1. จัดหารายได้ ลดรายจ่าย และการหาผลประโยชน์จาก ทรัพย์สิน	1. รายได้จากการบริหาร ทรัพย์สิน (ล้านบาท)	40	60	80	100	120	1. บริหารทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ - งานฟาร์ม - การให้เช่าพื้นที่ - หุ่น กองทุน สลากออมทรัพย์ พันธบัตร - การลงทุนทางธุรกิจ (Endowment Fund/Holding Company/Digital Business) - สินทรัพย์ดิจิทัล "NFT" - การใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มดิจิทัล (Marketplace) - การจัดการทุนมนุษย์ (Human Capital Management)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	สำนักงานอธิการบดี	
		2. ร้อยละการลดลงของ รายจ่ายดำเนินงาน	5	10	15	20	25	1. การลดรายจ่ายองค์กรเพื่อส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง - ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกัน - ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ - ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	ทุกหน่วยงาน	
4. สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการ องค์กร เพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลง	1. พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัล รองรับการเปลี่ยนแปลง	1. ร้อยละความพึงพอใจของ ผู้รับบริการระบบนิเวศดิจิทัล	80	85	90	95	100	1. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่องค์กรดิจิทัล	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยี สารสนเทศ	
								2. สร้างความมั่นคง และปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยี สารสนเทศ	
								3. พัฒนาระบบสังคมไร้เงินสดในมหาวิทยาลัย (Cashless Society)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยี สารสนเทศ	
								4. เตรียมความพร้อมระบบนิเวศที่รองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต - โรคติดต่ออุบัติใหม่ (Emerging Infectious Disease) - การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ(Climate Change) - การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีแห่งอนาคต (Future Technology Change)	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	สำนักงานอธิการบดี	
5. จัดการองค์กรสู่เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	1. ขับเคลื่อนการดำเนินงาน ตามภารกิจตอบสนอง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	1. จำนวนเป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อเข้าสู่ระบบการจัดอันดับ มหาวิทยาลัย โดย THE Impact Ranking (เป้าหมาย สะสม) *** การเตรียมความพร้อม และการนำเข้าข้อมูล เข้าสู่การ จัดอันดับ 1) Register THE. 2) Institution profile	***	3	4	5	5	1. กำหนดนโยบายการจัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2. จัดตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายที่ มหาวิทยาลัยกำหนด 3. พัฒนาระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลและสร้างการรับรู้							สำนักงานอธิการบดี

ด้านการสร้างความโดดเด่น
เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

(RUTS Reinventing Platform)

**TO CREATE BUSINESS OPPORTUNITIES
TO PROFESSIONAL HANDS-ON**

การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งพัฒนาความเป็นเลิศและความโดดเด่นเฉพาะทาง ที่สอดคล้องกับทิศทางและความต้องการของประเทศ ด้วยการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงตามความเชี่ยวชาญ ภายใต้ยุทธศาสตร์การแบ่งกลุ่มของอุดมศึกษา ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology & Innovation) ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะสูงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองการพัฒนาอุตสาหกรรมและสังคม ตามทิศทางและจุดเน้นของประเทศ ภายใต้รูปแบบการทำงานแบบจตุรภาคี (Quadruple Helix) ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน สังคม มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และเครือข่ายในและต่างประเทศ

มหาวิทยาลัย จึงได้พัฒนาแพลตฟอร์มการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลงขึ้น เพื่อเป็นกรอบและแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่การสร้างโอกาสทางธุรกิจเพื่อสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมมืออาชีพ โดยมีลักษณะการดำเนินงานแบบ Project Base ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องหลัก 3 ฝ่าย ได้แก่ บุคลากร นักศึกษา และหน่วยงานผู้ร่วมทุน โดยแพลตฟอร์มการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยจัดหา หรือให้บริการทางวิชาการเชิงพาณิชย์ตามโจทย์ความต้องการของผู้รับบริการ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งมีการออกแบบวิธีการที่คำนึงความคุ้มค่าทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และนโยบายของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยกลุ่มผู้รับบริการประกอบด้วยภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน

2. กระบวนการ (Process)

มหาวิทยาลัยมีกระบวนการให้บริการ โดยการเตรียมความพร้อมทรัพยากรบุคคล ที่มีองค์ประกอบของบุคลากรสายวิชาการ สายสนับสนุน นักศึกษา และศิษย์เก่า โดยมีการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ องค์ความรู้ด้านการวิจัย และระบบนิเวศ เพื่อให้บริการ 4 รูปแบบดังนี้

- การสร้างผู้ประกอบการและธุรกิจใหม่
- การพัฒนาหรือเชื่อมโยงสินค้าและบริการของชุมชนเข้าสู่แพลตฟอร์มดิจิทัล
- การพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม
- การร่วมทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมกับเครือข่าย

3. ผลผลิต (Output)

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีผลผลิตจากการให้บริการ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนและบุคลากรเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีความเป็นมืออาชีพ มีทักษะปฏิบัติ นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ รวมไปถึงก่อให้เกิดหน่วยธุรกิจใหม่ในมหาวิทยาลัย ที่มีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการและวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือและเป็นมืออาชีพในด้านการนำนวัตกรรมไปยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์ นำไปสู่การสร้างรายได้เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัวชี้วัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

พันธกิจ :

- ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570		
ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อมอบให้ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม 2. สร้างโอกาสทางธุรกิจบนฐานนวัตกรรมด้านการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	รองอธิการบดี (ผศ.ดอctor นามเสน) (ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม)
	1. งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (ล้านบาท)	50						
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ หรือส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University- Industry Linkage (หน่วยงาน)	50	60	70	80	90		

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. บริหารจัดการองค์กร สนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	1. พัฒนาระบบและกลไกการสร้างโอกาสทางธุรกิจ	1. ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบและกลไกการสร้างโอกาสทางธุรกิจ (ร้อยละ)	80	85	90	95	100	1. จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน (สำนักงาน บุคลากร และงบประมาณ)	20.00	5.00	1.00	1.00	1.00	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ
			0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2. พัฒนา กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการให้บริการทางธุรกิจ - ด้านการเงิน การคลัง ที่มีความคล่องตัว และมีความยืดหยุ่น ภายใต้ความสอดคล้องของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง - ด้านการสร้างความแรงจูงใจในการเชื่อมโยงบุคคลเข้าร่วมดำเนินโครงการ (รายได้ การประเมินความดีความชอบ) - ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานราชการ (การแปลงชั่วโมงงานเป็นชั่วโมงสอน หรืองานประจำ โดยประเมินผลการปฏิบัติงานราชการเฉพาะกลุ่ม) - ด้านการเทียบโอนหน่วยกิตของนักศึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ
			0	0	0	0	0	3. พัฒนาระบบการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ และวิจัย ที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมสู่การให้บริการทางธุรกิจ	0	0	0	0	0	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
			0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	4. แสวงหาและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างพันธมิตรในการดำเนินงานร่วมกัน	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ
	2. สร้างระบบการบริการที่ทันสมัย และสนับสนุนระบบนิเวศที่เหมาะสม	1. ความพึงพอใจของผู้รับบริการทางธุรกิจ (ร้อยละ)	80	85	90	95	100	1. พัฒนาระบบการ ขั้นตอนการให้บริการด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล - ระบบจัดหา หรือรับเข้าโครงการ - ระบบคัดเลือกโครงการ - ระบบเตรียมทรัพยากรโครงการ (บุคลากร องค์ความรู้ทางวิชาการ งานวิจัย-ระบบนิเวศ ได้แก่ LAB,Co-LAB, Coworking Space, Consult เครื่องมือ อุปกรณ์) - ระบบความเชี่ยวชาญของบุคลากร - ระบบพิจารณาโครงการ	5.00	3.00	2.00	2.00	2.00	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ
								- ระบบคัดเลือกบุคลากรโครงการ (บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า บุคคลภายนอก) - ระบบเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก - ระบบการตลาด - ระบบให้บริการลูกค้า - ระบบการเงินและเบิกจ่าย - ระบบสื่อสารองค์กร (ภายใน-นอก) - ระบบบริหารทรัพยากรบุคคล - ระบบติดตามและประเมินผลโครงการ						
							2. พัฒนาพื้นที่ และจัดหาเครื่องมือ สนับสนุนการให้บริการ (LAB, Co-LAB, Coworking Space, Consult)	10.00	10.00	10.00	5.00	5.00	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ	

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
2. สร้างโอกาสทางธุรกิจ บนฐานนักปฏิบัติการด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ให้บริการทางธุรกิจบนฐาน นักปฏิบัติการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม	1. รายได้จากบริการให้บริการ ทางธุรกิจ (ล้านบาท)	2	3	4	5	6	1. พัฒนาผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	หน่วยสร้างโอกาส ทางธุรกิจ
		2. จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วม โครงการ (Team Projects) (คน)	50	100	150	200	250	2. พัฒนาหรือเชื่อมโยงสินค้าและบริการชุมชนเข้าสู่ Digital platform	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	
		3. จำนวนหน่วยธุรกิจที่ Spin Off (ธุรกิจ)	1	2	3	4	5	3. พัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	
							4. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกับเครือข่ายในลักษณะการร่วมทุน : Co-investment	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00		

การขับเคลื่อน แผนยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี
(พ.ศ. 2566-2570) ไปสู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติในระยะ 5 ปีที่สอง ภายใต้ความสอดคล้องของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บท และนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยได้กำหนดแนวทางขับเคลื่อนแผนไว้ ดังนี้

1. เผยแพร่และถ่ายทอดแผนสู่การปฏิบัติแก่หน่วยงานทุกระดับ โดยขับเคลื่อนให้หน่วยงานจัดทำแผนการพัฒนาหน่วยงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยผ่านกระบวนการดังนี้
 - 1.1 สร้างการรับรู้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อย่างทั่วถึงทุกระดับ
 - 1.2 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. จัดทำและทบทวนแผนฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการมีส่วนร่วมของประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน
3. จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีที่มีความสอดคล้องและบูรณาการร่วมกับแผนที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ
4. จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยการจัดทำแผนงาน/โครงการ และรายการที่สนับสนุนและผลักดันให้แผนการพัฒนามหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ในทุกมิติ
5. ทุกหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติงานประจำปี จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของมหาวิทยาลัย
6. ทบทวนแผนระยะปานกลางแต่ละระยะ ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้
 - 6.1 แผนสิ้นสุดระยะเวลา
 - 6.2 สภาพแวดล้อมและบริบทจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อองค์กร มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เช่น
 - นโยบายภาครัฐ การเมือง การปกครอง
 - ข้อกำหนดและกบฏญัตติทางกฎหมาย
 - สภาพสังคมเศรษฐกิจ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และโรคอุบัติใหม่
 - นโยบายและกรอบทิศทางการพัฒนาระดับองค์กรมีการเปลี่ยนแปลง
7. กำกับติดตามและประเมินผลแผนแต่ละช่วงปีอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาแผนต่อไป

วิสัยทัศน์ 20 ปี
(พ.ศ. 2561-2580)

มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม

วิสัยทัศน์ 5 ปี
(พ.ศ. 2566-2570)

มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง

พันธกิจ	1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ	1. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้าง มูลค่าเชิงพาณิชย์ 2. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรม สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน 3. สืบทอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทาง วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนอง อุตสาหกรรมเป้าหมายประเทศ 2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม หรือสร้าง มูลค่าเชิงพาณิชย์ 3. ให้บริการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน 4. สืบทอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรม สร้างสรรค์	1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของ ประเทศ 2. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วย นวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
เป้าหมาย	กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วย วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม	เป็นองค์กรสมัยใหม่	เป็นเสาหลักของภูมิภาค เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดก ทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม
ยุทธศาสตร์	สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่สังคมแห่งโอกาสและความ เสมอภาคทางการศึกษา	สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมาย การพัฒนาประเทศ	สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูง เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก	สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ยั่งยืนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน
เป้าประสงค์	1. ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ	1. วิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	1. พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล	1. ยั่งยืนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อน ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
กลยุทธ์	1. สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบ นอกกระบบ และนานาชาติ 2. พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและ พัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรม เป้าหมายของประเทศ 3. พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษา ในระดับนานาชาติ 4. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff) 5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็น ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรม 6. พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	1.สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ 2. พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ 3.ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุน ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บนฐาน BCG Model	1. ยั่งยืนองค์กรด้วยระบบบริหารจัดการดิจิทัล ที่มีสมรรถนะสูง 2. พัฒนาคูคลากระบบดิจิทัลที่มีทักษะแห่งอนาคต และมี สมรรถนะสูง 3. บริหารทรัพยากรและจัดหารายได้ เพื่อการ พึ่งพาตนเอง 4. สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหาร จัดการองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง 5. จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	1. บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาส ทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม 2. สร้างโอกาสทางธุรกิจบนฐานนักปฏิบัติการ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ผู้รับผิดชอบดำเนินการ และผู้กำกับดูแล
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results : KR) และตัวชี้วัดในระดับเป้าประสงค์/
ระดับมาตรการ/ตัวชี้วัดตามการแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI				
								การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ
ด้านการจัดการศึกษา												
1.	1.	ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับของแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ)	80					✓			รองอธิการบดี (ผศ.ดร.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม)	รองอธิการบดี (ผศ.ดร.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม)
2.	2.	ผู้เรียนและบัณฑิตเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ร้อยละ)	50					✓	✓		รองอธิการบดี (ผศ.ดร.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม)	
3.	3.	หลักสูตรเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ (ร้อยละ)	30	35	40	45	50		✓	✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
4.	4.	บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent mobility consultation) (ร้อยละ)	10	15	20	25	30		✓	✓	คณะ/วิทยาลัย	
5.	5.	ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ (ระดับ) ระดับการประเมิน 1) มีนโยบายส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 2) มีเครือข่ายผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 3) มีโครงการ/กิจกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 4) มีรายวิชาเฉพาะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 5) มี Platform ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ เกณฑ์ประเมิน ระดับ 1 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1 ระดับ 2 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2 ระดับ 3 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3 ระดับ 4 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4 ระดับ 5 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4+5	5	5	5	5	5		✓	✓	คณะ/วิทยาลัย	

ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI				
								การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ
6.	6.	ระดับความสำเร็จของกระบวนการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ระดับการประเมิน 1) จัดตั้งหน่วยรับเข้าของผู้เรียน 2) สร้างระบบการตลาดสมัยใหม่เพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 3) สร้างความเชื่อมโยงการรับเข้าของผู้เรียนกับเครือข่ายเป้าหมาย 4) สร้างความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาเครือข่าย (Educational Pipeline) 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะทางเพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 6) สร้างระบบการรับเข้าสำหรับนักศึกษาที่ขาดออกของมหาวิทยาลัย เกณฑ์ประเมิน - ระดับ 1 คือ 1+2+3 - ระดับ 2 คือ 1+2+3+4 - ระดับ 3 คือ 1+2+3+4+5 - ระดับ 4 คือ 1+2+3+4+5+6 - ระดับ 5 คือ ทุกหลักสูตรรับผู้เรียนได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของแผน	5	5	5	5	5			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
7.	7.	จำนวนนักศึกษาที่ต้อออก (ร้อยละ)	5	4	3	2	1			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
8.	8.	จำนวนหลักสูตร (Degree) ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง ร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (หลักสูตรสะสม)	3	6	9	12	15			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
9.	9.	จำนวนหลักสูตร Non degree ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง มีผู้เรียนเป็นไปตามแผน (หลักสูตรสะสม)	15	30	45	60	75			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
10.	10.	จำนวนหลักสูตร Degree และ Non-degree	1	2	3	4	5			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
11.	11.	จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Degree (หลักสูตรสะสม)	1	2	3	4	5			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
12.	12.	จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Non-degree (หลักสูตรสะสม)	5	6	7	8	9			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	

ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI				
								การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ
13.	13.	ร้อยละของผู้สอนที่เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff) คุณสมบัติผู้สอนมืออาชีพ (Professional Academic Staff) ประกอบด้วย 1) Smart Coach 2) ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ (Academic Expertise) 3) ตำแหน่งทางวิชาการ (Academic Ranking) 4) ประสบการณ์การทำงาน (Working Experience) 5) การแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคเอกชน (Talent Mobility) (ผู้สอนที่เป็นมืออาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ใน 5)	20	30	40	50	60			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
14.	14.	ร้อยละของผู้สอนที่จัดการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)	60	70	80	90	100			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
15.	15.	ร้อยละของผู้สอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	60	70	80	90	100			✓	สำนักวิทยบริการและ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ คณะ/วิทยาลัย	
16.	16.	ร้อยละของผู้สอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	50	55	60	65	70			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
17.	17.	ร้อยละของผู้เรียนที่มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต ทักษะแห่งอนาคตของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ทักษะการใช้ชีวิตแห่งโลกสมัยใหม่ 2) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 3) ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) 4) ทักษะภาษาต่างประเทศ (Language Literacy) 5) ทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน (Financial Literacy)	80	85	90	95	100			✓	กองพัฒนานักศึกษา / คณะ/วิทยาลัย	
18.	18.	ร้อยละของผู้ที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก (จากผู้เข้าสอบทั้งหมด)	80	90	90	90	90			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
19.	19.	รางวัลด้านผู้ประกอบการของผู้เรียน (รางวัล)	600	800	1,000	1,200	1,400		✓	✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
20.	20.	นวัตกรรมของผู้เรียนที่นำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ (ผลงาน)	30	60	90	120	150			✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	

ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล		
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI					
								การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ	
21.	21.	งบประมาณจากเครือข่ายภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนการจัดการศึกษา (ล้านบาท)	1	2	3	4	5			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน/สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		
22.	22.	กิจกรรมความร่วมมือระหว่างศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัย (กิจกรรม)	15	20	30	40	50			✓	กองพัฒนานักศึกษา / คณะ/วิทยาลัย		
23.	23.	ผู้รับบริการที่นำองค์ความรู้จากแพลตฟอร์มสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ (คน)	1,000	2,000	3,000	4,000	5,000			✓	สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		
24.	24.	ร้อยละของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ แพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ ประกอบด้วย - ระบบจัดการหลักสูตร (Course Management) - ระบบการสร้างบทเรียน (Content Management) - ระบบการทดสอบและประเมินผล (Test and Evaluation System) - ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ (Course Tools) - ระบบจัดการข้อมูล (Data Management System)	30	40	50	60	70			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน/สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ/คณะ/วิทยาลัย		
25.	25.	ผู้รับบริการศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (คน)	5,000	6,000	7,000	8,000	9,000			✓	สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน/สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		
การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์													
26.	1.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการวิจัย (ล้านบาท)	200					✓				รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)	รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)
27.	2.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการบริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ล้านบาท)	100					✓				รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)	
28.	3.	บทความทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ (บทความ)	70	90	110	130	150			✓	สถาบันวิจัยและพัฒนา/คณะ/วิทยาลัย		
29.	4.	ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือสังคม (ผลงาน)	220	240	260	280	300			✓	สถาบันวิจัยและพัฒนา/สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		

ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล		
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI					
								การแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าประสงค์			มาตรการ	
30.	5.	รายได้จากผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ Licencing (ล้านบาท)	0.5	1	2	3	5		✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		
31.	6.	รางวัลด้านผู้ประกอบการของบุคคลทั่วไป (รางวัล)	20	30	40	50	60		✓	✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี	
32.	7.	ร้อยละความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้านการวิจัย เทคโนโลยี บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์	80	85	90	95	100			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
33.	8.	ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา (ผลงาน)	150	200	250	300	350			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
34.	9.	ต้นแบบผลิตภัณฑ์ Products Champion (ผลิตภัณฑ์)	3	6	9	12	15			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ คณะ/วิทยาลัย	
35.	10.	ผลงานงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	15	30	45	60	75			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ คณะ/วิทยาลัย	
36.	11.	จำนวนผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม Technopreneurship (ราย)	10	20	30	40	50			✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
37.	12.	งบประมาณบริการวิชาการจากการร่วมทุนกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (ล้านบาท)	2	3	4	5	6			✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
38.	13.	งบประมาณบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้ (ล้านบาท)	20	30	40	50	60			✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
39.	14.	งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (ล้านบาท)	100	200	300	400	500		✓	✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
40.	15.	ผลงานนวัตกรรมที่สนับสนุนวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่การนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	2	4	6	8	10			✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	

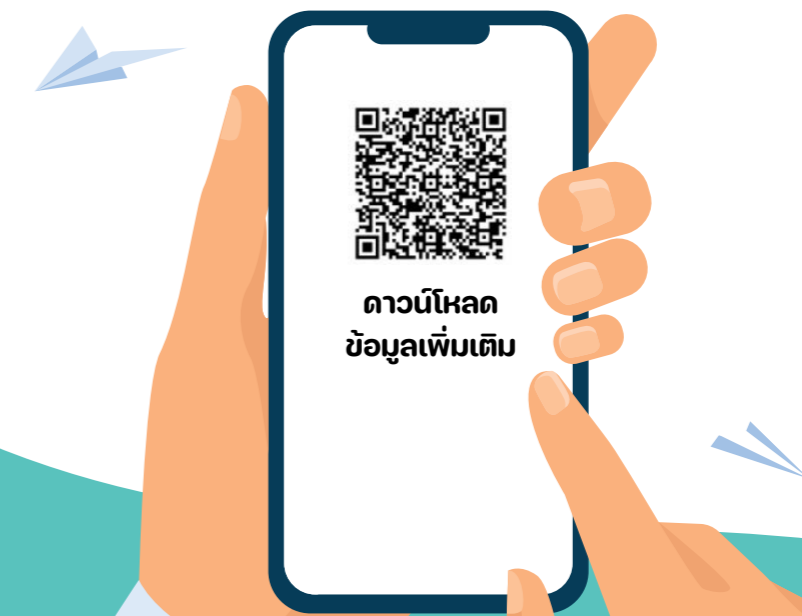
ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล		
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI					
								การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ	
ด้านการบริหารจัดการองค์กร													
41.	1.	มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร (ระดับ)	5					✓			รองอธิการบดี (ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง)	รองอธิการบดี (ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.อุดร นามเสน) (ผศ.สุเทพ ชุกลีน)	
42.	2.	ระยะเวลาในการให้บริการทางการศึกษาลดลง (ระดับ) - ระดับ 1 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 40 - ระดับ 2 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 3 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 4 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 5 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง มากกว่าร้อยละ 70	2	3	4	5	5			✓		สำนัก/สถาบัน/กอง	
43.	3.	รางวัล Digital Government Award : DG Award - ระดับ 1 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 2 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 3 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 4 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 80 - ระดับ 5 = คะแนนการประเมิน มากกว่าร้อยละ 80 หรือได้รับรางวัล Digital Government Award : DG Award	1	2	3	4	5			✓		สำนัก/สถาบัน/กอง	
44.	4.	ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการด้านการบริหารจัดการองค์กร	80	85	90	95	100				✓	สำนักงานอธิการบดี	
45.	5.	นวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการองค์กร	5	10	15	20	25				✓	ทุกหน่วยงาน	
46.	6.	จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร (สะสม)	3	4	5	6	7				✓	สำนัก/สถาบัน/กอง	
47.	7.	ผลงานนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรตามองค์ประกอบของ Green campus (ผลงาน)	1	1	2	2	2				✓	ทุกหน่วยงาน	
48.	8.	ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการทดสอบสมรรถนะวิชาการและวิชาชีพ	80	85	90	95	100				✓	ทุกหน่วยงาน	
49.	9.	บุคลากรที่ผ่านการพัฒนาเป็นผู้นำเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่ยุคดิจิทัลเพื่อการเปลี่ยนแปลง (คน)	50	50	50	50	50				✓	กองบริหารงานบุคคล	
50.	10.	ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่สอนเป็นหลัก ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่วิจัยเป็นหลัก ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่บริการวิชาการเป็นหลัก ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นหลัก	80 10 8 2	74 14 10 2	68 18 12 2	62 22 14 2	56 26 16 2				✓	กองบริหารงานบุคคล	

ลำดับที่	KR / KPI	ค่าเป้าหมาย					ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล		
		2566	2567	2568	2569	2570	KR	KPI					
								การแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าประสงค์			มาตรการ	
51.	11.	รายได้จากการบริหารทรัพย์สิน (ล้านบาท)	40	60	80	100	120			✓	สำนักงานอธิการบดี		
52.	12.	ร้อยละการลดลงของรายจ่ายดำเนินงาน	5	10	15	20	25			✓	ทุกหน่วยงาน		
53.	13.	ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการระบบนิเวศดิจิทัล	80	85	90	95	100			✓	สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ		
54.	14.	จำนวนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อเข้าสู่ระบบการจัดอันดับมหาวิทยาลัย โดย THE Impact Ranking (เป้าหมายสะสม) *** การเตรียมความพร้อมและการนำเข้าสู่ข้อมูล เข้าสู่การจัดอันดับ 1) Register THE. 2) Institution profile	**	3	4	5	6			✓	สำนักงานอธิการบดี		
ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง													
55.	1.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (ล้านบาท)	50					✓	✓			รองอธิการบดี (ผศ.อุตร นามเสน)	รองอธิการบดี (ผศ.ดร. อภิรักษ์ สงรักษ์)
56.	2.	ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ หรือส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University-Industry Linkage (หน่วยงาน)	50	60	70	80	90		✓	✓		รองอธิการบดี (ผศ.อุตร นามเสน) (ผศ.สิริโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.ดร. อภิรักษ์ สงรักษ์)	
57.	3.	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบและกลไกการสร้างโอกาสทางธุรกิจ (ร้อยละ)	80	85	90	95	100				✓	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ	
58.	4.	ความพึงพอใจของผู้รับบริการทางธุรกิจ (ร้อยละ)	80	85	90	95	100				✓	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ	
59.	5.	รายได้จากการให้บริการทางธุรกิจ (ล้านบาท)	2	3	4	5	6				✓	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ	
60.	6.	จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ (Team Projects) (คน)	50	100	150	200	250				✓	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ	
61.	7.	จำนวนหน่วยธุรกิจที่ Spin Off (ธุรกิจ)	1	2	3	4	5				✓	หน่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ	
รวม								6	9	10	45		

เอกสารประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

1. ปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ความท้าทายของโลกและของประเทศ
2. Sustainable Development Goal
3. BCG Model
4. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. 2560
5. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)
6. แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)
7. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13
9. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562 - 2565)
10. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษา 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
11. ร่างแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570
12. แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2560-2570)
13. แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566-2570)
14. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)
15. แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
16. นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563-2570)
17. แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570
18. กฎกระทรวง การจัดกลุ่มอุดมศึกษา
19. แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2565
20. แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน
21. แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน
22. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี(พ.ศ. 2561-2580)
23. กรอบนโยบายในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จากคณะกรรมการกำหนดกรอบนโยบาย จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

ภาคผนวก

คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา พงษ์พริยะเดชะ	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ทองหนูน้อย	กรรมการ
3. นางบุษลี ทิพย์มณฑา	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐนันท์กรณ น้อยเสงี่ยม	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา วณิชพันธ์ุ	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธรรม ชุมพร้อมญาติ	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญหทัย ใจเปี่ยม	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพจน์ มลิวัลย์	กรรมการ
9. นายพิทักษ์ สถิตวธรรณะ	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์จารุวัฒน์ เจริญจิต	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วธรรณพร ชีววัฒน์พงศ์	กรรมการ
12. นายทีปกรณ นฤมานนิสินี	กรรมการ
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยยะ ธนพัฒน์ศิริ	กรรมการและเลขานุการ
14. นางสาวเสาวลักษณ์ สังข์ขาว	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้าง ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิรักษ์ สงรักษ์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษณพงศ์ สิงขวาสี	กรรมการ
3. นายสถาพร ขุนเพชร	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์จตุรนต์ เจริญเนตรกุล	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พุทธกาล	กรรมการ
6. นายภาณุมาศ สุขบางตำ	กรรมการ
7. นางฟ้าไพไล ทวีสินโสภ	กรรมการ
8. นายจเร สุวรรณชาติ	กรรมการ
9. นางสาวกัทชญา สังขะกุล	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติร์ หอมเขียว	กรรมการ
11. นายบุญรัตน์ บุญรัมย์	กรรมการ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูเกียรติ ชูสกุล	กรรมการ
13. นางสาวสุธิภาณจน์ แก้วคงบุญ	กรรมการ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกาศิ์ ศรีชัย	กรรมการและเลขานุการ
15. นางสาวสุดคนึง ณ ระนอง	กรรมการและเลขานุการ
16. นายณัฐกฤติ ว่องธนฤต	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิศร นามเสน	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญหทัย ใจเปี่ยม	กรรมการ
3. นายจเร สุวรรณชาติ	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยยะ ธนพัฒน์ศิริ	กรรมการ
5. นางสาววันเพ็ญ จิตตพงศ์	กรรมการและเลขานุการ
6. นางสาวสุนิสา ทิพย์วาริ	ผู้ช่วยเลขานุการ
7. นายณัฐกฤติ ว่องธนฤต	ผู้ช่วยเลขานุการ

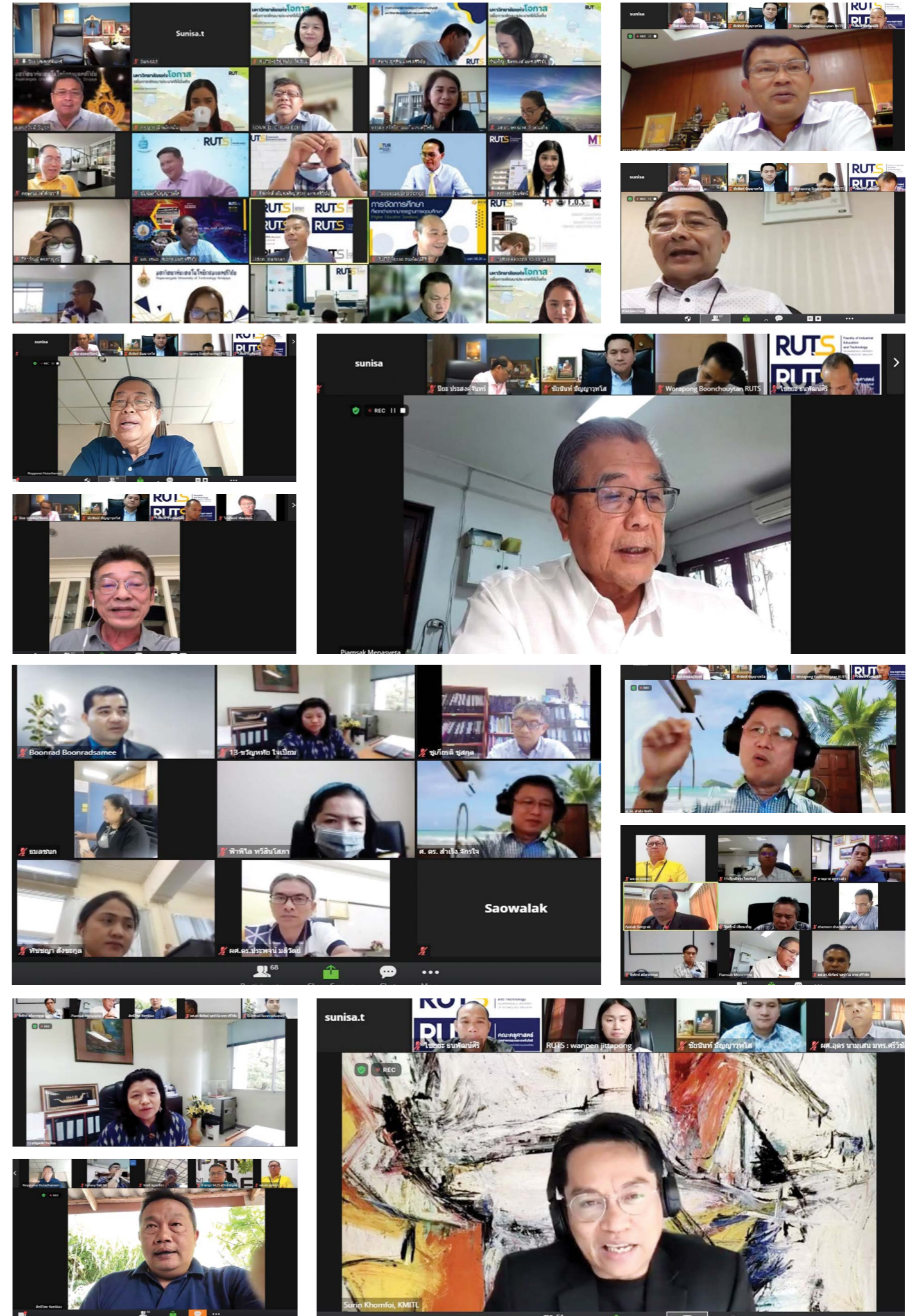
คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร

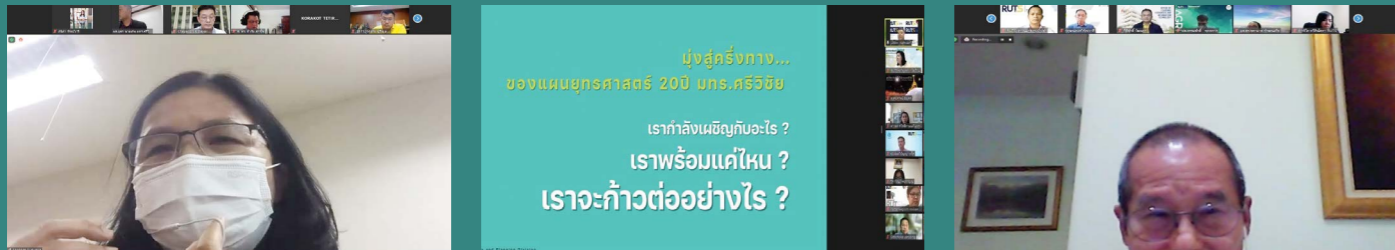
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิโชค จันทร์ย่อง	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ชุกลิน	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกสินทร์ พัฒนมนณี	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนอ สะอาด	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันติ สถิตวธรรณะ	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยนันท์ ปัญญาจุกใส	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ประสงค์จันทร์	กรรมการ
8. นายสัตวแพทย์สิริศักดิ์ ชัยข้าง	กรรมการ
9. นางสุภาพร ไชยรัตน์	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติกร ชันแกล้ว	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันทา บ้องสาย	กรรมการ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิระศักดิ์ เพ็ญเจริญ	กรรมการ
13. นางรมลชนก คงขวัญ	กรรมการ
14. นางสุฤธรรมณ์ หมัดหมื่น	กรรมการ
15. นายสิทธิพร บุญญานุวัตร	กรรมการและเลขานุการ
16. นางสาวณัฐวดี เทวมิตร	ผู้ช่วยเลขานุการ
17. นางสาวสุนิสา ทิพย์วาร	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างโดดเด่นเพื่อพลิกโฉม มหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิศร นามเสน	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด ชัยเพชร	กรรมการ
3. นายเกียรติขจร ไชยรัตน์	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรพงศ์ บุญช่วยแทน	กรรมการ
5. นายวิศิษฐ์ศักดิ์ ทับยัง	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยรัตน์ จุสปาโล	กรรมการ
7. นายธนาคารณ์ ตำสุด	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคริยา ฉลาด	กรรมการ
9. นายเจษฎา ร่มเย็น	กรรมการ
10. นายศิริศักดิ์ ศิริภิบาล	กรรมการ
11. นายฐานวิทย์ แนนใส	กรรมการ
12. นางสาววันเพ็ญ จิตตพงศ์	กรรมการและเลขานุการ

ประมวลภาพ การดำเนินงาน

PORRAMATE CHUMYIM Ph.D.

SENIOR ADVISOR

BUSINESS CONSULTANT

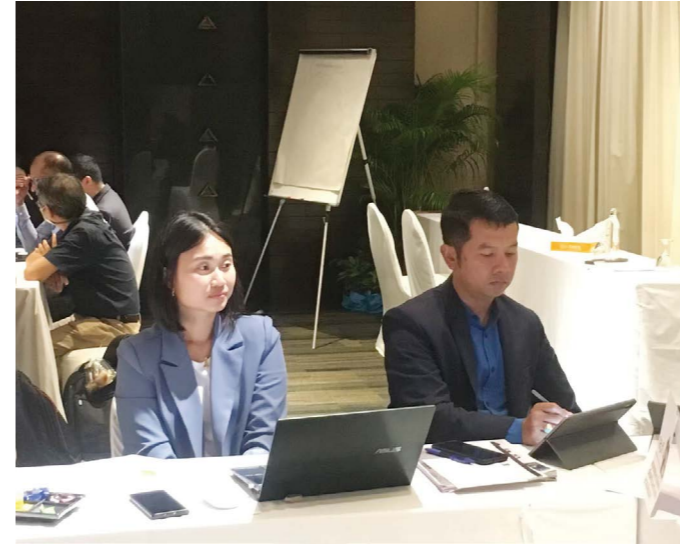
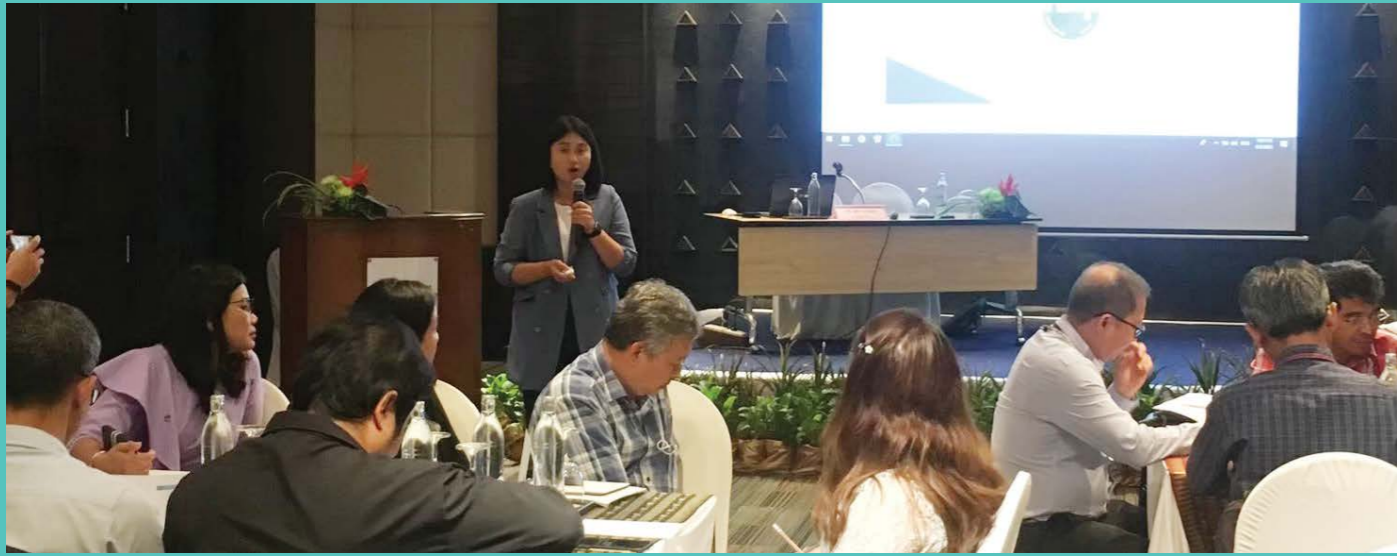
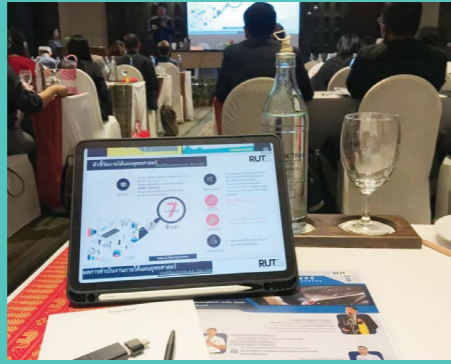
STRATEGY & BUSINESS DESIGN FACILITATOR

Porramate Chumyim

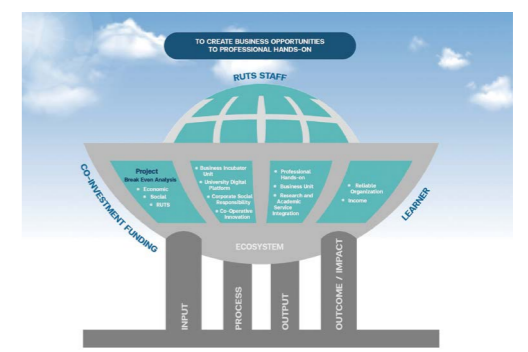
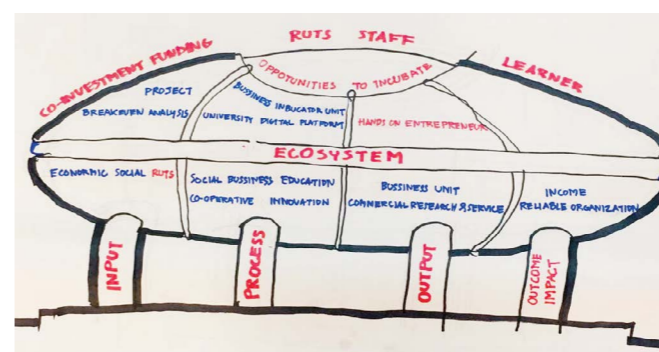
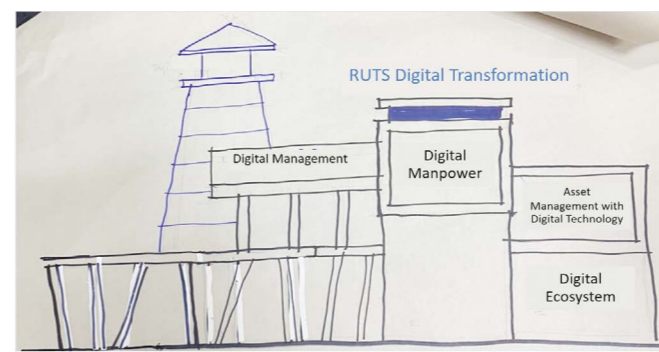
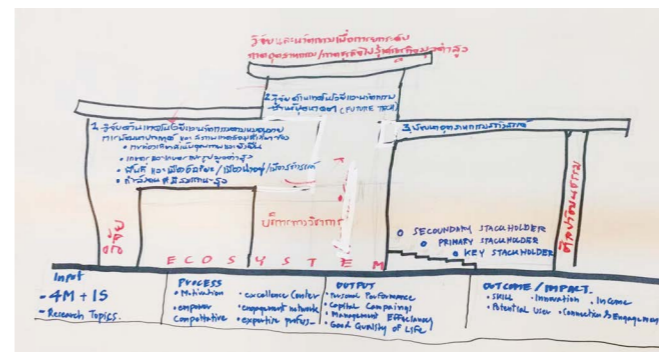
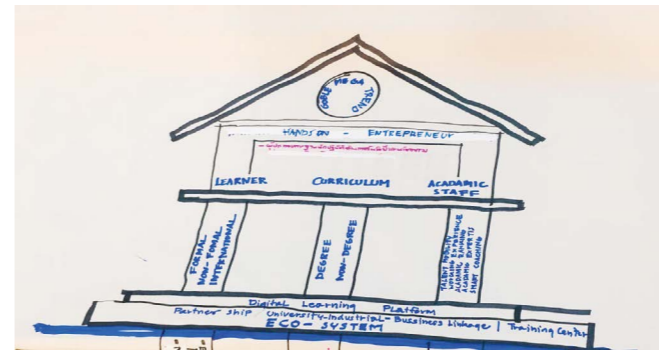
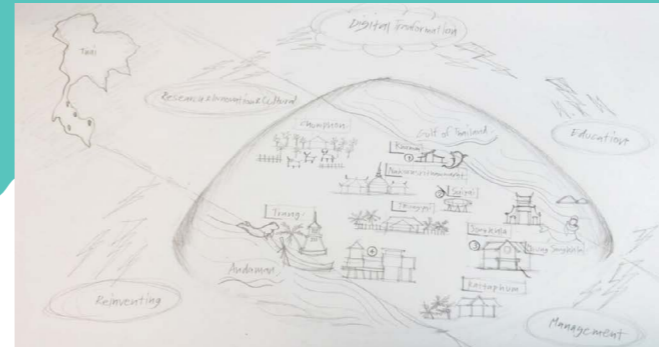

Before

After

ขอเชิญเข้าร่วมการประชุม

ประชาชน
เพื่อรับฟังความคิดเห็น

ร่าง แผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศศรีวิชัย

23 มิถุนายน 2565
09.00-12.00 น.

รูปแบบ Virtual Conference

Zoom, YouTube, Facebook

ลงทะเบียนที่: <https://www.facebook.com/ru.rts>

RESEARCH AND INNOVATION

THE MISSION FOR COUNTRY DEVELOPMENT

RESEARCH & INNOVATION

INPUT

- Research-Academic
- Service-Cultural Topic
- AI x IT

PROCESS

- Expertise Professional
- Empower Competitive
- Motivation

การประชุมประชาชนเพื่อรับฟังความคิดเห็น

Public Hearing

ร่าง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พ.ศ. 2566-2570

ประชาชน

เพื่อรับฟังความคิดเห็น

ร่าง แผนยุทธศาสตร์พัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พ.ศ. 2566 - 2570

33:52

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาบุคลากร
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
3. การพัฒนาบริการ

ผลการลงมติ

Public Hearing

87%

เห็นด้วย

13%

ไม่เห็นด้วย

“

มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส
เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง

”

R U T S

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

